

அடிப்படை இலக்கணம்

9 ஆம் 10 ஆம் தரம்

கல்வியமைச்சு வெளியிட்ட கல்விப்பொதுத் தர ரீதியில்
பத்திர (சாதாரண) தரத்துக்கான
(9 ஆம் 10 ஆம் தரம்) புதியபாடத்திட்டத்தில் இடம் பெற்ற
தமிழ்மொழிப் பாடத்தின் அடிப்படை இலக்கணம்
என்னும் பகுதிக்கு அமைவாக ஆக்கப் பெற்றது.

ஒவ்வோரலகின் பின்னும்
பரீட்சைக்குரிய பஸ்தேர்வு வினாக்கள் கொண்டது.

ஆக்கம் :

பண்டிதர் சு. வேலுப்பிள்ளை (சு. வே.)

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

1983

Q

5990

அடிப்படை இலக்கணம்

9 ஆம் 10 ஆம் தரம்

JANE

“சிறப்புச் சித்திக்கு ஏற்றதொருதுணை நூல்”

கல்வியமைச்சு வெளியிட்ட கல்விப்பொதுத் தராதர
(சாதாரண) தரத்துக்கான
(9 ஆம் 10 ஆம் தரம்) புதியபாடத்திட்டத்தில் இடம் பெற்ற
தமிழ்மொழிப் பாடத்தின் அடிப்படை இலக்கணம்
என்னும் பகுதிக்கு அமைவாக
ஆக்கப் பெற்றது.

ஒவ்வோரலகின் பின்னும்
பரீட்சைக்குரிய பஸ்தேர்வு வினாக்கள் கொண்டது.

ஆக்கம் :

பண்டிதர் சு. வேலுப்பிள்ளை (சு. வே.)

முன்னாள் மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியரும்
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்கள எழுத்தாளரும்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

1983

பதிப்புரிமை ஆக்கியோனுக்கு]

[விலை ரூபா 17-20

முதற் பதிப்பு 1983

அச்சுப்பதிப்பு :

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம்,
63, B. A. தம்பி ஒழுங்கை,
யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்பாளர் :

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

1979 ஆம் ஆண்டு கல்வியமைச்சு வெளியிட்ட
கல்விப் பொதுத்தராதர (சாதாரண) தரத்துக்கான
(தரம் 9 - 10)

தமிழ்மொழிப் பாடத்திட்டம்.

அடிப்படை இலக்கணம்.

I. எழுத்து :

1. முதல் எழுத்துக்கள் : உயிரும் மெய்யும், மாத்திரை.
2. சார்பெழுத்துக்கள் : உயிர்மெய், ஆய்தம், குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், அளபெடை.
3. சுட்டெழுத்துக்கள், வினாவெழுத்துக்கள்.
4. இன வெழுத்துக்கள்
5. மொழிக்கு முதலில்வரும் எழுத்துக்களும் வராத எழுத்துக்களும்.
6. மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்களும் வராத எழுத்துக்களும்.
7. மொழியிடை யில் மயங்கும் எழுத்துக்களும் மயங்கா எழுத்துக்களும்
8. மொழியிற் பயன்படுத்தப்படாத நெடுங்கணக்கு எழுத்துக்கள்.
9. போலி எழுத்துக்கள்.

II. சொல் :

1. சொல்லின் பொது விலக்கணம் :
(அ) இருதிணை ஐம்பாற் பொருளையும் மூவிடத்தும் உணர்த்துதல்.
(ஆ) வெளிப்படை, குறிப்புப் பொருளில் வழங்குதல்.
(இ) மூவகைமொழி : ஒரு மொழி, தொடர் மொழி, பொதுமொழி.

(ஈ) இருவகை வழக்கு : இயல்பு வழக்கு, தகுதிவழக்கு.

2. சொல்லின் பாகுபாடு :

(அ) பெயர்ச் சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல். இயற்சொல், திரி சொல், திசைச்சொல், வடசொல்

(ஆ) இக்கால வழக்கிலுள்ள திசைச் சொற்கள்

(இ) பகுபதம், பகாப்பதம்.

(ஈ) சொல்லாக்கம்.

III. பெயர்ச் சொல் :

1. அறுவகைப் பெயர்ச்சொல் : பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில்.
2. இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர், காரணவிடு குறிப் பெயர்.
3. இயற்பெயரும் ஆகுபெயரும்; ஆகுபெயர்களின் வகைகள்.
4. மூவிடப்பெயர்வகை; பொதுப் பெயர்கள்.
5. பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை ஏற்கும் முறை; எண்வகை வேற்றுமைகள்; உருபு; சொல்லுருபு; பொருள்; வேற்றுமைக்குரிய முடிக்குஞ் சொல்.
6. வேற்றுமை மயக்கம்.

IV. வினைச்சொல் :

1. தெரிநிலைவினை : முற்றும் எச்சமும்
2. குறிப்புவினை : முற்றும் எச்சமும்
3. வினைச் சொற்கள் காலங் காட்டும் முறை.
4. மூவிட வினைமுற்றுக்கள்.
5. ஏவல் வினை
6. தன்வினையும் பிறவினையும்
7. செய்வினையும் செய்ப்பாட்டு வினையும்.
8. பொதுவினை முற்றுக்கள் : வியங்கோள் வினை முற்று, செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுவினை முற்று முதலியன.

9. உடன்பாடும் எதிர்மறையும்.
10. பெயரெச்சம்.
11. வினையெச்சம்.
12. எச்சங்களின் முடிக்கும் சொற்கள்.
13. வினையாலணையும் பெயர், காலங் காட்டும் தொழிற்பெயர், இவற்றிடையேயுள்ள வேறுபாடு.
14. முற்றெச்சம்.

V. இடைச்சொல் :

1. இடைச்சொற்களின் பொதுவிலக்கணம்.
2. இடைச்சொற்கள் சொல், வாக்கியம் என்பவற்றின் ஆக்கத்துக்குப் பயன்படுமாறு.
3. இடைச் சொற்களின் வகைகள்.
4. குறிப்புப் பொருள் தரும் இடைச்சொற்கள்.
5. தத்தம் பொருள் தரும் இடைச் சொற்கள்.
6. ஏ, ஒ, உம், மன், மற்றும், கொல், தான், இனி - இவற்றின் பொருள்கள்.

VI. உரிச்சொல் :

1. உரிச் சொற்களின் பொதுவிலக்கணம்.
2. உரிச் சொற்கள் சொல்லாக்கத்துக்குப் பயன்படுமாறு.
3. உரிச் சொற்கள் பெயருக்கும் வினைக்கும் அடையாமாறு.
4. ஒரு குணம் குறித்த பல உரிச்சொல், பல குணம் குறித்த ஓர் உரிச்சொல்.

VII. தொடர்கள் :

1. தொகைநிலைத் தொடர் மொழிகளும் தொகாநிலைத் தொடர் மொழிகளும்; அவற்றின் வகைகளும்.

2. தொடர்மொழி: புணர்ச்சி; வேற்றுமைப் புணர்ச்சியும் அல்வழிப்புணர்ச்சியும்; உயிர் முன் உயிர்புணர்தல்; மெய்ம்முன் உயிர் புணர்தல்; உயிர்முன் மெய்புணர்தல்; மெய்ம்முன் மெய்புணர்தல்; வடமொழிப் புணர்ச்சி.
3. எச்சத்தொடர்மொழி; முற்றுத்தொடர்மொழி அல்லது வாக்கியம்.
4. வாக்கிய உறுப்புக்கள்: எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் ஆகியவற்றின் வடிவங்கள்.
5. வாக்கியத்திற் சொற்கள் தொடரும் முறை.
6. வாக்கிய வழுக்களும் வழாநிலைகளும்.
7. வழுவமைதிகள்.
8. வரக்கிய வகைகள்.
9. பல தனிவாக்கியங்களை இணைத்தல்.

முன்னுரை

எண்ணக்கருக்கள், பேச்சாகவும் எழுத்தாகவும் உருவெடுத்து, தெளிவாகவும் முழுமையாகவும் கருத்துப் பரிமாற்றஞ் செய்யப்படுதற்கு வழுவற்ற மொழி நடை ஊடகமாய் அமைகிறது. இது, எமது தாய் மொழியாந் தமிழைப் போன்ற வளர் மொழிகள் அனைத்திற்குமுரிய பொதுவானதொரு தத்துவம் இத்தத்துவம் சித்தித்தற்குச் சில நியதிகள் அத்தியாவசியமாக வேண்டப்படுகின்றன. இந்நியதிகளை அடிப்படை இலக்கணம் எனக் கூறினும் அமையும்.

இன்று நாட்டில் நிலவுங் கல்விக் கொள்கைப்படி தாய் மொழியாந் தமிழைப் போதனா மொழியாகக் கொண்டு கல்வியிலும் தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்கள், தமிழ் மொழிப் பாடத்தை மாத்திரமன்றி, ஏனைய பாடங்களையுந் தமிழ்மொழி வாயிலாகவே கற்கின்றனர். அதனால் அவர்கள் விஞ்ஞானம், சமூகக் கல்வி முதலிய எல்லாப்பாடங்களிலும் சிறப்புச் சித்தி பெறுவதற்கு வழுவற்ற மொழிநடை அடித்தளமாக, மூலாதாரமாக அமைகின்றது. வழுவற்ற மொழிநடை கைவரப்பெற்ற மாணவர்கள் தம் எண்ணங்களைப் பிழையின்றியும் தெளிவாகவும் வெளிப்படுத்துவதன்றி சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெறுகின்றனர். இவ்வுண்மையை யுணர்ந்தே 1979-ஆம் ஆண்டு கல்வியமைச்சு வெளியிட்ட கல்விப் பொதுத்தராதரப் பத்திர (சாதாரணதர)த்துக்கான (தரம் 9-10) தமிழ் மொழிப்பாடத்திட்டத்தில் அடிப்படை இலக்கணத்துக்குச் சிறப்பிடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழில் இலக்கண நூல்கள் பலவுளவேனும், அவை 9-ஆம் 10-ஆம் தர மாணவர்களின் வயது, மன வளர்ச்சி, கிரகிக்கும் ஆற்றல் என்பவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவை சூத்திர வடிவிலமைத்து கடினமான உரைநடையும் நுட்பமான விதிமுறையும் கொண்டவை. பாடத்திட்டத்திலே துணை நூலாகக் கறிக்கப்பட்ட ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் செய்த "இலக்கணச் சுருக்கம்" அடிப்படை இலக்கண நெறிகளை முழுமையாகக் கூறினும், இன்றுள்ள நிலையில் 9-ஆம், 10-ஆம் தர மாணவர்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதது இன்னொரு துணை நூலான "தமிழ் - 9" அடிப்படை இலக்கணத்தின் சில கூறுகளை அங்குமிங்கும் தொட்டுக் காட்டுகின்றதேயன்றி, முழுமை பெற்றதன்று. அடுத்ததொரு துணை நூலான "தமிழ் மலர் - 10" இத்தரங்களிற்கும்கூட மாணவர்க்குத் தேவையற்றனவான, நுட்ப இலக்கண நியதிகளையும், கடினப்பயிற்சிகளையுந் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அதனால், 9-ஆம், 10-ஆம் தரமாணவர்களின் தகுதி, ஆற்றல், தேவை என்பவற்றுக்கமைவான அடிப்படை இலக்கணம்

பற்றிய நூலொன்று அவசியமாகின்றது. இவ்வுண்மைகளைக் கருத்திற் கொண்டே "அடிப்படை இலக்கணம்" என்னும் இந்நூல் ஆக்கப் பட்டுள்ளது.

இந்நூல் பாடத்திட்டத்துப் பொருட்கூறுகள் அனைத்தையுந் தமிழி அமைந்தது; எடுத்துக் காட்டுக்கள் வாயிலாக மாணாக்கர் தாமாகவே இலக்கண நியதிகளை உணரும் வகையில் உருவானது; இலதவான மொழி நடை கொண்டது; ஒவ்வொரு அலகின் இறுதியிற் புதுமுறைப் பயிற்சி பொருந்தியது. இத்தன்மைகள் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்க்கும் தமிழ் கற்கும் மாணவர்க்கும் பெருந்துணையாய் அமையும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்நூலினை 9-ஆம் 0 ஆம் தரங்களிலே தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள், மாணவர்க்கு அறிமுகஞ் செய்து அவர்கள் சிறந்த பயனடைய வழிவகுப்பார்கள் என எண்ணுகிறேன்.

இந்நூலினை, நூல் வெளியீட்டாளர்களிலே கண்ணியமானவரும் பண்பாளருமான, யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை உரிமையாளர், திரு. ஆ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மனமுவந்து வெளியிட்டமைக்கு அடியேன் தமிழாசிரியர்கள் சார்பாகவும் தமிழ்பயிலும் மாணவர்கள் சார்பாகவும் உளங்கனிந்த நன்றி கூறக் கடமை பட்டுள்ளேன்.

நாவற்குழி

1-09-83

சு. வே.

பதிப்புரை

வழுவற்ற மொழி நடைக்கு அடிப்படை இலக்கண அறிவு அவசியம் என்பது கல்விமாண்கள் ஏற்றுக் கொண்ட உண்மை. மாணவப் பருவத்திலேயே வழுவற்ற மொழிநடை ஆட்சிப்படும்போதுதான் மொழியிற் செழுமையும் வளமும் மலரும். அன்றியும் இன்றுள்ள கல்விக் கொள்கைப்படி தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்க்குத் தமிழே போதனா மொழியாக அமைந்துள்ளமையால், எல்லாப்பாடங்களையும் பிழையின்றிப் பயிலத் தமிழின் அடிப்படை இலக்கண அறிவு அத்தியாவசியமாகின்றது. அதனால், இடைநிலை வகுப்புக்களின் இறுதியாண்டு களான 9-ஆம், 10-ஆம் தரங்களில் மாணவர் அடிப்படை இலக்கண அறிவு பெற்றிருத்தல் தவிர்க்க முடியாத தொன்றாகின்றது.

மிக வேண்டப்படுவதாகிய இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாகவே “அடிப்படை இலக்கணம்” என்னும் இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது. கல்வியமைச்சின் புதியபாடத் திட்டத்தில் உள்ள “தமிழ் மொழி”ப் பாடத்தின் சிறப்பமிசமான அடிப்படை இலக்கணப் பகுதியின் பொருட்கூறுகள் அனைத்தையும் தழுவி இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் ஆசிரியர்கள் மாத்திரமன்றி, மாணவர்களும் விளங்கிக் கொள்ளத் தக்க வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அலகுகளின் இறுதியிலும் பரீட்சைக்குப் பயன்படத்தக்க பல பயிற்சிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

9-ஆம், 10-ஆம் தரங்களிலே பல்லாண்டுகள் தமிழ் கற்பித்த அனுபவ அறிவுடையவரும் எமது வெளியீடு களான “40 கட்டுரை மஞ்சரி” “20 கட்டுரை மஞ்சரி” தமிழ் மொழிப் பாடப் பயிற்சிகள் (9-ஆம், 10-ஆம் தரம்) முதலிய நூல்களின் ஆசிரியரும் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நெடுங்காலமாக மிக அறிமுகமானவருமான பண்டிதர் ச. வேலுப்பிள்ளை (ச. வே.) அவர்கள் இந்நூலினை ஆக்கியுள்ளார்கள். அவர் ஆக்கிய ஏனைய நூல்களைப் பயன்படுத்தி நல்விளைவை அனுபவ வாயிலாகக் கண்ட ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இந்நூலினையும் வரவேற்றுப் பயன்கொள்வார்கள் என நம்புகிறோம்.

யாழ்ப்பாணம்,

பதிப்பாளர்.

பொருளடக்கம்

I. எழுத்து	—	1
II. சொல்		
சொல்லும் அதன் பொதுப்பண்பும்	...	15
சொற்களின் வகை	...	19
சொல்லாக்கம்	...	27
பெயர்வினை, இடைஉரிசாக வரத்தக்க சொற்கள்	...	33
III. பெயர்ச்சொல்		
அறுவகைப்பெயர்	...	38
இடுகுறி, காரண, காரணவிடுகுறிப் பெயர்கள்	...	40
இயற்பெயர், ஆகுபெயர்	...	41
மூவிடப் பெயர்	...	43
வேற்றுமை	...	49
IV. வினைச்சொல்		
தெரிநிலை வினையும் குறிப்பு வினையும்	...	74
தெரிநிலைவினை: அமைப்பும் பகுப்பும்	...	75
குறிப்புவினை: அமைப்பும் பகுப்பும்	...	79
தெரிநிலை வினைமுற்றுவகை	...	80
தெரிநிலை வினைப்பெயரெச்சம்	...	83
தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்	...	85
தெரிநிலைவினையின் வேறுசில பகுப்புக்கள்	...	87
குறிப்புவினை முற்றுவகை	...	93
V. இடைச்சொல்	...	102
VI. உரிச்சொல்	...	107
VII. சொற்றொடர் (தொகைநிலையும் தொகா நிலையும்)	...	111
சொற்றொடர்-புணர்ச்சி	...	122
VIII. வாக்கியம் அல்லது முற்றுத் தொடர்மொழி	...	135
வாக்கிய அமைப்பிற் கருத்திற்கொள்ள வேண்டியன (வாக்கிய வழக்களும் வழாநிலையும்)	...	138
வாக்கிய வழுவமைதி	...	149
வாக்கிய வகைகள்	...	151

ஆசிரியர்களுக்கு.....

- ✦ இந்நூலின் முற்பகுதியில் இடம்பெற்ற, கல்வியமைச்சின் புதிய பாடத்திட்டத்து அடிப்படை இலக்கணத்தின் பொருட் கூறுகளை அவதானிக்க.
- ✦ அப்பொருட் கூறுகளை இந்நூலின் மூலம் மாணவர்கள் சுற்றற்குத் துணை செய்க.
- ✦ இந்நூலின் விளக்கத்துக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட உதாரணங்களை மாத்திரமன்றி, அவை போன்ற வேறுவேறு உதாரணங்களையும் மாணவர்கள் சிந்தித்துக் கூறும்படி தூண்டுக.
- ✦ ஒவ்வோரலகின் இறுதியிலும் இடம்பெற்ற பயிற்சிகள் ஒவ்வொன்றின் சரியான விடைகளையும் பிழையான விடைகளையும் காரணம் கண்டு உணரச் செய்க.
- ✦ அடிப்படை இலக்கண அறிவைப் பிரயோகஞ் செய்து மாணவர் வழுவற்ற மொழி 'நடையில்' எதனையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு வழிகாட்டுக.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	22	அளவு	அளபு
8	22	அணபெடை	அளபெடை
15	22	வாளை	வாயை
16	12	ஐம்பாற	ஐம்பாற்
30	8	கரன்	கரம்
30	30	செய்மதி	செய்ம்மதி
33	37	கூந்தது	கூர்ந்தது
35	14	(குறிப்பாக)	குறிப்பாக
36	12	உடனலத்தை	உடனலத்தை
40	18	செய்கின்றமை	செய்கின்றது
48	15	இடாகுபெயர்	இடவாகுபெயர்
54	19	செய்ப்படுபொரு	செய்ப்படுபொருள்
57	33	(ஆ	(ஆ)
60	22	(முரளியின்	(முரளியின்)
62	6	என்பனவும்	எனவும்
69	33	7 ஆம் (வேற்றுமை)	(7 ஆம் வேற்றுமை)
103	21	என்னும்	முதலிய
135	1	VII	VIII
135	13	தொடர்மொழி	தொடர்மொழி,

3. உயிர் எழுத்து வகை:

(அ) குறில் அல்லது குற்றெழுத்து: ஒரு மாத்திரை ஒலிப்புக் காலம் கொண்டவை.

அவை: அ, இ, உ, எ, ஓ - 5

(ஆ) நெடில் அல்லது நெட்டெழுத்து: இரண்டு மாத்திரை ஒலிப்புக்காலம் கொண்டவை.

அவை: ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ. - 7

இவற்றுள் ஐ, ஔ என்பன கூட்டொலி எழுத்துக்கள் எனப்படும். ஐ = அ + இ; ஔ = அ + ஓ

4. மெய் யெழுத்து வகை:

(அ) வல்லினம்: க், ச், ட், த், ப், ற் - 6

(ஆ) மெல்லினம்: ங், ஞ், ண், ன், ம், ன் - 6

(இ) இடையினம்: ய், ர், ல், வ், ழ், ள் - 6

5. உயிர்மெய் வகை:

(அ) உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்து: உயிர்க்குற்றெழுத்து ஐந்தும் மெய்யெழுத்துக்களோடு சேர்ந்து வருவதால் அமைவது (உ-ம்) க, கி, கு, கெ, கொ. இவ்வாறு $5 \times 10 = 90$ எழுத்துக்கள்:

(ஆ) உயிர் மெய் நெட்டெழுத்து:

உயிர் நெட்டெழுத்து ஏழும் மெய்யெழுத்துக்களோடு சேர்ந்து வருவதால் அமைவது.

(உ-ம்) கா, கீ, கூ, கே, கை, கோ, கௌ

இவ்வாறு $7 \times 18 = 126$ எழுத்துக்கள்

6. கூட்டெழுத்துக்கள்:

உயிர் எழுத்துக்களில் அ, இ, உ என்னும் மூன்றும் பொருளைச் சுட்டிக் கூறும் பான்மையில் அமைவன. அதனால், அவை கூட்டெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

'அ' சேய்மையில் உள்ள பொருளையும் 'இ' அண்மையில் உள்ள பொருளையும் 'உ' இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட பொருளையும் சுட்டி வரும்.

(அ) அகச்சுட்டு: சுட்டெழுத்துக்களோடு விசுவிகள்
சேர்ந்து வருவது.

(உ-ம்) அ + அன் = அவன்

இ + து = இது

உ + வை = உவை

(ஆ) புறச்சுட்டு: சுட்டெழுத்துக்களுடன் சொற்கள்
சேர்ந்து வருவது

(உ-ம்) அ + வீடு = அவ்வீடு

இ + மனிதன் = இம்மனிதன்

உ + மலர் = உம்மலர்

7. வினாவெழுத்துக்கள்:

வினாப்பொருளை உணர்த்தி வரும் எ, யா, ஆ, ஓ, ஏ என்பன.

எ, யா என்னும் இரண்டும் மொழி முதலில் வரும்
(உ-ம்) எவன், யாவன்

ஆ, ஓ - என்னும் இரண்டும் மொழியிறுதியில் வரும்
(உ-ம்) அவனா, அவனோ

ஏ - என்பது மொழி முதலிலும் மொழியிறுதியிலும்
வரும். (உ-ம்) ஏவன் - மொழி முதலில் வந்தது.
அவனே செய்தான் - மொழியிறுதியில் வந்தது.

8. இனவெழுத்து:

உயிர் எழுத்துக்களில் குற்றெழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றுக்குமுரிய நெட்டெழுத்துக்கள் இனவெழுத்துக்களாகும். அவை: அ - ஆ; இ - ஈ; உ - ஊ; எ - ஏ; ஓ - ஔ.

ஆயின், ஐ, ஔ என்னும் இரண்டுக்கும் குற்றெழுத்துக்கள் இல்லை. எனவே, ஒலிப்புமுறையால் 'ஐ'க்கு 'இ' யும் 'ஔ'க்கு 'உ'வும் இனவெழுத்தாகும்.

மெய்யில் வல்லினத்துக்கு மெல்லினம் இனவெழுத்தாகும். அவை: க்-ங்; ச்-ஞ்; ட்-ண்; த்-ந்; ப்-ம்; ற்-ன். இடையினத்துக்கு இனவெழுத்தில்லை.

9. எழுத்துக்களின் பிறப்பும் பிறப்புக்குரிய முயற்சியும்:

(அ) பிறக்கும் இடங்கள்: உயிரும் இடையினமும் தொண்டையிலிருந்தும் வல்லினம் நெஞ்சிலிருந்தும் மேல்வினம் மூக்கிலிருந்தும் பிறக்கும்.

(ஆ) முயற்சி: இம் மூன்றிடத்திலிருந்தும் எழுத்துக்கள் பிறப்பதற்கு முயற்சி செய்யும் உறுப்புக்கள் உதடு, பல், நா, அண்ணம் (மேல் வாய்) என்பன.

அ, ஆ - அங்காத்தல் முயற்சியாற் பிறக்கும்.

உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ - உதடுகள் குவிதலாற் பிறக்கும்.

ப், ம் - மேலுதடும் கீழுதடும் பொருந்தப் பிறக்கும்.

வ் - மேல்வாய்ப்பல் கீழுதட்டைப் பொருந்தப்

பிறக்கும்.

ல் - மேல்வாய்ப் பல்லடியை நுனிநா அழுத்தப்

பிறக்கும்

ள் - மேல்வாய் (அண்ணம்) முன்பகுதியை நுனிநா

அழுத்தப் பிறக்கும்.

ழ் - மேல் வாய் (அண்ணம்) நடுப்பகுதியை நுனிநா

அழுத்தப் பிறக்கும்.

ன் - மேல்வாய்ப் பல்லடியை நுனிநா பொருந்தப்

பிறக்கும்.

ண்-மேல் வாய் முன்பகுதியை நுனிநா பொருந்தப்

பிறக்கும்.

ர் - மேல்வாய்ப் பல்லடியை நுனிநா தொடப்

பிறக்கும்.

ற் - மேல் வாய் முன்பகுதியை நுனிநா அழுத்தப்

பிறக்கும்.

10 மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்:

(அ) உயிர் - - - 12

மேய் - வல்லினம்: க், ச், த், ப் - 4

மெல்லினம்: ங், ஞ், ண், ம் - 4

இடையினம்: ய், வ் - 2

10

மொத்தம்

22

(ஆ) மெய்யெழுத்துக்கள் தனித்து மொழிக்கு முதலில் வரா. அவை உயிரோடு சேர்ந்தேவரும். கல் என்ற சொல்லில், க = க் + அ; அதனால், க் மொழி முதலில் வந்ததாகக் கருதப்படும்.

(இ) எல்லா மெய்யும் உயிரோடு சேர்ந்து மொழி முதலில் வருவதில்லை.

(i) க், ச், த், ப், ந், ம் என்னும் ஆறு மெய்யும் 12 உயிரோடும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(ii) வ் - அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஓள என்னும் எட்டுயிரோடும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்; உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும் நாண்குயிரோடும் சேர்ந்து (வு, வூ, வொ, வோ) மொழிமுதலில் வராது.

(உ-ம்) வழி, வாழி, விழி, வீடு, வெளி, வேலை; வைதல், வெளவு.

ய் - அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும் ஆறுயிரோடும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்; இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஓ என்னும் ஆறுயிரோடும் சேர்ந்து (யி, யீ, யை, யே, யை, யொ) மொழிக்கு முதலில் வராது.

(உ-ம்) யவனர், யாது, யுகம், யூசி, யோசி, யௌவனம்.

ஞ் - அ, ஆ, இ, எ, ஓ என்னும் ஐந்துயிரோடு சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்; ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்னும் ஏழுயிரோடும் சேர்ந்து (ஞீ, ஞூ, ஞா, ஞே, ஞை, ஞோ, ஞொ) மொழிமுதலில் வராது.

(உ-ம்) ஞமலி (நாய்), ஞாயிறு, ஞமிறு (வண்டு) ஞெகிழி (நெருப்பு) ஞொல்கிற்று (ஓழுகியது)

ங், 'அ' என்னும் உயிரோடு சேர்ந்து 'ஙனம்' என்ற சொல்லாகி, அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துக்களோடும், எ, யா என்னும் வினாவெழுத்துக்களோடும் பொருந்தி வரும். ஙனம் என்பது இடத்தையும் தன்மையும் உணர்த்துஞ் சொல்.

(உ-ம்) அ + ஙனம் = அங்ஙனம்;

யா + ஙனம் = யாங்ஙனம்.

11. மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள்:

(அ) உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் மொழிக்கு இறுதியில் வரும். 'சில' என்னும் சொல், சி+(ல்+அ) என அமையும். இங்கு 'அ' மொழியிறுதியாயிற்று.

(உ-ம்) சில, பலா, கிளி, தீ, கதவு, பூ, சே (எருது), நன்மை, நொ (துன்பம்) ஐயோ, வெள (கொள்ளையிடு)

'எ' அளபெடையில் மாத்திரம் மொழியிறுதியில் வரும் (உ+ம்) ஏ எ, ஏ எ, இங்கே வா.

(ஆ) மெய்யெழுத்துக்களில் வல்லினம் ஆறும் மொழிக்கிறுதியில் வரா. மெல்லினத்தில் 'ங்' தனித்த ஏனைய ஐந்தும் (ஞ், ண், ற், ம், ன்) மொழிக்கிறுதியில் வரும். இடையினத்தில் எல்லா மெய்களும் (ய், ர், ல், வ், ழ், ள்) மொழிக்கிறுதியில் வரும்.

(உ-ம்) உரிஞ் (உரிஞ்சுதல்) மண், வெரிந் (முதுகு) மரம், தேன், காய், வேர், கல், தெவ் (பகைவர்)வாழ், வாள்

12. மொழிக்கு இடையிலே சேர்ந்து (மயக்கி) வரும் எழுத்துக்கள் இடைநிலை மெய்ய் மயக்கம்)

(அ) ர், ழ் என்னும் இரண்டும் தவிர ஏனைய 16 மெய்கள் ஒவ்வொன்றும் இரட்டித்துத் தன்னுடன்தான் சேர்ந்துவரும். இதனை உடனிலை மெய்ய்மயக்கம் என்பர்

(உ-ம்) நாக்கு (நா + க் + க் + உ) அங்ஙனம், பச்சை, மஞ்ஞை (மயில்) பட்டம், தண்ணீர், ,சொத்து வெந்நீர், அப்பன், அம்மை, செய்யவள், பல்வி, அவ் விடம், பள்ளம், போற்றி, மன்னன்.

(ஆ) ஒரு மெய்யெழுத்து வேறொரு மெய்யெழுத்து தோடு சேர்ந்துவந்தால், அது வேற்று நிலை மெய்ய் மயக்கம் எனப்படும்.

(1) மெல்லின மெய்களைத் தொடர்ந்து அவற்றின் இனமான வல்லின மெய்கள் வரும். (உ-ம்) சங்கு

(ச + ங் + க் + உ) பஞ்சு, நண்டு, பந்து, செம்பு, நன்று.

(ii) ற், ட் என்பவற்றோடு க், ச், ப் சேர்த்துவரும்

(உ-ம்) கற்கை, நற்செயல், கற்பு; வெட்கம், காட்சி நட்பு.

iii. ல், ள் என்பவற்றோடு க், ச், ப்; வ், ய், சேர்ந்து வரும். உ+ம்: சொல்க, வல்சி (அரிசி), செல்பவர், வெல்யானை, செல்வம்; வெள்ளு, நீள் சினை, கொள்பவர், வெள்யாறு, கள்வன்.

iv. ண் ண், என்பவற்றின் பின் க், ச், ப்; வ், ய்; ம், ஞ் சேர்ந்து வரும்

(உ-ம்) உண்க, வெண்கடர், வெண்பிறை பெண்யானை, தண்வயல், ஆண்மயில், அங்கண்ஞாலம், இன்கண், வாண்கடர், நின்படை, காண்யாறு, பொண்வனையல், தேன்மலர் பொண்ஞாயிறு.

(v) ய், ர், ழ் என்பவற்றின்பின் க், ச், ப்; வ், ய்; ம், ஞ்; ங், ந், த் சேர்ந்து வரும்.

(உ-ம்) ஆராய்க, காய்சினம், தேய்மழை, தெய்வம் செய்பவன், வாய்மை, காய்ஞாயிறு, வேய்ங்குழல், ஆய்நலம்; மாய்தல்.

நேர்க வார்சிலை, சேர்பவை, போர்வீரன், போர்யானை, நேர்மை, சேர்ஞாயிறு, ஆர்நலம், நேர்தவம், வாழ்க, வாழ்சேரி, வீழ்பகை, வாழ்வது, வீழ்யானை, கீழ்மை, வீழ்ஞாயிறு, பாழ்ங்கிணறு, பாழ்நிலம், வீழ்தல்.

vi. மொழியிடையில் மூன்று மெய்கள் மயங்கி வருமாயின் அவற்றுள், முதல் மெய்யெழுத்து ய், ர், ழ் என்பவற்றுள் ஒன்று இரக்கும்.

(உ-ம்) வாய்ப்பு, உயர்ச்சி, வாழ்த்து

இவற்றிலிருந்து,

(1) வல்லின மெய்களில் க், ச், த், ப் என்னும் நான்கும் மொழியிடையில் இரட்டித்தே வரும்; வேறு

மெய்களோடு சேர்ந்து வரா; ற், ட் என்னும் இரண்டும் இரட்டித்தும் வேறு மெய்களோடு சேர்ந்தும் வரும்.

(2) மெல்லின மெய்களில் ங், ஞ், ன், ம் என்னும் நான்கும் இரட்டித்தும் இனவெழுத்தான வல்லினத்தோடும் சேர்ந்து வரும், ண், ன், என்பன ஏனைய மெல்லினங்கள் போல வருதலன்றி, வேறு மெய்களோடு சேர்ந்தும் வரும்.

(3) இடையின மெய்களில் 'வ்' இரட்டித்தேவரும். வ், வ், ய் என்னும் இரண்டும் இரட்டித்தும் வேறு மெய்களோடு சேர்ந்தும் வரும், ர், ழ் வேறு மெய்களோடு சேர்ந்தேவரும்: இரட்டித்து வரா.

13. ஒலி மாற்றம்:

மொழியிடையில் எழுத்துக்களின் சேர்மானத்தினால் ஒர் எழுத்து தன் மூல ஒலியளவில் மாற்றம் பெற்று ஒலிப்பதுமுண்டு.

(உ-ம்) (i) கடல்	(ii) அகம்
சட்டி	பட்சம்
தருமம்	விரதம்
அறம்	பதற்றம்

இரண்டாவது தொகுதியில் வந்த க, ச, த ற, என்பன ஒலிமாற்றம் பெற்றுள்ளன.

14. அண பெடை:

(1) உயிரள பெடை:

(அ) நற்றூள் தொழாஅர் எனின்

(ஆ) கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்பாய்

(இ) உரன் நசைஇ உள்ளம்.

இவற்றில் தொழாஅர்; கொடுப்பதூஉம், நசைஇ என்பன அளபெடைகள். அளபு - மாத்திரை. அளபெடை - மாத்திரை அதிகரித்தல். (அ) தொழாஅர் என்னும் சொல்லிலுள்ள 'ழா' (ழ் + ஆ) என்னும் எழுத்திலுள்ள 'ஆ, என்னும் உயிர்நெடில், தனக்குரிய இரண்டு

மாத்திரையிலும் கூடி மூன்று மாத்திரையாக அள பெடுத்தது. அது அளபெடுத்தமைக்கு அடையாளமாக அதன் இனமான 'அ' என்னுங் குற்றெழுத்து அதனை அடுத்துவரும். நெட்டெழுத்து நீண்டொலித்து அள பெடையாவது செய்யுளில் ஓசை குறையுமிடத்தாம்.

(ஆ) கெடுப்பது என்பதில் வந்த குற்றெழுத்தான 'உ', என்பது 'ஊ' என நெட்டெழுத்தாக நீண்டு அள பெடுத்து 'கெடுப்பதுஉம்' என நின்றது. இவ்வாறு குறில் நெடிலாக நீண்டு அளபெடுப்பது, செய்யுளில் ஓசையை நிறைத்தற் பொருட்டன்று; இனிய ஓசையை உண்டாக்குதற்காம். இதனை இன்னிசை அளபெடை என்பர்.

(இ) நசை என்பது பெயர்ச்சொல் (நசை-விருப்பம்) அதிலுள்ள 'ஐ' அளபெடுத்து, அதன் இனக் குறிலான 'இ' அடையாளமாய் வந்து 'நசைஇ' என நின்றது. நசை என்னும் பெயர், வினையெச்சச் சொல்லின் பொருளைத்தர (நசை இ - விரும்பி) அளபெடுத்தது. இத்தகையவை சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும். உயிரள பெடை மூன்று மாத்திரை கொண்டது.

11. ஒற்றளபெடை:

“இலங்கு வெண்பிறை”

“அரண்ண கொண்ட வடுதோளினர்”

“திரள்ள் சேனை செலநீங்கி”

இவற்றில் இலங்கு, அரண், திரள் என்பவற்றிலுள்ள ங், ண், ள் என்னும் ஒற்றெழுத்துக்கள் அளபெடுத்து முறையே இலங்கு, அரண்ண; திரள்ள் என ஒற்றள பெடைகளாயின. ஒற்றளபெடைக்கு மாத்திரை ஒன்று.

15. குற்றியலுகரமும் முற்றியலுகரமும்.

(அ) தொகு

பசு

அடு

அது

உறு

(ஆ) தொக்கு

பஞ்சு

ஆடு

அஃது

உற்று

இவ்விரு தொகுதியிலும் மொழியிறுதியில் வந்த உகரங்கள் (உ) வல்லின மெய்யோடு சேர்ந்து வந்துள்ளன. (க்+உ; ச்+உ). இவற்றில் 'அ' தொகுதியிலுள்ள வல்லின உகரங்கள் இரண்டெழுத்துச் சொல்லில் வந்தவை. இரண்டெழுத்தில் முதல் எழுத்து குற்றெழுத்து. (தொ=த்+ஓ;ப=ப்+அ) 'ஆ' தொகுதியில் ஆடு என்பது இரண்டெழுத்தாயினும் முதலெழுத்து நெட்டெழுத்து. ஏனையவை இரண்டுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள். ஆக, 'ஆ' தொகுதிச் சொற்கள் (i) தனிக் குற்றெழுத்தல்லாத மற்றைய எழுத்துக்களின் பின் (ii) மொழியிறுதியில் (iii) வல்லின மெய்களோடு சேர்ந்துவந்த உகரங் கொண்டவை. இவ்வுகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரையிற் குறைந்து, அரை மாத்திரையளவாக ஒலிக்கும். அதனால் 'ஆ' தொகுதிச் சொற்களின் இறுதியில் வந்த உகரம் குற்றியலுகரம் எனப்படும்; 'அ' தொகுதிச் சொற்களில் வந்த உகரம் ஒரு மாத்திரை பெற்று ஒலிப்பதால் முற்றியலுகரம் எனப்படும்.

அணு, நண்ணு, நெல்லு, கதவு - இவற்றின் மொழியிறுதி உகரங்கள் மெல்லின மெய்யோடும் இடையின மெய்யோடும் சேர்ந்துவந்தவை. ஆகவே அவையும் முற்றியலுகரங்கள்.

குடகு, புடைப்பு - இவற்றின் மொழிமுதலில் வந்த உகரங்கள் முற்றியலுகரங்கள்; மொழியிறுதியில் வந்தவை குற்றியலுகரங்கள்.

கொக்கு - இதன் ஈற்றெழுத்து குற்றியலுகரம். அதன் ஈற்றயலெழுத்து 'க்'; வல்லினம். எனவே, கொக்கு என்பதில் வந்த உகரம் வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம். வரகு என்பதன் ஈற்றயலெழுத்து உயிர் (ர்+அ); ஆகவே அச்சொல்லில் வந்த உகரம் உயிர்த் தொடர்க்குற்றியலுகரம். இவ்வாறு, குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும்.

- பாக்கு - வன் தொடர்க் குற்றியலுகரம்
 வண்டு - மென் தொடர்க் குற்றியலுகரம்
 மாப்பு - இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்
 வயிறு - உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
 காடு - நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்
 அஃது - ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்.

16. குற்றியலிகரம்:

வண்டு + யாது = வண்டியாது
 காடு + யாது = காடியாது

இவற்றில் குற்றியலுகரச் சொற்களோடு யகரம் வந்து புணரும்போது உகரம் இகரமாக (இ) மாறுகிறது. இவ்வாறமையும் இகரம் குற்றியலிகரம் எனப்படும்.

17. போலி:

(அ) யமன் (ஆ) நமன் } - மொழிமுதற் போலி
 மயல் மையல் }
 இலஞ்சி(மதில்) இலைஞ்சி - மொழியிடைப்போலி
 பந்தல் பந்தர் - மொழியிறுதல் போலி

இவற்றில் 'அ' தொகுதிச் சொற்கள் சரியான சொற்கள். 'ஆ' தொகுதியிலுள்ள சொற்களில் சரியான எழுத்துக்குப் பதிலாக மற்றோர் எழுத்து நிற்கிறது. (ய-ந; ம - மை; ல - லை; ல் - ள்) ஆனால், பொருளில் மாற்றமில்லை. இவ்வாறு ஒரெழுத்து நிற்க வேண்டிய இடத்தில் மற்றோர் எழுத்து நின்று, பொருள் வேறுபடாதிருப்பின், அந்த மற்றோர் எழுத்து போலி எனப்படும். இப்போலி மொழிமுதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் இடம்பெறலாம்.

18 பிறமொழி எழுத்துக்கள்:

தமிழில் பேச்சிலும் எழுத்திலும் தமிழ் மொழியல்லாத வட மொழி (ஆரியம்) எழுத்துக்களும் பயின்று வருவதுண்டு.

(உ-ம்) சந்தோஷம்; ஜனகன். அவற்றுட் பிரதான
மானவை ஐந்து. அவை: ஸ், ஜ், ஷ், ஹ், க்ஷ் என்னும்
மெய்யெழுத்துக்களும் உயிர் மெய்யெழுத்துக்களும்
ஆகும்.

பயிற்சி

பொருத்தமான விடையைத் தெரிவு செய்க:

1. தமிழ் நெடுங்கணக்கு ஒழுங்கில் அமைந்த
எழுத்துக்கள்
(1) ஆ, ஈ, ஐ, ஏ (2) அ, எ, உ, ஒள
(3) ஆ, ஊ, ஐ, ஏ (4) ஐ, ஒ, ஓ, ஒள
2. தமிழிலுள்ள முதலெழுத்துக்களின் தொகை
(1) 18 (2) 30 (3) 12 (4) 247
3. உயிர் எழுத்தாகவோ மெய்யெழுத்தாகவோ எண்
ணப்படாத ஒர் எழுத்து
(1) ஆவி (2) ஒற்று
(3) உயிர்மெய் (4) ஆய்தம்
4. தமிழ் நெடுங்கணக்கு ஒழுங்கில் அமைந்த எழுத்
துக்கள்.
(1) க், ஞ், ண், ட் (2) ச், த், ம், ய்
(3) ர், ய், ல், வ் (4) ள், ழ், ற், ண்.
5. உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துக்கள்
(1) 30 (2) 90 (3) 126 (4) 216
6. சொற்களில் அதிகம் பயின்றுவராத ஒரு தமிழ்
எழுத்து
(1) ஆய்தம் (2) மெய்,
(3) உயிர்மெய் (4) சுட்டெழுத்து
7. மொழி முதலில் அமைந்து வராத வினாவெழுத்து
(1) எ (2) ஒ (3) ஏ (4) யா.
8. பின்வருவனவற்றில் கூட்டொலி அமைப்புக்
கொண்ட எழுத்து.
(1) ஆ (2) ஒள (3) ஊ (4) இ

9. மொழியிடை யில் எழுத்துக்களின் சேர்மானத்தினால் 'த' தன் ஒலியினின்றும் மாறி ஒலிக்கும் எழுத்துக் கொண்ட சொல்.
 (1) சந்தம் (2) தகரம் (3) வெந்த (4) சாதம்
10. மொழிக்கு முதலில் வராத உயிர் மெய் எழுத்துக்கள்.
 (1) ந, ம, ய (2) ஞ, ளி, வெ
 (3) வொ, யீ, ஞை (4) ங, நெ, யோ
11. ஒலிப்பு முயற்சியில் வேறுபாடுடைய ஒர் எழுத்து
 (1) ன (2) ழ (3) ல (4) ர.
12. மொழியிடை யில் மயங்கி வராத எழுத்துக்கள்.
 (1) ழ் ழ் (2) ல் ல் (3) ள் ள் (4) ஞ் ஞ்
13. அகச்சுட்டாய் அமைந்த சொல்
 (1) இவை (2) இந்நூல்
 (3) இமமணி (4) இவ்வடு
14. உயிர் மெய் நெட்டெழுத்து
 (1) 126 (2) 216 (3) 90 (4) 24
15. மொழியிறுதியில் வராத எழுத்துக் கூட்டம்
 (1) ஞ், ந், வ் (2) ய், ன், ம்
 (3) ர், ழ், ள் (4) ங், ற், ப்
16. தமிழ்ச் சொற்களின் இறுதியில் வராத உயிர் எழுத்து
 (1) ஏ (2) ஏ (3) ஒ (4) ஒ
17. மொழியிடை யில் மூன்று மெய்கள் மயங்கி வந்தமைக்கு உதாரணமாய் அமைந்த சொல்.
 (1) சீர்மை (2) உயர்ச்சி
 (3) வார்சிலை (4) நேர்தவம்.
18. தமிழ்ச் சொல்லமைப்புக்குப் பொருந்தாவகையில் அமைந்த சொல்
 (1) கால்த்தூசு (2) அல்ககோல்
 (3) பாழங்கிணறு (4) வேற்றானை.

19. மொழியிடையில் இரட்டித்தன்றி வேறு எழுத்
துக்களோடு சேர்ந்து வராத எழுத்துத் தொகுதி
(1) க், ல், ள் (2) க், வ், ப்
(3) ற், ம், ய் (4) த், ங், ரீ
20. “உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்”
இதில் வந்த அளபெடை
(1) செய்யுளோசை குன்றியவிடத்து, வந்த அள
பெடை
(2) இன்னிசை அளபெடை
(3) ஒற்றளபெடை
(4) சொல்லிசை அளபெடை
21. பின்வருவனவற்றுள் குற்றியலுகரம் அல்லாதது
எது?
(1) கொடு (2) கோடு
(3) கூண்டு (4) காடு
22. சாம்பல் என்னுஞ் சொல் போலி எழுத்துப்
பெற்று வந்த வடிவம்
(1) சாம்பன் (2) சாம்பர்
(3) சாம்பலை (4) சாம்பரை.
23. முற்றியலுகரம் அல்லாத சொல்
(1) முயிறு (2) தரவு (3) வாயு (4) புல்லு
24. உதடுகள் குவிந்து உச்சரிக்கப்படும் ஒரு சொல்
(1) கோதை, (2) கோவை,
(3) கோது, (4) கோலம்
25. உயிர் எழுத்துக்கள் எல்லாவற்றோடும் சேர்ந்து
மொழிமுதலில் வரக்கூடிய மெய்யெழுத்துக்கள்
(1) க், ற், ம், (2) க், ய், ச்
(3) ப், ம், வ் (4) ஞ், ங், ம்

11. சொல்

(அ) சொல்லும் அதன் பொதுப் பண்பும்

சொல்: ஓர் எழுத்தால் அல்லது இரண்டு முதலிய எழுத்துக்களாற் பொருத்தமுற அமைக்கப்பட்டு, தம் கருத்தைப் பிறர்க்கு அறிவித்தற்கும் பிறர் கருத்தைத் தாம் அறிதற்கும் கருவியாய் அமைவது.

(உ-ம்) வா - ஓரெழுத்தாலான சொல்; வந்தான்- பல எழுத்தாலான சொல்.

1. சொல்லின் பொதுப்பண்புகள்:

(i) ஒரு மொழியாயும் தொடர்மொழியாயும் பொது மொழியாயும் அமைதல்:

ஒரு மொழி: ஒரு பொருள் குறித்து வருஞ்சொல் (உ-ம்) மரம்; காடு.

தொடர்மொழி: தனிச் சொற்கள் பல சேர்ந்து வரும் தொடர். (உ-ம்) மரம் வளர்ந்தது; இராப்பகல்.

பொது மொழி: ஒரு மொழியாகும்போது ஒரு பொருளும் தொடர் மொழியாகும்போது வேறொரு பொருளுந் தருஞ் சொல்.

(உ-ம்) தாமரை: ஒரு சொல்லாகக் கொள்ளும் போது தாமரைக் கொடியை உணர்த்தும் தா(வும்)+ மரை = தாமரை எனக் கொள்ளும் போது, தாவிச் செல்லும் மரை என்னும் மிருகத்தைக் குறிக்கும்.

செவ்வாய் என்பது ஒருமொழியாகும்போது கிழமையையும் தொடர் மொழியாகும் போது சிவந்த வாயையும் குறிக்கும்.

இவ்வாறே,

தாவடி — ஓர் ஊர்; தாவும் அடி.

இளவாலே — ஓர் ஊர்; இளம் பெண்;

(ii) இருதிணை ஐம்பால் முவிடப்பொருளை உணர்த்தல்:

முவிடம் : தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை.

தன்மை : சொல்லுவோனைக் குறிப்பது.

தன்மை ஒருமை (உ - ம்) நான்; படித்தேன்.

தன்மைப் பன்மை (உ - ம்) நாம்; படித்தோம்.

முன்னிலை : முன்னின்று கேட்போனைக் குறிப்பது.

முன்னிலை ஒருமை : (உ - ம்) நீ; படித்தாய்.

முன்னிலைப் பன்மை : (உ - ம்) நீங்கள்; படித்தீர்.

தன்மை, முன்னிலைச் சொற்களுக்கு திணை, பாற் பகுப்பில்லை.

படர்க்கை : தன்மையும் முன்னிலையும் அல்லாதது.

படர்க்கைக்கு இருதிணை, ஐம்பாற் பகுப்புண்டு.

இருதிணை : உயர்திணை; அஃறிணை.

உயர்திணை : மக்கள், தேவர் என்போரைக்குறிப்பது.

அஃறிணை : உயர்வு அல்லாத திணை; மக்கள், தேவர் தவிர்ந்த உயிருள்ள, உயிரற்றனவற்றைக் குறிப்பது.

உயர்திணை : ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என்னும் பிரிவுடையது.

அஃறிணை : ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என்னும் பிரிவுடையது.

படர்க்கை உயர்திணை, ஆண்பால் : (உ-ம்) அரசன்; ஆண்டான்.

படர்க்கை உயர்திணைப் பெண்பால் (உ - ம்) அரசி; கூறினாள்.

படர்க்கை உயர்திணைப் பலர்பால் (உ-ம்) மாணாக்கர்; வந்தனர்.

படர்க்கை அஃறிணை ஒன்றன்பால் (உ - ம்) அது; வந்தது.

படர்க்கை அஃறிணைப் பலவின்பால் (உ - ம்) அவை; வந்தன.

III, (அ) உலகவழக்கு (ஆ) செய்யுள் வழக்கு என்னும் இருவகைவழக்கைப் புலப்படுத்தல்.

(ஆ) உலகவழக்கு : இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு என இருவகைப்படும்.

(1) இயல்புவழக்கு : இலக்கணமுடையது, இலக்கணப் போலி, மருஉ என மூவகைப்படும்.

இலக்கணமுடையது : இலக்கண நெறியுடையது; யாவர்க்கும் விளங்குந் தன்மையுடையது; இயற் சொல் எனவும் படும்.

(உ - ம்) மரம்; காற்று.

இலக்கணப் போலி : இலக்கணமில்லையாயினும் இலக்கண முள்ளதுபோலச் சான்றோரால் வழங்கப் படுவது.

(உ - ம்) இல்முன் - இலக்கணமுடையது. முன்றில்: இலக்கணப்போலி.

நகர்ப்புறம்-இலக்கணமுடையது. புறநகர் : இலக்கணப் போலி.

மருஉ : தொன்று தொட்டு வருதலின்றி, இடையிலே சிலவெழுத்துக் கெட்டும், திரிந்தும் தோன்றியும் வழங்குவது.

(உ - ம்) சரியான சொல்

அருமருந்தன்னபிள்ளை

பொன்கொடுதீவு

சோழநாடு

யாவர்

எவன்

மருஉச்சொல்

அருமந்தபிள்ளை

புங்குடுதீவு

சோண்டு

யார்; ஆர்

என்; என்ன; என்னை

(2) தகுதி வழக்கு : ஒரு பொருளைக் குறிக்குஞ் சொல்லாற் கூறுவது தகுதியின்றென்றும் வேறொரு சொல்லாற் கூறுவது தகுதி என்றும் எண்ணப்படுஞ் சொல். இது இடக்க ரடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி என மூவகைப்படும்.

இடக்கரடக்கல் : நல்லோர் முன் சொல்லத்தகாத சொல்லை வேறொரு வகையாற் சொல்லுவது.

(உ - ம்) மலங்கழித்து வருதலைக் கால்கழவி வருத லெனக் கூறல்.

மங்கலம் : மங்கலமில்லாத சொல்லை மறைத்து மங்கலமாகக் கூறல்.

(உ - ம்) செத்தார் என்பதை அமரராணர்; துஞ்சி னார் எனக் கூறல்.

குழுஉக்குறி : ஒவ்வோர் கூட்டத்தார் யாதாயி னும் ஒரு காரணம் பற்றி ஒருபொருளை அச்சொல் லாற் கூறுவது. (உ - ம்) வேடர் கள்ளைச் சொல் விளம்பி எனல்; பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறி எனல்.

(ஆ) செய்யுள் வழக்குச் சொல் : இயற்சொல், திரி சொல், திசைச்சொல், வடசொல்.

இயற்சொல் : கற்றூர் கல்லார் யாவர்க்கும் பொருள் விளங்கும் இலக்கணமுடைய சொல். (உ - ம்) யானை; அழகு.

திரிசொல் : கற்றூர்க்கு மாத்திரம் பொருள் விளங் கும் சொல்.

(உ - ம்) வேழம் (யானை); எழில் (அழகு)

திசைச்சொல் : சமஸ்கிருதம் (ஆரியம்) தவிர்ந்த வேற்று மொழிச் சொல். (உ - ம்) அலுமாரி (போத் துக்கிய மொழிச்சொல்)

வடசொல் : சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வந்து தமிழில் விரவிவழங்கும் சொல். (உ - ம்) கமலம், விருட்சம்.

IV. சொல் வெளிப்படைப் பொருளிலும் குறிப்புப் பொருளிலும் வருதல் :

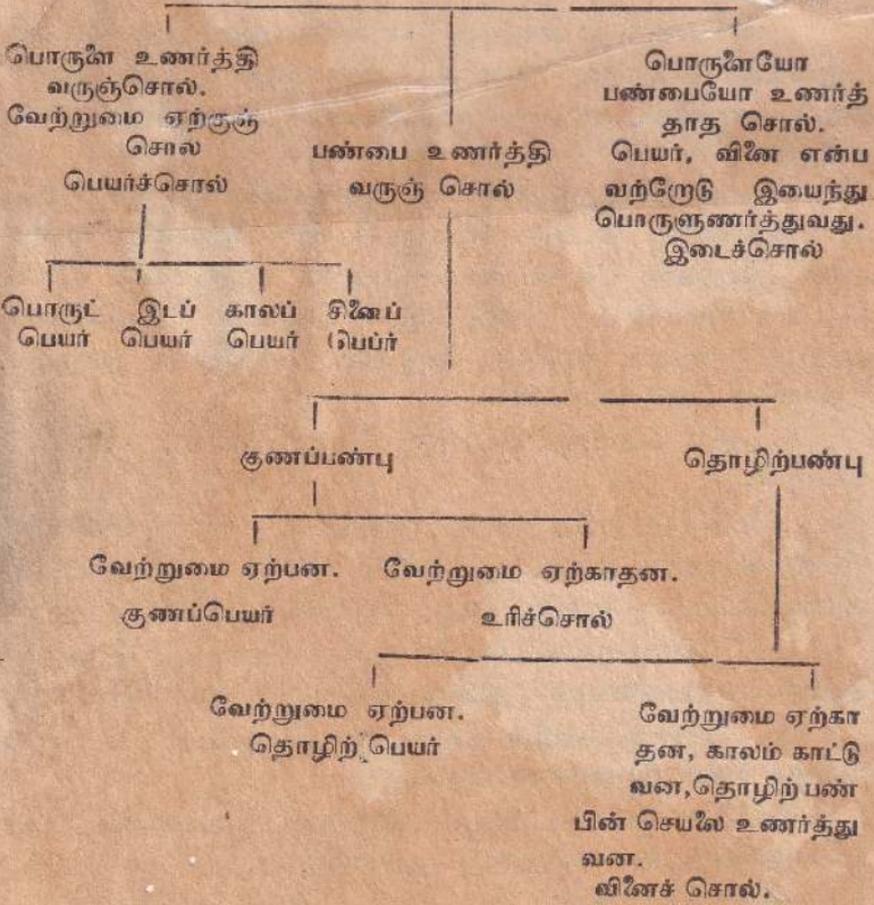
வெளிப்படை : இயல்பாக நேராகக் குறித்த பொருளைச் சுட்டுஞ் சொல். (உ - ம்) நிலம், மண், காடு.

குறிப்பு : குறிப்பால் - மறை பொருளில் - இருதிணை ஐம்பாற் பொருளுணர்த்தும் சொல்.

(உ - ம்) வெற்றிலை நட்டான் - இதில் வெற்றிலை இலையை உணர்த்தாது கொடியை உணர்த்துதல்.

சொற்களின் வகை

சொல் [பொருள் அல்லது கருத்துடையது]

1. இந்த அட்டவணை நால்வகைச் சொற்களின் பிறப்புப்பற்றியும் அறு வகைப் பெயர்ப்பகுப்புப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது.

2. சொற்கள் பலவகைப்பட்ட உயிருள்ள, உயிரற்ற, பார்க்கக்கூடிய பருப்பொருள்களினதும் உணரக்கூடிய நுண் பொருள்களினதும் பெயரை உணர்த்தும்; அவ்வகைச் சொற்கள் பெயர்ச் சொற்கள்; அவை வேற்றுமை ஏற்றலைச் சிறப்பிலட்சணமாகக் கொண்டவை.

(உ-ம்) பருப்பொருள் : மண், மரம், இலை, வீடு முதலியன.

நுண்பொருள்: காற்று, கடவுள், மார்கழி, திங்கள் முதலியன. இவை மண்ணை, மண்ணால் முதலியனவாகவும் காற்றை, காற்றால் முதலியனவாகவும் வேற்றுமை ஏற்றுவரும்.

3. அப்பொருள்களிலே முழுமையியல்பு கொண்ட பொருள்களின் பெயர் பொருட்பெயர் எனவும் முழுமையின் பகுதிகளை - சினைகளைச் - சுட்டும் பெயர்கள் சினைப் பெயர் எனவும் இடஞ்சுட்டி வருவன இடப்பெயர் எனவும் காலங் குறித்து வருவன காலப்பெயர் எனவும் நான்காக வகுக்கப்படும்.

(உ-ம்) பொருட்பெயர்: மண், மரம், காற்று, கடவுள்.

இடப்பெயர்: மலை, வீடு, இந்தியா, யாழ்ப்பாணம்.

சினைப்பெயர்: இலை, பூ, தலை, வால்

காலப்பெயர்: புதன், தை, கோடை, நாள்.

4. சொற்கள் பொருளை மாத்திரமன்றி, பொருள்களின் பண்புகளையும் (தன்மைகளையும்) உணர்த்தும்.

5. பொருள்களின் பண்பு குணப்பண்பு, தொழிற்பண்பு என இருவகைப்படும்.

(உ-ம்) குணப்பண்பு: விருப்பு, வெண்மை, மா (பெருமை), அம் (அழகு) முதலியன.

தொழிற்பண்பு: நட, வா, செய் முதலியன.

6. குணப்பண்பை உணர்த்தும் சொற்களின் சில வேற்றுமை ஏற்கும்.

(உ-ம்) விருப்பு, வெண்மை, நன்மை, அழகு, அன்பு முதலியன. விருப்பை, விருப்பால் முதலியன வாகவும் அன்பை, அன்பால் முதலியனவாகவும் வேற்றுமை ஏற்று வரும்.

வேற்றுமை ஏற்குஞ் சொல் பெயர்சொல். எனவே, குணப்பண்பை உணர்த்தி வேற்றுமை ஏற்கும் சொல் குணப்பெயர் அல்லது பண்புப்பெயர்.

7. குணப்பண்பை உணர்த்தும் சொற்களிற் சில வேற்றுமை ஏற்கா.

(உ - ம்) மணிமலர் என்பதில் மணி என்பது அழகு என்னுங் கருத்தைத் தருவது. வான் பொருள் என்பதில் வான் என்பது பெருமை என்னுங் கருத்தைத் தருவது; ஆனால், மணியை, வாளை என அவை வேற்றுமை ஏற்பின், மணி என்பது அழகு என்னும் பொருளையோ, வான் என்பது பெருமை என்னும் பொருளையோ தரா. ஆகவே அழகைக் குறிக்கும் மணி என்னுஞ் சொல்லும் பெருமையைக் குறிக்கும் வான் என்னுஞ் சொல்லும் வேற்றுமை ஏற்கா. ஆக, குணப்பண்பை உணர்த்தி வேற்றுமை ஏற்காத சொல் உரிச்சொல் எனப்படும். “தடவரை” “அம்கண்மாஞாலம்” என்பவற்றில் வந்த தட (விசாலம்), அம் (அழகு) கண் (விசாலம்) மா (பெருமை) என்பனவும் மிகுதிப் பொருளை உணர்த்தும் சால, உறு, தவ, நனி, கூர் கழி என்பனவும் உரிச்சொற்கள். இவை செய்யுளிற் பெரிதும் பயின்று வரும்.

8. தொழிற்பண்பை உணர்த்தும் சில சொற்கள் தல், அல் முதலிய விசுதிகள் பெற்று வேற்றுமை ஏற்கும் தன்மையினவாய் அமைகின்றன. வேற்றுமை ஏற்கும் சொல் பெயர்ச்சொல். ஆக, தொழிற்பண்பை உணர்த்தி வேற்றுமை ஏற்கும் சொல் தொழிற்பெயர்.

(உ - ம்) பாடு என்பது தொழிற்பண்பை உணர்த்தும் சொல். அதனோடு தல், அல் என்னும் விசுதிகள் சேர பாடுதல், பாடல் என்னும் சொற்கள் உண்டா

கும். அவை பாடுதலை, பாடுதலால் முதலியனவாகவும் பாடலை, பாடலால் முதலியனவாகவும் வேற்றுமை ஏற்கும்.

9. தொழிற்பண்பை உணர்த்தும் சில சொற்கள் இறந்தகாலம் முதலிய முக்காலங்களால் தொழிற்பண்பின் காரியத்தை (வினையை) உணர்த்தும். இவை காலங்காட்டுதலைச் சிறப்பிலட்சணமாகக் கொண்டவை. இவை வினைச்சொற்கள் எனப்படும். இவை வாக்கியப் பொருளை உணர்த்துவதற்கு அத்தியாவசியமானவை.

(உ - ம்) நட - தொழிற்பண்பு. அச்சொல் முக்காலங்களோடு கூடி, நடந்தான், நடக்கிறான், நடப்பான் எனவும் நடந்து, நடக்க, நடந்தால் எனவும் நடந்த, நடக்கின்ற, நடக்கும் எனவும் தொழிற்பண்பின் செயற்பாட்டை உணர்த்தி வினைச் சொற்களாயின.

10. சில சொற்கள் தனித்து நின்று பொருளையும் உணர்த்தா; பண்பையும் உணர்த்தா. பெயர், வினைச் சொற்களைச் சார்ந்து நின்றே பொருள் உணர்த்தும். இத்தகைய சொற்கள் இடைச்சொற்கள் எனப்படும்.

(உ - ம்) ஐ, ஆல் முதலியன வேற்றுமை உருபுகள். பொருளையோ பண்பையோ உணர்த்தவில்லை. மண் என்னும் பெயர்ச் சொல்லுடன் சேர்ந்து மண்ணை எனச் செயப்படுபொருளையும், மண்ணால் எனக் கருவிப் பொருளையும் உணர்த்தின.

ஆன் என்பதும் ஒரு இடைச் சொல். நட என்னும் தொழிற்பண்புடன் சேர்ந்து நடந்தான் என செய்பவனைக் காட்டி வந்தது. (நட + த் + த் + ஆன்). மரம் + அத்து + இன் + அது = மரத்தினது. இதில் அத்து, இன் சாரியை இடைச்சொல்; அது வேற்றுமை உருபிடைச் சொல்.

11. எனவே, சொல் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என நால்வகைப்படும் இவையே தமிழிலுள்ள முக்கியமான சொல்வகை.

12. இனி, சொற்களை இயற்சொல், திரிசொல் எனவும் வகுப்பர்.

13. இயற்சொல் : கற்றூர்க்கும் கல்லார்க்கும் இலகுவிற் பொருள் விளங்கக் கூடியது. (உ - ம்) ஆடு; ஓடுகிறது.

14. திரிசொல் : கற்றவர்க்கன்றி, மற்றவர்க்கு இலகுவிற் பொருள் விளங்க முடியாத சொல்.

(உ - ம்) விசம்பு (ஆகாயம்); பரிதி (சூரியன்); செப்பினன் (சொன்னான்); ஏகினன் (போனான்)

15. திரி சொற்கள் பல பொருள் தரும் ஒரு சொல், ஒரு பொருள் தரும் பல சொல் என இருவகைப்படும், பலபொருள்தரும் ஒருசொல்.

(உ-ம்) : அரவம் - பாம்பு, சத்தம்.

ஒரு பொருள் தரும் பலசொல்.

(உ-ம்) : கடல் - ஆழி, வேலை, பரவை.

16. இயற்சொல், திரிசொல் என்னும் பகுப்பையும் கருத்திற்கொண்டு சொற்களின் தன்மையை மேலும் விளக்கினால்.

(1) பெயரியற்சொல் (உ-ம்) மலை, கடல். (2) பெயர்த் திரிசொல்: (உ-ம்) வரை (மலை), பரவை (கடல்). (3) வினை இயற்சொல்: (உ-ம்) போனான், சொன்னான் (4) வினைத் திரிசொல்: (உ-ம்) ஏகினன் (போனான்). மொழிந்தான் (சொன்னான், (5) இடைச் சொல் (6) உரிச்சொல் என ஆறு வகைப்படுத்தலாம். (இடைச்சொல்லே இடையியற் சொல், இடைத்திரிசொல் எனவகுத்தலாற் பயனில்லை; உரிச்சொல் பெரும்பான்மை திரிசொல்லே, அதனால், உரியியற் சொல் எனல் இயலாது.)

17. இவ்வறுவகைத் தமிழ்ச் சொற்களோடு தமிழிற் பயின்று வரும் பிற மொழிச் சொற்களும் உண்டு. தமிழில் வழங்கிவரும் ஆரியம் (சமஸ்கிருதம்) அல்லாத வேற்றுமொழிச் சொற்கள் திசைச்சொல் எனப்படும். ஆரியச்சொல் தமிழ் நடைபெற்று வழங்கும்போது வட சொல் எனப்படும்,

18. திசைச் சொற்களிற் சில:

போத்துக்கேய மொழிச் சொற்கள்: அலுமாரி, கடுதாசி, கதிரை, கரத்தை, கோப்பை, சப்பாத்து, சாவி, தவறணை, துப்பாக்கி, மேசை, வாங்கு, விருந்தை.

ஒல்லாந்த மொழிச் சொற்கள்: இலாச்சி, கக்கூசு, கந்தோர், கேத்தில், சாக்கு, நொத்தாரிசு.

பிரான்சுமொழிச் சொற்கள்: குசினி, இலாந்தர்.

ஆங்கிலமொழிச் சொற்கள்: தெலிபோன், அப்புக் காத்து, இந்ரேடியோ, தெலிவிசன், மோட்டார், பென்சில், பேனா, பொலிஸ், மைல், மீட்டர், சீமேந்து முதலியன. (ஆங்கிலமொழிச் சொற்கள் பல இக்காலத்தில் தமிழில் பயின்று வருகின்றன.)

அராபிமொழிச் சொற்கள்: இலாகா, தகவல், வசூல்.

மராட்டிமொழிச் சொற்கள்: அட்டவணை, சாம்பார், பட்டாணி, வில்லங்கம்.

இந்திமொழிச் சொற்கள்: ஆசாமி, உசார், சிபாரிசு, பேட்டி, பயில்வான், மசூதி, மசோதா, மனு, பாக்கி, கரூர்.

பாரசீகமொழிச் சொற்கள்: சபாசு, சமுக்காளம், சர்க்கார், சிப்பந்தி, சால்வை, சுமார்.

பாளிமொழிச் சொற்கள்: ஆணை, வேதிகை, விகாரை சதுக்கம், சீலம், தூபி, பீடிகை, பிக்கு, பிக்குணி.

19. ஆரியச்சொல் (சமஸ்கிருதம்) தமிழ்நடைபெற்று வடசொல்லாகும்போது தற்சமம், தற்பவம் என்னும் இருவகை அமைப்புடையதாகும்.

20. தற்சமம்: ஆரியத்துக்கும் தமிழுக்குமுரிய பொதுவெழுத்துக்களாலாகி விகாரமின்றித் தமிழில் வழங்கும் வடசொல்.

(உ-ம்) கமலம், காரணம், குங்குமம் வாரி, மேரு ஞானம், உத்தரம், விசாரம் முதலியன.

21. தற்பவம்: ஆரியத்துக்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தாலும் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய ஈரெழுத்தாலுமாகி, திரிதல் முதலிய விகாரம் பெற்று தமிழில் வழங்கும் வடசொல்.

22. ஆரியத்துக்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துக்கள்:

ஐ, ஷ, ஸ, ஹ, ஈ.

23. ஆரியத்தில் 'ஐ' மொழிமுதலில்வரின் அது வடசொல்லில் 'ச' ஆகவும் மொழியிடையில்வரின் 'ச' ஆகவோ, 'ய' ஆகவோமாறும்.

(உ - ம்) ஆரியச்சொல்	வடசொல்
ஐலம்	சலம்
ஐாதி	சாதி
ஐ்வன்	சீவன்
ஐோதி	சோதி
விஐயன்	விசயன்
போஐனம்	போசனம்
அம்புஐம்	அம்புயம்
பங்கஐம்	பங்கயம்

24. 'ஷ' மொழி முதலில்வரின் 'ச' ஆகவும் மொழியிடையில்வரின் 'ட' ஆகவும் சிறுபான்மை 'ச' ஆகவும் மாறும்.

(உ - ம்) ஆரியச்சொல்	வடசொல்
ஷண்முகம்	சண்முகம்
இஷ்டம்	இட்டம்
சிருஷ்டி	சிருட்டி
தூஷணம்	தூடணம்
பொக்கிஷம்	பொக்கிசம்

25. 'ஸ' மொழிமுதலில் 'ச' ஆகவும், மொழியிடையில் 'த' ஆகவோ 'ற' ஆகவோ மாறும். ஸகரமெய் மொழிமுதலில் பெரும்பாலும் கெடும்.

ஆரியச் சொல்	வடசொல்
ஸ்தானம்	தானம்
ஸ்தோத்திரம்	தோத்திரம்
ஸக்தி	சக்தி
வாஸம்	வாசம்
அஸ்தமனம்	அத்தமனம்
மத்தியஸ்தம்	மத்தியத்தம்
விஸ்தாரம்	வித்தாரம்
பஸ்மம்	பற்பம்
பாஸ்கரன்	பாற்கரன்

26. 'ஹ்' மொழி முதலில் எந்த உயிரோடு சேர்ந்து நிற்கிறதோ, அந்த உயிர் நிற்க, தான் கெட்டு, மொழியிடையில் 'க' ஆகமாறும்.

ஆரியச்சொல்	வடசொல்
ஹனுமன்	அனுமன்
ஹிதம்	இதம்
ஹேது	ஏது
ரோஹிணி	உரோகிணி

27. 'க்ஷ' மொழிமுதலில் வரின் 'க' ஆகவோ, 'ச' ஆகவோ மாறும். மொழியிடையில் 'க்ஷ' ஆகவோ 'ட்ச' ஆகவோ மாறும்

ஆரியச்சொல்	வடசொல்
க்ஷணம்	கணம்
க்ஷேமம்	சேமம்
பக்ஷணம்	பக்கணம், பட்சணம்
பிரதக்ஷணம்	பிரதக்கணம், பிரதட்சணம்

28. 'ர', 'ல' என்பவற்றை முதலாகவுடைய ஆரியச் சொற்கள் வடசொல்லாகும்போது அ, இ, உ என்பவற்றுள் ஒன்றை முதலிற் பெற்று வரும்.

ஆரியச்சொல்	வடசொல்
ரங்கம்	அரங்கம்
ரதம்	இரதம்
ரஞ்சிதம்	இரஞ்சிதம்

ருசி	உருசி
ரோமம்	உரோமம்
லாபம்	இலாபம்
லிங்கம்	இலிங்கம்
லோகம்	உலோகம்
லோபி	உலோபி

29. ஆக, சொற்கள் (1) பெயரியற் சொல் (2) பெயர்த் திரிசொல் (3) வினையியற் சொல் (4) வினைத்திரிசொல் (5) இடைச்சொல் (6) உரிச்சொல் (7) திசைச்சொல் (8) உட சொல் என எட்டு வகைப்படலாம்.

(இ) சொல்லாக்கம்

1 பகுபதமும் பகாப்பதமும் :

(அ) பொன், இலங்கை, கண்.-பெயர்ச் சொற்கள்.

(ஆ) சிரி, நட, போ. — தொழிற்பண்பை (வினையை) உணர்த்தும் சொற்கள்.

இவ்விரு தொகுதிச் சொற்களும் பிரிக்க முடியாதவை. பிரித்தால் இவற்றின் முற்பகுதி அல்லது முதலிலை அல்லது பகுதி பொருளற்றவையாய் அமையும். இத்தகைய சொற்கள் அல்லது பதங்கள் பகுக்க முடியாதபதங்கள், பகாப்பதங்கள். இவற்றில் (அ) தொகுதி பெயர்ப் பகாப்பதம் (ஆ) தொகுதி வினைப்பகாப்பதம்.

(அ) பொன்னன், இலங்கையர், கண்ணன் — பெயர்ச் சொற்கள்.

(ஆ) சிரித்தான். நடந்து, போன — காலங்காட்டியமையால் வினைச்சொற்கள்.

(அ) தொகுதி பொன்+அன், இலங்கை+அர், கண்+அன் எனப்பிரிக்கப்படும்.

(ஆ) தொகுதி சிரி+த்+த்+ஆன், நட+த்+த்+உ, போ+ன்+அ - எனப் பிரிக்கப்படும்.

இவை பொருள் பொருந்திய முதனிலை அல்லது பகுதியோடு இடைச் சொற்கள் சேர்ந்து ஆனவை. இத்தகைய பதங்கள் பொருள் பொருந்திய பகுதியாகப் பகுக்கக் கூடிய பதங்கள்; பகுபதங்கள். இவற்றில் (அ) தொகுதி பெயர்ப்பகுபதம் (ஆ) தொகுதி வினைப் பகுபதம்.

பகுபதம், பகுதியோடு விகுதி (இறுதிநிலை), இடைநிலை, சாரியை முதலிய இடைச்சொற்கள் சேர்வதனால் ஆக்கப்படுவன. இவ்வித ஆக்க முயற்சியே சொல்லாக்கத்தின் அடிப்படை.

2. சொல்லாக்கம் :- தமிழில் பெயர்ச் சொற்களும் வினைச்சொற்களும் பெரும்பாலானவை. இவ்விரண்டில் வினைச்சொற்களே உயிர்நாடியானவை.

(அ) வினைச்சொல்லாக்கம் :- தமிழில் புதிய புதிய வினைச்சொற்கள் ஆக்கப்படுதல் மிகக்குறைவு. புதிய சில பகுதிகளோடு தமிழ்ச் சொல்லாக்க மரபினை யொட்டி விகுதி. இடைநிலை, சாரியை என்பனவற்றை இணைத்து ஆக்கப்படும்.

1. பெரும்பாலும் வினைச்சொற்கள் தொழிற்பண்பை உணர்த்தும் பகுதியோடு விகுதி, இடைநிலை சாரியை முதலிய உறுப்புக்கள் சேர்த்து ஆக்கப்படும். (உ-ம்) நட+த்+த்+அன்+அன்=நடந்தனன்

(I) சிறுபான்மை பெயரடியாகவும் பிறக்கும்.
சித்திரம் - சித்திரித்தான்
கடைக்கணி - கடைக்கணித்தான்.

(II) இடைச் சொல்லடியாகவும் ஆக்கப்படும்.

(உ-ம்) மற்று - மற்றைய
மன் - மன்னிய (நிலைபெற்ற)
முன் - முன்னிய (முற்பட்ட)
படபட - படபடத்தான்.

(IV) குணப்பண்பை உணர்த்தும் உரிச் சொல்லடியாகவும் ஆக்கப்படும்.

(உ-ம்) மாண் (சிறப்பு) — மாண்டார் (சிறந்தவர்)
வார் (நீட்சி) — வார்ந்து இலங்கு செஞ்சடை
(வார்ந்து — நீண்ட)

(V) வடமொழி வினையடியாகவும் சில வினைச் சொற்கள் ஆக்கப்படும்.

(உ-ம்) கோபி — கோபித்தான்
வந்தி — வந்தித்தான்
சிந்தி — சிந்தித்தான்

(ஆ) பெயர்ச் சொல்லாக்கம் :- பெயர்ச் சொற்கள் காலந் தோறும் பெருகிவரும். புதிய கருத்துக்களும் பொருள் களும் தோன்றும்போது, அவற்றின் குறியீடாகப் புதிய பெயர்ச்சொற்கள் ஆக்கப்படும்.

(i) பெயர்ப் பகாப்பதத்தோடு (பகுதியோடு) விகுதி சேர்த்துப் பெயர்ச்சொல்லாக்கப்படலாம்.

(உ-ம்) பொன் + அன் = பொன்னன்; இலங்கை + அர் = இலங்கையர்; சித்திரை + ஆள் = சித்திரையாள்; குழல் + ஆள் = குழலாள்; பெருமை + அன் = பெரியன்.

(ii) தொழிற் பண்படியோடு (வினையடி) விகுதி கள் சேர்க்கப்பட்டுப் பெயர்ச்சொல் ஆக்கப்படலாம். இவை தொழிற் பெயர்கள் எனப்படும்.

(உ - ம்) நட + ஐ = நடை; கவல் + ஐ = கவலை.

(iii) இடைச் சொல்லடியாகவும் பெயர்ச் சொற்கள் ஆக்கப்படலாம்.

(உ - ம்) விறுவிறு — விறுவிறுப்பு; மற்று — மற்றையான்; முன் — முன்னீடு.

(iv) குணப்பண்பை உணர்த்தும் உரிச்சொல்லடியாகவும் பெயர்ச்சொற்கள் ஆக்கப்படலாம்.

சால் — சால்பு — சான்றோர்; கூர் — கூர்மை; இலம் — இலம்பாடு; வள் — வள்ளியோர் (கொடையாளர்).

(v) இடைச்சி	=	இடை + ச் + சி	
இயக்குநர்	=	இயக்கு + ந் + அர்	
அறிஞன்	=	அறி + ஞ் + அன்	
ஓதுவார்	=	ஓது + வ் + ஆர்	இவை

போன்ற பெயர்ச் சொற்கள், விசுதிமாத்திரமன்றி, ச். ந், ஞ், வ் முதலிய காலங்காட்டாத பெயர் இடைநிலைகள் சேர்த்தும் ஆக்கப்படும்.

(vi) கரத்தன் = கரன் + அத்து + அன்.

நிறுவனம் = நிறுவு + அன் + அம் இவை போன்ற சில பெயர்கள் பகுதியோடு விசுதியும் சாரியையும் சேர்த்து ஆக்கப்படும்.

(vii) பழைய சொற்களுக்குப் புதிய பொருள் கொடுத்தலாலும் சில பெயர்கள் ஆக்கப்படும்.

(உ - ம்) யாப்பு - செய்யுள், அமைப்பு (பழையபொருள்)	
யாப்பு - அரசியலமைப்பு (புதிய பொருள்)	
நாற்றம் - மணம் (பழைய பொருள்)	
நாற்றம் - தூர்நாற்றம் (புதிய பொருள்)	

(viii) முன்னர்ப் பயின்று வந்த சொற்களை மாற்றிய மைத்தலால் புதிய பெயர்ச்சொல் ஆக்கப்படலாம்.

(உ - ம்) மூலம் > மூலகம்.

(ix) முன்னர் உள்ள பெயர் வினைப்பகுதிகளோடு விசுதி சேர்த்துப் புதிய பெயர்ச்சொல் ஆக்கப்படலாம்.

(உ - ம்) முனை + அம் = முனையம்	
நிறுவு + அல் = நிறுவல்	
எறி + அம் = எறியம்	

(xi) இரு சொற்களைப் பொருத்தமுற இணைத்துத் தொகைச் சொல்லாக்கிப் பெயர்ச் சொற்கள் ஆக்கப்படலாம்.

(உ - ம்) செய் + மதி = செய்மதி	
வான் + ஒலி = வாடுஒலி	
மின் + சூள் = மின்சூள்.	

(xi) திசைச் சொற்களைத் தமிழ்முறைப்படி அமைத்தல் வாயிலாகப் புதிய பெயர்கள் ஆக்கப்படலாம்.

(உ - ம்) ஒட்சிசன், நைதரசன், சீமேந்து, பவுண்.

(xii) சில திசைப் பெயர்களைத் தமிழில் அவ்வாறே ஏற்றல் வாயிலாகவும் புதிய பெயர்கள் ஆக்கப்படலாம்

(உ + ம்) ஏக்கர், மைல், மீற்றர், கில்லோ.

பெயர்ச் சொல்லாக்க முறையினைச் சுருக்கிக் கூறும் போது அவை இருவகை அமைப்புடையனவாய் இருத்தலை அவதானிக்கலாம் :

(i) பகுதிகளோடு விசுதிகள் சேர்ந்து ஆக்கப்படுதல். அவ்விசுதிகளிற்சில : அன், ஆன், அள், ஆள், மார், இ, ஐ, சி, தி, மை, வை, பாடு, அம்.

(உ - ம்)	குரு	+	மார்	=	குருமார்
	ஆழ்	+	இ	=	ஆழி (கடல்)
	தொடு	+	ஐ	=	தொடை
	காண்	+	சி	=	காட்சி
	செய்	+	தி	=	செய்தி
	தலை	+	மை	=	தலைமை
	பார்	+	வை	=	பார்வை
	இரங்கு	+	அம்	=	இரக்கம்

(ii) பகுதிகளோடு சில சொற்கள் பின்னீடாகச் சேர்க்கப்பட்டுப் பெயர் ஆக்கப்படுதல். இப் பின்னீடு தொகைச் சொற்களில் வருமொழியாய் அமைவன போலன்றி (அறுசுவை, வளர் மொழி) விசுதிபோல அமைவன. அத்தகைய பின்னீட்டுச் சொற்களிற் சில : காரன், காரி, வதி, பதி, சாலி, ஆளி, வாதி, மான், ஈடு, கோள், படை, அறை, உறை, தலை, கண், வாய்.

(உ — ம்)	பணம்	+	காரன்	=	பணக்காரன்
	வேலை	+	காரி	=	வேலைக்காரி
	குணம்	+	வதி	=	குணவதி
	ஆள்	+	பதி	=	ஆள்பதி
	புத்தி	+	சாலி	=	புத்திசாலி
	கொடை	+	ஆளி	=	கொடையாளி
	நியாயம்	+	வாதி	=	நியாயவாதி
	கல்வி	+	மான்	=	கல்விமான்
	இடை	+	ஈடு	=	இடையீடு
	கருது	+	கோள்	=	கருதுகோள்
	வெளி	+	படை	=	வெளிப்படை
	வரை	+	அறை	=	வரையறை
	உள்	+	உறை	=	உள்நுறை
	மறு	+	தலை	=	மறுதலை
	புன்	+	கண்	=	புன்கண்
	எழு	+	வாய்	=	எழுவாய்

(ஈ) பெயர், வினை, இடை, உரியாக வரத்தக்க சில சொற்கள்

சொல்	பெயர்	வினை	இடை	உரி
அகல்	விளக்கு	அகன்றான்	—	...
அணை	மெத்தை	அணைத்தான்	—	...
அமர்	போர்	அமர்ந்தான்	—	விருப்பு
அமை	முங்கில்	அமைந்தது	—	...
ஆர்		ஆர்த்தது	'ஆர்' விகுதி	நிறைவு
அவி	தேவருணவு	அவிந்தது	—	...
அளை	சூகை	அளைந்தான்	—	...
ஆள்	மனிதர்	ஆண்டான்	'ஆள்' விகுதி	...
இடை	இடை	இடைந்தது	7 ஆம் வே. உருபு	...
இல்	விடு	இல்லை	7 ஆம் வே. உருபு	...
உடு	நட்சத்திரம்	உடுத்தான்	—	...
உலை	சோற்றுஉலை	உலைந்தான்	—	...
உழை	மான்	உழைத்தான்	7 ஆம் வே. உருபு	...
உளி	ஆபுதம்		—	...
உறு		உற்றது	—	மிகுதி
உள	உள்ளம்	உள்ளது	7 ஆம் வே. உருபு	...
உளர்	கிராமம்	உளர்ந்தது	—	...
உன்று	துன்பம்	உன்றியது	—	...
எழு	உண்	எழுந்தான்	—	...
எள்	தானியம்	எள்ளினான்	—	...
ஏறு	ஆண்சிங்கம்	ஏறினான்	—	...
ஒன்று	ஒருளன்	ஒன்றினான்	—	...
ஒடு	கூரைஒடு	ஒடினான்	3 ஆம் வே. உருபு	...
கடி	பாம்புக்கடி	கடித்தான்	—	காவல்
கடை	கடை	கடைந்தான்	7 ஆம் வே. உருபு	...
கனி	சோதிடன்	கனித்தான்	—	...
கதி	துணை	கதித்தது	—	...
கலி	பஞ்சம்	கலித்தது	—	ஒலிப்பு
கழி	உப்பங்கழி	கழித்தான்	—	மிகுதி
கலை	நெருப்பு	கன்றான்	—	...
கனி	பழம்	கனிந்தது	—	...
காய்	காய்	காய்த்தது	—	...
கால்	கால்	கான்றது	7 ஆம் வே. உருபு	...
குறி	அடையாளம்	குறித்தான்	—	...
குன்று	மலை	குன்றியது	—	...
கூர்	கூர்மை	கூர்ந்தது	—	மிகுதி
கூறு	பகுதி	கூறியது	—	...
கேள்	கூற்றம்	கேட்டான்	—	நிறம்
கொல்	—	கொன்றான்	என் 'கொல்'	...
சிலப்பு	காலணி	சிலம்பின	—	...
சூடு	சூடு	சூடினான்	—	...

சொல்	பெயர்	வினை	இடை	உரி
செய்	வயல்	செய்தான்
சேதி	செய்தி	சேதித்தான்
சோதி	ஒளி	சோதித்தான்
தடி	தண்டு	தடிந்தான்
தலை	தலை	—	7ஆம் வே. 2.ருபு	...
தறி	நெசவுத்தறி	தறித்தான்
தாழ்	பூட்டு	தாழ்ந்தது
தீட்டு	அழக்கு	தீட்டினான்
துடி	உடுக்கு	துடித்தான்
தூக்கு	பாட்டு	தூக்கினான்
தேர்	தேர்	தேர்ந்தான்
தோல்	தோல்	தோற்றான்
நடு	நடுப்பகுதி	நட்டான்
நுனி	தொடக்கம்	நுனிந்தான்
நூல்	புத்தகம்	நூற்றான்
நொடி	விடுகதை	நொடித்தான்
பதி	தலைவன்	பதிந்தது
பனை	கிளை	பனைத்தது	...	திரட்சி
பலி	பலி	பலித்தது
பாவி	பாவஞ்செய்தவன்	பாவித்தான்
பிணி	நோய்	பிணித்தான்
பிணை	பெண்மான்	பிணைத்தான்
பொறி	கருவி	பொறித்தான்
மடு	நீர்நிலை	மடுத்தான்
மலை	மலை	மலைந்தான்
மன்	மன்னன்	மன்னியது	அரசன் 'மன்'	...
மா	மாமரம்	பெருமை
மாறு	விளக்குமாறு	மாறியது
முறை	ஒழுங்கு	முறைத்தான்
வடி	...	வடிந்தது	...	கூர்மை
வழி	பாதை	வழிந்தது	7ம் வே. 2.ருபு	...
வாசி	குதிரை	வாசித்தான்
வாய்	வாய்	வாய்த்தது	7ம் வே. 2.ருபு	...
வார்	தோற்பட்டி	வார்த்தான்	...	நீட்சி
விரை	நறுமணம்	விரைந்தான்
வில்	வில்	விற்குள்	...	ஒளி
வேள்	மன்மதன்	வேட்டான்
வை	வைக்கோல்	வைத்தான்	...	கூர்மை

பயிற்சி

பொருத்தமான விடையின் சீழ்க் கீறிடுக

1. பின்வருவனவற்றில் பொதுமொழியாக அமைந்துள்ள சொல்.

- (1) மலர்த்தேன் (2) இசைத்தேன்
(3) போந்தேன் (4) விரைந்தேன்.

2. தொடர் மொழியாய் அமைந்துள்ள சொல்.

- (1) கடந்தான் (2) பொற்கொழுந்து
(3) செவ்வாய் (4) மண்

3. 'வாக்குக் கண்' வந்தான் என்பதில் 'வாக்குக் கண்' ஒருவனைக் குறித்து வந்தது. அதனால் வாக்குக் கண் என்னுஞ்சொல்,

- (1) உலக வழக்காக (2) வெளிப்படையாக
(3) இலக்கணப்போலியாக
(4) (குறிப்பாக) பொருள் உணர்த்தியது.

4. ஒரு மொழியாகும்போது ஒரு பொருளும் தொடர் மொழியாகும்போது வேறொரு பொருளுந் தரும் சொல்

- (1) மங்கலம் (2) மருஉ
(3) தொடர்மொழி (4) பொதுமொழி.

5. வாக்கியப் பொருளைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு அவசியமான சொல்,

- (1) பொருளை உணர்த்தும் சொல்
(2) குணப்பண்பை உணர்த்தி வேற்றுமை ஏற்கும் சொல்
(3) குணப்பண்பை உணர்த்தி வேற்றுமை ஏற்காத சொல்
(4) தொழிற்பண்பு காலத்துடன் இயையும் சொல்

6. நள்ளிரவில் அவலக்குரல் ஒன்று கேட்டது - இவ்வாக்கியத்தில்:

(1) பெயர், வினை என்னும் இருவகைச் சொற்களே வந்துள்ளன

(2) பெயர், வினை, இடை என்னுஞ் சொற்கள் வந்துள்ளன.

(3) பெயர், வினை, இடை, உரி என்னுஞ் சொற்கள் வந்துள்ளன.

(4) பெயர் வினை, உரி என்னுஞ் சொற்கள் வந்துள்ளன.

7. குணப்பண்பை உணர்த்தி வேற்றுமை ஏற்காத சொல்,

- (1) உரிச்சொல் (2) குணப்பெயர்
(3) தொழிற்பெயர் (4) இடைச்சொல்

8. அளவுக்கதிகமான இனிப்புப் (பக்கணங்கள், பசுணங்கள், பச்சணங்கள், பட்ச்சணங்கள்) உடனலததைப் பாதிக்கும்.

9. பின்வருவனவற்றில் சரியான சொல்லமைப்புக் கொண்ட சொல்,

- (1) ரகஸ்யம் (2) லோபம்,
(3) ரோமம் (4) இராகவன்

10. பெயர்ச் சொல்லின் சிறப்பிலக்கணம்:-

- (1) காலங்காட்டுதல் (2) திணை, பால், உணர்த்தல்
(3) வேற்றுமை ஏற்றல் (4) பொருளை உணர்த்துதல்.

11. வினைச் சொல்லின் சிறப்பிலட்சணம்

- (1) பண்படியாகப் பிறத்தல்
(2) செயலை உணர்த்தல்
(3) திணைபால் காட்டல்
(4) காலங்காட்டல்.

12. குணப்பண்பை உணர்த்தி, வேற்றுமை ஏற்கும் சொல்,

- (1) தொழிற்பெயர் (2) உரிச்சொல்
(3) குணப்பெயர் (4) வினைச்சொல்

13. "கானகத்தில் காரிருள் வாய் என்னை விட்டு ஏகினையோ" — இதில்வந்த இடைச் சொற்கள்

- (1) இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து

14. “வீணையொலியோடு இயைந்து வந்த கீதம்”
இதில் வந்த பெயர்ச் சொற்கள்,

(1) இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து

15. ‘வாரணம் பொருதமார்பு’ என்பதில் வாரணம்
என்பது யானை. எனவே, வாரணம் என்பது,

() பெயரியற் சொல் (2) பெயர்த்திரிசொல்
(3) வினையியற்சொல் (4) வினைத்திரிசொல்.

16. ‘தடவரை பொறுக்கும்’ என்பதில் வந்த தட என்
னுஞ் சொல்,

(1) பெயர்ச்சொல் (2) வினைச்சொல்
(3) இடைச்சொல் (4) உரிச்சொல்

17. காலங்காட்டாத இடைநிலை பெற்றுவந்த சொல்

(1) செத்தான், (2) ஓடினான்,
(3) நடத்துநர் (4) வெந்தது.

19. இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த தொரு பெயர்ச்
சொல்,

(1) வறுத்தாள் (2) குறுகியது
(3) குறுகுறுப்பு (4) குறுகுறுத்தது.

20. பின்வருவனவற்றுள் பெயராயும் வினையாயும் உரி
யாயும் வரத்தக்க சொல்,

(1) நுனி (2) கால் (3) கேள் (4) கதி.

21. பெயர்ப் பகாப்பதமாய் வந்த ஒரு சொல்,

(1) படி (2) செல் (3) வில் (4) கண்.

22. தமிழ் நடைபடுத்தப்பட்ட ஒரு வேற்றுமொழிச்
சொல்,

(1) மைல் (2) கில்லோ (3) ஐதரசன் (4) ஏக்கர்.

23. பின்வருவனவற்றுள் பெயராயும் வினையாயும்
இடையாயும் வரத்தக்க ஒரு சொல்,

(1) உலை (2) உழை (3) கல் (4) வில்.

24. உரிச்சொல்லடியாக ஆக்கப்பட்ட ஒரு வினைச் சொல்,
 (1) கற்றூர் (2) கடைக்கணித்தார் (3) மாண்டார்
 (4) படபடத்தார்.
25. பெயராயும் வினையாயும் வரத்தக்க ஒரு சொல்,
 (1) செல் (2) வா (3) பல் (4) நில்.

III. பெயர்ச்சொல்

(அ) பெயர்ச் சொல் வகை - அறுவகைப் பெயர்

1. அறுவகைப் பெயர்கள்: பலவகைப்பட்ட பொருள் களையும் அப்பொருள்களின் பண்புகளையும் உணர்த்தும் முறையைக் கருத்திற் கொண்டு, பெயர்ச் சொற்களை (i) பொருட்பெயர் (ii) இடப்பெயர் (iii) காலப்பெயர் (iv) சினைப்பெயர் (v) குணப்பெயர் அல்லது பண்புப் பெயர் (vi) தொழிற் பெயர் அல்லது வினைப்பெயர் என ஆறுவகைப் படுத்தலாம். (இவ்வறு வகைப் பெயர்கள் தோன்றிய விதம், சொற்களின் வகை என்னும் பகுதியில் இடம் பெற்றது.)
 - I. பொருட்பெயர்: முழுமைத்தன்மை வாய்ந்த பொருள்களை உணர்த்தும் பெயர்.
 (உ-ம்) மரம், மனிதன், காற்று, தெய்வம்.
 - II. இடப்பெயர்: இடத்தைக் குறித்துவரும் பெயர்.
 (உ-ம்) பூமி, ஆசியா, ஆறு, கடல், வீடு.
 - III. காலப்பெயர்: காலத்தின் கூறுகளை உணர்த்தும் பெயர்.
 (உ-ம்) கோடை, கார், வருடம், மாதம், நாள்.
 - IV. சினைப்பெயர்: ஒரு முழுப் பொருளின் உறுப்புக்களை (சினையை) உணர்த்தும் பெயர்.
 (உ-ம்) இலை, பழம், இறகு, கால், லக.

V. குணப்பெயர்: பொருளின் தன்மையை அல்லது குணப்பண்பை உணர்த்தி வரும் பெயர்.

(உ -) அழகு, அருள், அன்பு, வெண்மை.

குணப்பெயர் அமைப்பு:

(அ) குணப்பண்பை உணர்த்தி விசுதி பெறுது வேற்றுமை ஏற்று வருவன.

(உ - ம்) அழகு, அன்பு, மருள், தெருள்.

(ஆ) குணப்பண்பை உணர்த்தும் உரிச்சொற் பகுதியோடு விசுதி பெற்று வருவன.

(உ - ம்)	பகுதி		விசுதி		குணப்பெயர்
	நல்	+	மை	-	நன்மை
	தொல்	+	ஐ	-	தொல்லை
	மாண்	+	சி	--	மாட்சி
	மாண்	+	பு	--	மாண்பு
	நல்	+	அம்	-	நலம்

vi. தொழிற்பெயர்: பொருள்களின் தொழிற் பண்பை உணர்த்தி வரும் பெயர்.

தொழிற்பெயர் அமைப்பு :

(அ) தொழிற்பண்பை உணர்த்தும் உரிச் சொற் பகுதியோடு விசுதி பெற்று வருவன.

(உ - ம்)	பகுதி		விசுதி		தொழிற்பெயர்
	நட	+	தல்	-	நடத்தல்
	பாடு	+	அல்	-	பாடல்
	ஆடு	+	அம்	-	ஆட்டம்
	கொல்	+	ஐ	-	கொலை
	தொழு	+	கை	-	தொழுகை
	சேர்	+	வை	-	சேர்வை
	போ	+	கு	-	போக்கு
	வை	+	பு	-	வைப்பு
	வா	+	உ	-	வரவு
	அடர்	+	தி	-	அடர்த்தி
	காண்	+	சி	-	காட்சி

(உ-ம்) பகுதி		விசுதி		தொழிற்பெயர்
கல	+	வி	-	கலவி (புணர்ச்சி)
சா	+	காடு	-	சாக்காடு
கோள்	+	பாடு	-	கோட்பாடு

(ஆ) தொழிற்பெயர் விசுதி சேர்ந்து (புணர்ந்து) கெட்டு முதனிலையே (பகுதி) வேற்றுமை ஏற்கும் தன்மைபெற்று தொழிற்பெயராதல். இவ்வகையை முதனிலைத் தொழிற்பெயர் என்பர்.

(உ - ம்) அடி, உதை, துயில், வதை,

(இ) முதனிலை (பகுதி) நீண்டு வேற்றுமை ஏற்றுத் தொழிற்பெயராதல்.

(உ - ம்) கெடு > கேடு; சுடு > சூடு; படு > பாடு.

(ஈ) காலங்காட்டும் தொழிற்பெயர்: பெயர்காலங்காட்டாது. விதிவிலக்காக து, மை என்னும் விசுதி பெற்று வரும் தொழிற்பெயர்கள் காலங்காட்டுவதுண்டு.

(உ-ம்) அவன் செய்தது நன்று - இறந்த காலம்
 அவன் செய்கின்றமை நன்று - நிகழ்காலம்
 அவன் செய்வது நன்று - எதிர்காலம்
 அவன் செய்தமை நன்று - இறந்தகாலம்
 அவன் செய்கின்றமை நன்று - நிகழ்காலம்.

'து' விசுதி பெற்ற தொழிற்பெயர் முக்காலமும் காட்டும் 'மை' விசுதி பெற்ற தொழிற்பெயர் இறந்த காலமும், நிகழ்காலமும் காட்டும்.

(ஆ) பெயர்ச்சொல் வகை: இடுகுறி, காரண, காரண விடு குறிப்பெயர்கள்.

1, இடுகுறிப்பெயர் -

மண், பொன், மரம், மயில், குயில் - இவை போன்ற பெயர்கள் காரணமின்றி, அப்பொருள்களைக் குறிப்பதற்கு இடப்பட்ட பெயர்கள்; இவை இடுகுறிப்பெயர். இடுகுறிப் பெயர்கள் பகாப்பதங்கள்.

மரம் — இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்
பனை — இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.

2. காரணப் பெயர் :

பறவை — பறக்கும் தன்மையுடையது.
அணி — அணிய (அலங்கரிக்க)ப் பயன்படுவது.

இவை காரணம் பற்றி ஆக்கப்பட்ட பெயர்கள்.
யாதேனுமொரு காரணம் பற்றி ஆக்கப்பட்ட பெயர்
காரணப்பெயர்.

பறவை — காரணப் பொதுப்பெயர்
மீன்கொத்தி — காரணச் சிறப்புப்பெயர்
அணி — காரணப் பொதுப்பெயர்
முடி — காரணச் சிறப்புப்பெயர்.

3. காரணவிடுகுறிப்பெயர் :

வானொலி — வானில் தோன்றும் ஒலிகள் அனைத்தையும் குறிக்கும் பெயர்: எனவே, காரணப்பெயர். எனினும் வானொலி என்னும் போது வானொலிப் பெட்டியே நினைவுக்கு வருகிறது; ஆகவே, இடுகுறிப் பெயர். இவ்வாறு காரணம் கருதியபோது காரணப் பெயராயும் காரணம் கருதாதபோது இடுகுறியளவாய் இடுகுறிப் பெயராயும் சில அமையலாம். அவ்வகைப் பெயர்கள் காரண விடுகுறிப் பெயர்கள்.

செய்யுள் — செய்யப்படுவன எல்லாம் செய்யுள். உரை நடையும் செய்யுளே. அதனால், காரணப் பெயர். ஆயின், செய்யுள் என்பது இயல்பாகவே பாடல்களைக் குறிக்கும். அதனால் இடுகுறிப்பெயர்; எனவே, காரண விடுகுறிப்பெயர்.

4 எனவே, பெயர்ச்சொற்களை (அ) இடுகுறிப் பொதுப் பெயர் (ஆ) இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் (இ) காரணப் பொதுப் பெயர் (ஈ) காரணச் சிறப்புப்பெயர் (உ) காரணவிடுகுறிப் பெயர் எனவும் வகைப்படுத்தலாம்.

(இ) பெயர்ச்சொல்வகை : இயற்பெயர், ஆகுபெயர்.

(i) திராட்சை செழித்து வளர்ந்தது.

(ii) திராட்சை இனிமை மிக்கது.

முதல் வாக்கியத்தில் வந்த திராட்சை என்பதன் பொருள் ஒரு வகைக்கொடி; இது அப்பெயரின் நேர்ப்

பொருள்; அதனால் இயற் பெயர்; அறுவகைப் பெயரில் பொருட்பெயர்.

இரண்டாவது வாக்கியத்தில் வந்த திராட்சை என்பதன் பொருள் ஒருவகைப்பழம். இது நேர்ப் பொருளன்று; நேரல்பொருள்; குறிப்புப் பொருள்; நேர்ப் பொருளாகிய கொடிக்கும் குறிப்புப் பொருளாகிய பழத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. ஒருவகைக் கொடி என்னும் நேர்ப் பொருள் தரும் திராட்சை, இரண்டாவது வாக்கியத்தில் அக்கொடியோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ள பழம் என்னும் பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்திற்று

அஃதாவது, ஒரு பொருளின் (ஒருவகைக் கொடி) இயற்பெயர் (திராட்சை); அப்பொருளோடு (கொடி) சம்பந்தமுடைய வேறொரு பொருளுக்கு (பழம்) ஆயிற்று. அவ்வாறு ஆனமையால், இரண்டாவது வாக்கியத்துத் திராட்சை ஆகுபெயர் எனப்பட்டது.

இயற்பெயரின் ஒருவகையான பொருட் பெயர் வேறொரு பொருளுக்கு (பழம்) ஆனமையால், இரண்டாவது வாக்கியத்துத் திராட்சை பொருளாகு பெயர்.

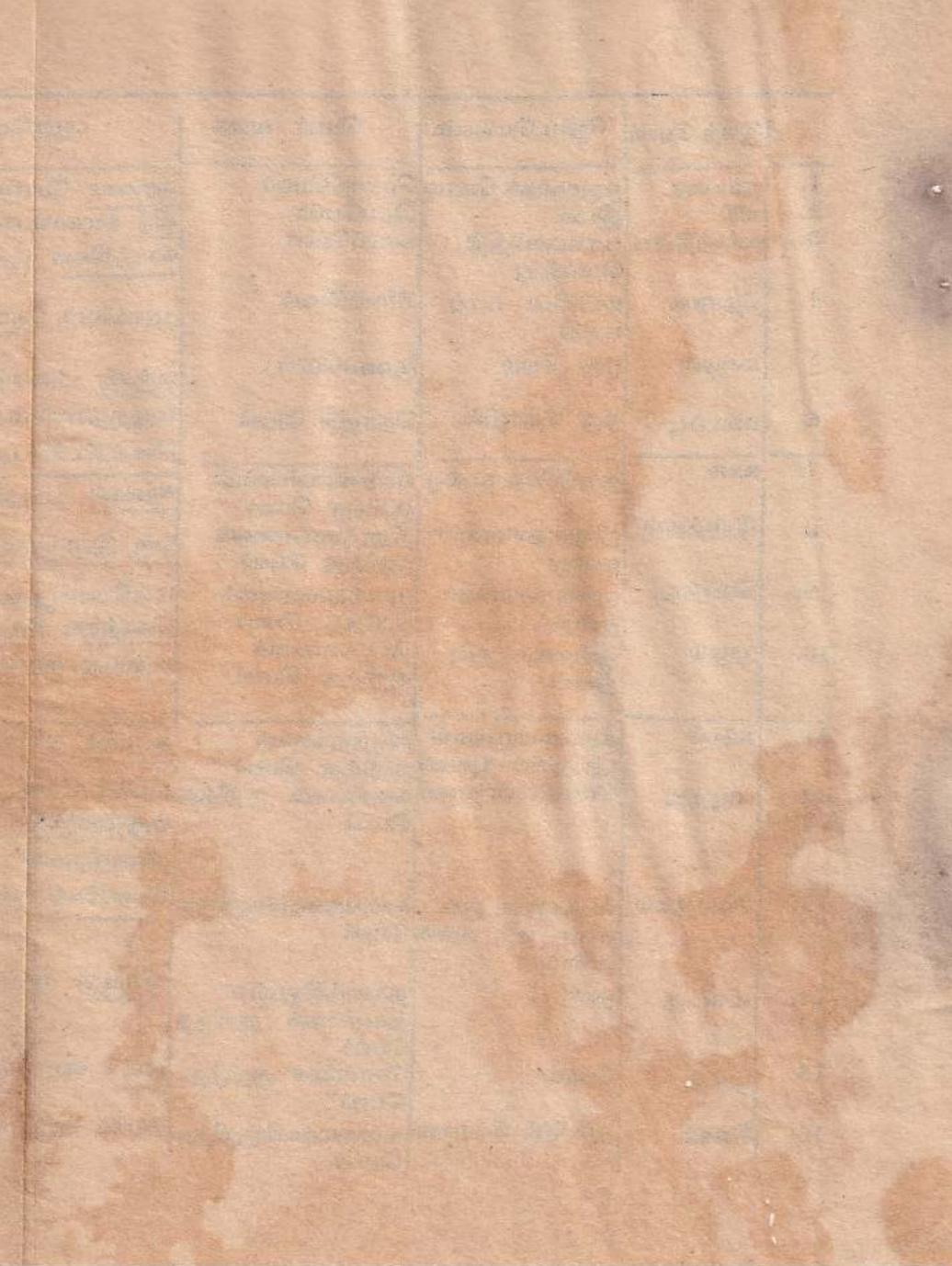
குறிப்புப் பொருளைத்தரும் ஆகுபெயர் வாக்கியங்களிலே வரும். தொகைச் சொல்லாக வராது, தனிச் சொல்லாய் வரும்.

இயற்பெயர் வகைகளான பொருட்பெயர், இடப் பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், குணப்பெயர், தொழிற்பெயர் என்பன, நேர்ப்பொருளைக் குறிக்காது வேறொரு பொருளுக்கு ஆகும்போது அவை முறையே பொருளாகுபெயர், இடவாகுபெயர், காலவாகுபெயர், சிணையாகுபெயர், குணவாகுபெயர், தொழிலாகுபெயர் எனப் பெயர்பெறும். இவ்வறுவகை ஆகுபெயர்களுமே சிறப்பிடம் பெறுவன. ஏனைய பத்து வகையும் அறுவகை இயற்பெயர்களின் நுட்பமான வேறுபாடுகளைப் புலப்படுத்தி வருவன.

பதினாறு ஆகுபெயர்களும் எவ்வாறு தோன்றின; எவ்வாறு பொருள் கொள்ளப்பட்டன; எவ்வாறு பெயரிடப்பட்டன என்பவற்றைப் பின்வரும் அட்டவணை புலப்படுத்தும்.

	இயற் பெயர்	நேர்ப் பொருள்	பெயர் வகை	ஆகுபெயர்
1.	தாமரை	ஒருவகைக் கொடி	பொருட்பெயர்	தாமரை போன்ற
2.	வீடு	இடம்	இடப்பெயர்	வீடு கலகலப்பாய்
3.	கார்த்திகை	பருவகாலத்தி லொன்று	காலப்பெயர்	கார்த்திகை பூத்தது
4.	தோகை	மயிலின் வாற் பகுதி	சினைப்பெயர்	முருகனைத் தோகை
5.	மஞ்சள்	ஒரு நிறம்	குணப்பெயர்	மஞ்சள் அரைத்தார்
6.	படைப்பு	ஒரு தொழில்	தொழிற் பெயர்	எழுத்தாளரின் படைப்பு வெளியிடப்பட்டது
7.	கால்	நாலிலொரு பங்கு	எண்ணலளவைக் குறித்த பெயர்	காலால் நடந்தான்
8.	இரத்தல்	நிறுத்தலளவுள் ஒன்று	நிறுத்தலளவைக் குறித்த பெயர்	ஒரு இரத்தல் தரு
9.	கொத்து	முகத்தலளவுள் ஒன்று	முகத்தலளவைக் குறித்த பெயர்	மத்தியானத்துக்கு கொத்துப் போதும்
10.	முழம்	ஒன்றரை அடி நீளம்	நீட்டலளவைக் குறித்த பெயர்	உடுப்பது நான்கு முழம்
11.	கம்பர்	கம்பராமாயணம்	கருத்தாவைக் குறித்த பெயர்	கம்பரை நன்கு கற்றார்
12.	எழுத்து	இயற்றிய புலவர் மொழியின் கருவி	கருவியைக் குறித்த பெயர்	டாக்டர் மு. வ. வினாயகர் எழுத்துக்கள் பொருள் நிறைந்தவை
13.	பௌதிகம்	விஞ்ஞான ஆய் வின் ஒரு வகை	காரியத்தைக்குறித்த பெயர்	பௌதிகம் கற்றுள்ளார்
14.	விளக்கு	ஒளி	தானத்திலுள்ள தானியைக் குறித்த பெயர்	விளக்கு முறிந்தது
15.	பாட்டு	சொல்	சொல்லைக் குறித்த பெயர்	பாட்டு விளங்கவில்லை
16.	சிங்கம்	ஒப்பிடும் பொருள்	உவமையைக்குறித்த பெயர்	சிங்கம் வந்தான்

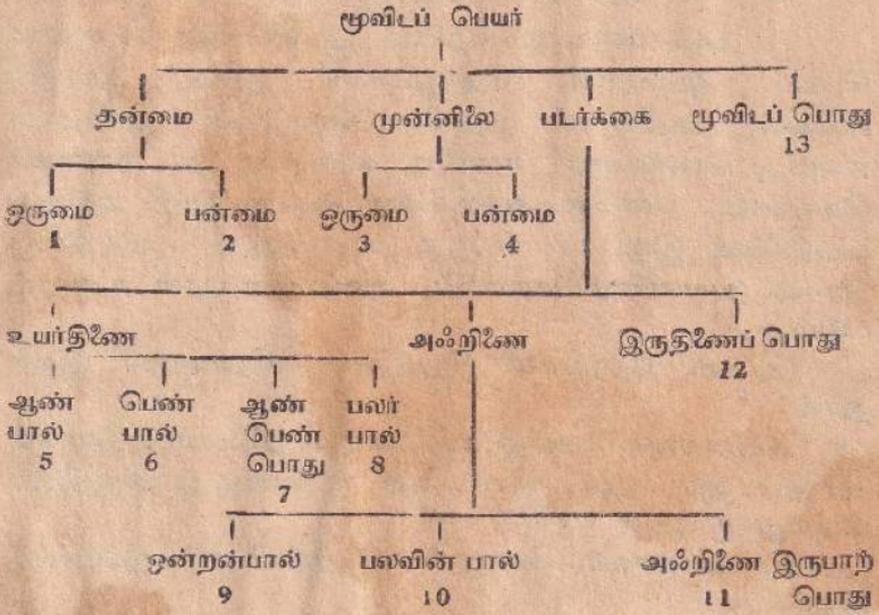
வகை	ஆகுபெயர்	குறிப்புப் பொருள்	ஆகுபெயர் வகை
	தாமரை போன்ற பாதம் வீடு கலகலப்பாய் இருந்தது கார்த்திகை பூத்தது முருகனைத் தோகை சுமந்தது	பூ வீட்டில் உள்ள மக்கள் கார்த்திகையில் வளரும் கொடி மயில்	பொருளாகு பெயர் இடவாகுபெயர் காலவாகு பெயர் சினையாகுபெயர்
	மஞ்சள் அரைத்தாள் எழுத்தாளரின் படைப்பு வெளியிடப்பட்டது	மஞ்சள் கிழங்கு நூல்	குணவாகுபெயர் தொழிலாகு பெயர்
க க க	காலால் நடந்தாள் ஒரு இறுத்தல் தருக மத்தியானத்துக்கு ஒரு கொத்துப் போதும் உடுப்பது நான்கு முழும்	கால் என்னும் உறுப்பு ஒரு இறுத்தல் அளவு வடையபொருள் ஒரு கொத்து அரிசி நான்குமுழ வேட்டி	எண்ணலளவையாகு பெயர் நிறுத்தலளவையாகு பெயர் முகத்தலளவையாகு பெயர் நீட்டலளவையாகு பெயர்
றித்த	கம்பரை நன்கு கற்றான் டாக்டர் மு. வ. வின் எழுத்துக்கள் பொருள் நிறைந்தவை	கம்பராமாயணம் நூல்கள்	கருத்தாவாகுபெயர் கருவியாகுபெயர்
றித்த	பௌதிகம் கற்றான்	நூல்	காரியவாகுபெயர்
றித்த	விளக்கு முறிந்தது	ஒளியை எந்திய தண்டு (தானம்)	தானியாகுபெயர்
த்த	பாட்டு விளங்கவில்லை	பாட்டின் பொருள்	சொல்லாகு பெயர்
றித்த	சிங்கம் வந்தான்	சிங்கம் போன்ற வீரன்	உவமையாகு பெயர்

(ஈ) பெயர்வகை : மூவிடப் பெயர்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூவிடங்களையும் குறித்து வரும் பெயர்கள். அவற்றின் விளக்கத்தைப் பின்வரும் அட்டவணையிற் காண்க.

1. தன்மை ஒருமைப் பெயர் : யான், நான்.
2. தன்மைப் பன்மைப் பெயர் : யாம், நாம் யாங்கள், நாங்கள்.
3. முன்னிலை ஒருமைப் பெயர் : நீ.
4. முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர் : நீர், நீயிர். நீவிர், நீங்கள், எல்லீர்.

இவற்றில் நீயிர், நீவிர், எல்லீர் என்பன இக்கால வழக்கிற் பயின்றுவரா.

இத்தன்மைப் பெயர்களும் முன்னிலைப் பெயர்களும் அல்லாதன படர்க்கைப் பெயர்கள்.

2. படர்க்கை, உயர்திணை, ஆண்பாற்பெயர் : பெரும்பாலும் அன், ஆன், மான், ன் என்னும் விசுவகங்கள் பெற்று முடிவன.

(உ - ம்) : மறவன், தோளான், பெருமான், பிறன்.

6. படர்க்கை, உயர்திணை, பெண்பாற் பெயர் : பெரும்பாலும் அள், ஆள், இ, ள் என்னும் விசுதிகள் பெற்று முடிவன.

(உ - ம்) : இனையள், மூத்தாள், செவிலி, பிறள்.

7. படர்க்கை, உயர்திணை, ஆண்பெண் பொதுப் பெயர் : நோயாளி, தொழிலாளி, ஒருவர், மந்திரி விவேகி. அறிவாளி முதலிய சொற்கள் ஆண்பால் என்றோ பெண்பால் என்றோ கூறமுடியாத ஒருமைச் சொற்கள். எனவே, ஆண்பெண் பொதுப்பால் அல்லது உயர்திணை இருபாற் பொது எனப்படும் முடிக்குஞ் சொல் (பயனிலை) கொண்டே அவற்றின் பால் உணரப்படும்.

(உ - ம்) நோயாளி இறந்தான்; நோயாளி இறந்தாள்.

8. படர்க்கை, உயர்திணை, பலர்பாற்பெயர் : பெரும்பாலும் அர், ஆர், மார், கள், ர் என்னும் விசுதிகள் பெற்று முடியும்

(உ-ம்) மாணவர், கொழும்பார், தம்பிமார், ஆண்கள், பிறர்.

9. படர்க்கை அஃறிணை ஒன்றன்பாற் பெயர் : 'து' என்னும் விசுதிபெற்று முடியும் பெயர். (உ-ம்) அது, இது, உது, ஏது, யாது, கரியது.

10. படர்க்கை அஃறிணைப் பலவின்பாற் பெயர் : வை, கள், அ என்னும் விசுதிபெற்று வரும்பெயர், அவை, இவை, எனவை, மற்றையவை — 'வை' விசுதிபெற்றன. மரங்கள், மலர்கள், மாற்றங்கள் — கள், விசுதிபெற்றன. பல, சில, பெரிய — 'அ' விசுதிபெற்றன. அவைகள், இவைகள் — 'வை'யும், 'கள்'ளும் பெற்றன.

11. அஃறிணை இருபாற் பொதுப் பெயர் அல்லது பால் பகா அஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர் : 'து' என்னும் ஒன்றன்பால் விசுதியும், வை. கள், அ என்னும் பலவின்பால் விசுதியும் பெற்று முடியாத அஃறிணைப் பெயர்.

(உ-ம்) மரம், கல், பூ, தொழில்; இவை ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என்பது முடிக்குஞ் சொல் (பயனிலை) கொண்டு அறியப்படும்.

(உ-ம்) மரம் விழுந்தது
மரம் விழுந்தன.

12. இருதிணைப் பொதுப்பெயர் (விரவுத்திணைப் பெயர்): உயர்திணை, அஃறிணை ஆகிய இரண்டுக்கும் பொதுவாய்வரும் பெயர். இவற்றில், (அ) தன்மைப் பெயர் (ஆ) முன்னிலைப்பெயர் என்பனவும் அடங்கும். (இ) படர்க்கைப் பெயர்களில், தாய், தந்தை, தான், தாம், குருடு, செவிடு, நொண்டி, செவியிலி, சூரியன், சந்திரன் போன்ற சொற்கள் அடங்கும். இப்படர்க்கைச் சொற்கள் உயர்திணையா அஃறிணையா என்பது முடிக்குஞ் சொல்(பயனிலை) கொண்டு உணரப்படும்.

தாய் வந்தாள் — உயர்திணை
தாய் வந்தது — அஃறிணை
சந்திரன் உதித்தான் — உயர்திணை
சந்திரன் உதித்தது — அஃறிணை

தன்மை முன்னிலைப் பெயர்களில் அவை உயர்திணையா அஃறிணையா என்பது வாக்கியத்தின் பொருட் பேறு கொண்டு உணரப்படும்.

தாயே, நீ விடைதா — உயர்திணை
மழையே, நீ இனியை — அஃறிணை.

13. மூவிடப் பொதுப்பெயர்: 'எல்லாம்' என்னுஞ் சொல் மூவிடப்பொதுப் பெயர். இது மூவிடப் பன்மைகளில் வரும்.

நாம் எல்லாம் வந்தோம் — தன்மைப்பன்மை
நீங்கள் எல்லாம் வந்தீர் — முன்னிலைப்பன்மை
அவர்கள் எல்லாம் வந்தார் — படர்க்கை உயர்திணைப்பன்மை
அவை எல்லாம் வந்தன — படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை.

மூவிடப் பெயர் பற்றிய சில குறிப்புகள்:

(அ) ஆண்பாலில் மாத்திரம் வரும் சில பெயர்கள்: அண்ணல், ஏந்தல், செம்மல், தோன்றல், அமைச்சன், கொழுநன், சூரிசில்.

(ஆ) பெண்பாலில் மாத்திரம் வரும் சில பெயர்கள் : பேதை, மங்கை, அரிவை, மடந்தை, இல்லாள் (மனைவி), தையல்.

(இ) பொருள் நிலையால் உயர்திணையையும் முடிக்கும் சொல் நிலையால் அஃறிணையையும் உணர்த்தும் சில பெயர்கள்: அடிமை, குடிமை, விருந்து, பெண்மை, ஆண்மை, அரசு, மகவு, குழவி, குழந்தை, வேந்து, தெய்வம்.

(ஈ) பன்மை விசுவயான 'கள்' விசுவதி ஏற்று வராத சில சொற்கள் : வானம், பூமி, மண், வெயில், பனி, மழை, கோபம், மகிழ்ச்சி, கல்வி, அன்பு, அருள், சினம், பயம், திகைப்பு, வீரம்.

பயிற்சிகள்:

1. 'பூமியைப்போற் பொறையுடையாள்' பொறை என்பது.
 (1) குணப்பெயர் (2) இடப்பெயர்
 (3) பொருட்பெயர் (4) தொழிற்பெயர்.
2. காட்சி என்பது (1) காட்டு (2) காண்
 (3) கண் (4) காணல்) என்ற அடியாகப் பிறந்தது.
3. வெற்றி என்னுந் தொழிற் பெயரின் விசுவதி,
 (1) றி (2) தி (3) இ (4) ற்றி
4. 'இடிம்பன் வதை பாரதத்தில் இடம் பெறுகிறது' இதில் வந்த வதை என்பது,
 (1) குணப்பெயர் (2) தொழிற்பெயர்
 (3) முதனிலைத் தொழிற் பெயர்
 (4) பொருட்பெயர்.
5. பின்வருவனவற்றில் முதனிலைத் தொழிற் பெயராய் அமைந்த சொல்,
 (1) நில்; (2) கல் (3) கொல் (4) சொல்
6. சூடுகண்ட பூனை அடுப்பங்கரை நாடாது; இதில் சூடு என்பது,
 (1) பொருட்பெயர் (2) தொழிற்பெயர்
 (3) குணப்பெயர் (4) இடப்பெயர்.

7. பேயும் உறங்கும் சாமம், இதில் சாமம் என்பது
 (1) பொருட்பெயர் (2) குணப்பெயர்
 (3) இடப்பெயர் (4) காலப்பெயர்
8. குடி குடியைக் கெடுக்கும், இதில் முதலில் வந்த குடி
 (1) முதனிலைத் தொழிற் பெயர்,
 (2) தொழிற்பெயர் (3) பொருட்பெயர்
 (4) குணப்பெயர்
9. ஆட்சி சீர் பெற நடக்கிறது, இதில் ஆட்சி என்
 னும் தொழிற் பெயரின் பகுதி.
 (1) ஆடு (2) ஆள் (3) அடு (4) ஆட்டு
10. பெயர்ச் சொல்லின் சிறப்பிலக்கணம்,
 (1) காரணத்தோடு பிறப்பது
 (2) திணை, பால், எண், இடம் காட்டுவது
 (3) காலம் காட்டி வருவது
 (4) வேற்றுமை ஏற்பது.
11. உயிர்நீப்பர் மானம் வரின், இதில் மானம் என்பது
 (1) பொருட்பெயர் (2) தொழிற்பெயர்
 (3) குணப்பெயர்
 (4) முதனிலைத் தொழிற்பெயர்
12. பின்வருவனவற்றில் காரணப் பெயராய் வந்த
 சொல்.
 (1) தோடை (2) தொடை (3) தாடை
 (4) துடை.
14. பின்வருவனவற்றில் காரணவிடுகுறிப் பெயராய்
 அமைந்த சொல்.
 (1) வாடுலை (2) விளக்கு (3) சேர்வை
 (4) கொள்கை.
14. செய்யவள் என்னுஞ் சொல்
 (1) காரணப் பெயர் (2) இடுகுறிப் பெயர்
 (3) காரணவிடுகுறிப் பெயர்
 (4) காரணப்பொதுப் பெயர்.

15. கையுங் களவுமாகக் கள்வன் மக்களாற் பிடிக்கப் பட்டான். இதில் வந்த ஆகுபெயர்
(1) கை (2) களவு (3) கள்வன் (4) மக்கள்.
16. பொருள் நிலையால் உயர்திணையாய் அஃறிணை வினை கொண்டு முடியும் சொல்
(1) மகன் (2) மகள் (3) மக்கள் (4) மகவு.
17. மயில் என ஆடினள் மங்கை - இதில் மயில்
(1) பெயரியற் சொல் (2) வினையியற் சொல்
(3) இடையியற் சொல் (4) உரியியற் சொல்.
18. இருதிணைப் பொதுப் பெயராய் (விரவுத் திணைப் பெயராய்) அமையும் ஒரு சொல்,
(1) யாம் (2) மலர் (3) மந்திரி (4) பிரான்.
19. விகர்ணன் பேசாதிருந்த சபையை நோக்கிப் பேசினான் - இதில் சபை என்பது
(1) பொருளாகுபெயர் (2) இடாகு பெயர்
(3) சிணையாகுபெயர் (4) தொழிலாகுபெயர்
20. எட்டாம் வகுப்பு விஞ்ஞானம் வாங்கினான் - இதில் விஞ்ஞானம்
(1) குணவாகுபெயர் (2) கருவியாகுபெயர்
(3) காரியவாகுபெயர் (4) கருத்தாவாகுபெயர்
21. விவேகி, மேதை என்பன ஆண்பாலா பெண்பாலா என அறிவது
(1) பெற்றுள்ள விகுதியால்
(2) குறிக்கும் பொருளால்
(3) சார்ந்து வரும் திணையால்
(4) கொண்டு முடியும் வினையால்.
22. பன்மை விகுதி பெற்று வழங்கக் கூடிய ஒருபெயர்,
(1) தண்ணீர் (2) குணம் (3) கோடை (4) குளிர்
23. இருதிணைப் பொதுப்பெயராய்ப் படர்க்கை வினை முடிவு கொள்ளாத ஒரு பெயர்.
(1) நாங்கள் (2) சந்திரன் (3) குருடு (4) தாய்
24. ஒன்றன் பாலாகவோ பலவின்பாலாகவோ கருத முடியாத ஒரு பெயர்.
(1) யான் (2) பல (3) எது (4) ஊர்.

வேற்றுமை

வேற்றுமை

1. மலர் வாடியது.
2. (அ) கோதை மலரைப் பறித்தாள்.
(ஆ) கோதை மலர் பறித்தாள்.
3. (அ) தேவன் மலரால் அஞ்சலி செய்தான்.
(ஆ) தேவன் மலர் அஞ்சலி செய்தான்.
(இ) தேவன் மலர் கொண்டு அஞ்சலி செய்தான்.

முதலாவது வாக்கியத்தில் மலர் என்னும் பெயர்; வாடுதலாகிய செயலைச் செய்தது என்னும் பொருளில் (கருத்தில்) வருகிறது. இரண்டாவது தொகுதி வாக்கியங்களில் மலர், கோதையின் பறித்தற் செயலைப் படும் பொருளாய் வேறொரு கருத்தில் வருகிறது. மூன்றாவது தொகுதி வாக்கியங்களில், தேவன் அஞ்சலிசெய்வதற்குப் பயன்படுத்தும் பொருளாய் மலர் அமைந்து வேறொரு கருத்தைத் தருகிறது.

இவ்வாறு ஒருபெயர், வாக்கியங்களிலோ தொடர் களிலோ இடம் பெறும்போது பலவேறுபட்ட பொருளை (கருத்தை) உணர்த்தும். ஒருபெயர் பொருளில் (கருத் தில்) வேறுபட்டு வருவதை வேற்றுமை என்பர். இவ் வேறுபாடு எட்டுவகையாக நிகழும். அதனால், வேற்றுமை எட்டுவகைப்படும்.

2 (அ) என்பதில் மலர் என்பதன் பொருள் வேறு பாட்டினை உணர்த்த, மலர் என்பதனோடு 'ஐ' என்னும் இடைச் சொல் அடையாளமாக (உருபாக) வந்துள் ளது. 2 (ஆ) இல் உருபு மறைந்து (தொக்கு) வந்துள் ளது. அவ்வாறே 3 (அ)இல், 'ஆல்' உருபு வெளிப் பட்டும், 3 (ஆ)இல் மறைந்தும் வந்துள்ளது. இதிலி ருந்து உருபு வேற்றுமையன்று என்பதும், வேற்றுமை யைக் காட்டப் பெயரோடு சேர்ந்துவரும் அடையாளம் என்பதும் உருபு வெளிப்படும் மறைந்தும் வரலாம் என்பதும் புலப்படும். ஆகவே வேற்றுமை, பெயரின்

பொருள் வேறுபாட்டைக் குறிப்பது. அவ்வேறுபாடு கொண்டே வேற்றுமை உணரப்படும்.

2 ஆம் வேற்றுமை தொடக்கம் 7 ஆம் வேற்றுமை வரையுள்ள ஆறு வேற்றுமைகளுக்கே உருபு உண்டு. முதலாம் எட்டாம் வேற்றுமைகளுக்கு உருபு இல்லை.

உருபு தனக்கெனவொரு பொருளில்லாத இடைச் சொல்.

3 (இ) வாக்கியத்தில் 'ஆல்' என்னும் உருபுக்குப் பதிலீடாகக் 'கொண்டு' என்னுஞ் சொல் வந்தது. இது தனக்கெனப் பொருளுடைய சொல்; வினையெச்சமாய் வருஞ்சொல். இத்தகைய சொற்கள் வேற்றுமையைப் புலப்படுத்த உருபாய் வரும்போது, அவை சொல்லுருபு எனப்படும். உருபு இடைச்சொல்; தனித்து நின்று பொருள் உணர்த்தாதது. சொல்லுருபு இடைச் சொல்லன்று; தனித்து நின்று பொருள் தருஞ்சொல்.

முதலாம் வேற்றுமை :

1. பொருள்.

- (அ) காலையில் மலர்ந்த மலர் மாலையில் வாடியது.
- (ஆ) கார்முகில் போன்று இராமன் கரியன்.
- (இ) வையகம் நீடுழி காலம் வாழ்க.
- (ஈ) செய்வனவற்றை நீ திருத்தமுறச் செய்.
- (உ) தெய்வம் உண்டு.
- (ஊ) எங்கள் நாடு இலங்கை.
- (எ) இவ்வினாவுக்கு விடை என்ன?

இவ்வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பொருள் பற்றிய எண்ணம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அவை முறையே மலர், இராமன், வையகம், நீ, தெய்வம், நாடு, விடை என்பன. இவை பெயர்ச் சொற்கள். இவையே இவ்வாக்கியங்களில் எண்ணம் எழும் இடங்களாய் அமைகின்றன. எண்ணம் அல்லது கருத்து எழும் இடம் எழுவாய். அதுவே முதலாம்

வேற்றுமைப் பொருள். எழுவாயைக் கருத்தா, செய்பவன், வினைமுதல் எனவுங் கூறுவர்.

2. எழுவாய் வடிவம் :

மேலே தரப்பட்ட வாக்கியங்களில் வந்த எழுவாய்கள் திரிபில்லாத பெயர்கள்; அப்பெயர்கள் தோன்றிய நிலையை வடிவமாகக் கொண்டவை; ஐ, ஆல், கு முதலிய வேற்றுமை உருபுகள் எவையும் பெற்று பொருளில் மாற்றம் அடையாதவை. எனவே திரிபில்லாத பெயராய் இருத்தலே எழுவாயின் வடிவம்.

3. பயனிலை அல்லது எழுவாய்ப்பொருளை முற்றுவிக்குஞ் சொல் :

எழுவாய்ச் சொல் தனித்து நின்று, ஓர் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவதில்லை. மலர் என்பதோ இராமன் என்பதோ தனித்துநின்று எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. எனவே, எழுவாய் அதன் செயல் அல்லது செய்தி பற்றி அறிவிக்கும் சொல்லோடு முடியும்போதே முழுமை பெற்ற எண்ணம் அல்லது கருத்து வெளிப்படுகிறது. எனவே, எழுவாய்க்கு ஒரு இறுவாய் (முடிவு) இன்றியமையாதது. அவ்விறுவாயே ஒரு எண்ணத்தின் பயன் நிலைபெறுஞ்சொல். அதுவே பயனிலை அதாவது பயனிலையின் பின் அந்த எண்ணம் தொடர்வதில்லை.

4. பயனிலை வகை :

முதல் வாக்கியத்திலே மலர் என்னும் எழுவாய் வாடியது என்னுஞ் செயலைக் குறிக்கும் சொல்லோடு முடிகிறது. எனவே, வாடியது என்பது வினைப்பயனிலை. முதல் ஐந்து வாக்கியங்களிலும் வினைச் சொற்கள் பயனிலையாய் வந்தன. அவற்றில் வாடியது, வாழ்க் செய், என்பன காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டிய தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள். கரியன், உண்டு என்பன காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாத குறிப்புவினை முற்றுக்கள். (ஊ) இல் 'இலங்கை' என்ற பெயரும்

(எ)இல் 'என்ன' என்னும் வினாவும் பயனிலையாயின. எனவே எழுவாயை முடிக்கும் பயனிலைகள் வினை, பெயர், வினா என மூவகைப்படும்.

5. எழுவாய் வகை :

(அ) மலர் வாடியது

(ஆ) தேவியும் கோதையும் சென்றனர்.

(இ) அறஞ் செய விரும்பு.

(ஈ) மெய் சொல்வது விரும்பத்தக்கது

(உ) ஒழுக்கம் உயர்வுதரும் என்பது எக்காலத்துக்கும் பொருத்தமான உண்மை.

(அ)வாக்கியத்தில் மலர் என்னும் ஒரு பெயர்ச் சொல் எழுவாயாய் அமைந்தது.

(ஆ)இல் தேவி, கோதை என்னும் இரு பெயர்கள் எழுவாயாய் அமைந்தன. இவ்வாறு இரண்டு முதலிய சொற்கள் எழுவாயாய் வரின் அவை கூட்டுழுவாய் எனப்படும்.

(இ)இல், நீ என்னும் பெயர் எழுவாயாய் தொக்கு (மறைந்து) வந்தது. இவ்வகை எழுவாய் தோன்றா எழுவாய் அல்லது தொக்கு வந்த எழுவாய் எனப்படும்.

(ஈ)இல் மெய் சொல்வது என்னுந் தொடர் எழுவாயாய் வந்தது.

(உ)இல் ஒழுக்கம் உயர்வு தரும் என்னும் வாக்கியம் எழுவாயாய் வந்தது. இவ்வாறு ஐந்து வகையான எழுவாய்கள் வாக்கியங்களில் இடம் பெறலாம்.

6. எழுவாயைக் காணும் இலகுவானவழி :

பயனிலையோடு எது, எவை, யார் என்ற வினாக்களில் ஒன்றைப் பொருத்தமுற இணைத்து வினாவினால், அவ்வினாவுக்கு விடையாய் எழுவாய் வரும். தன்மை, முன்னிலைப் பயனிலைகளோடும் உயர்திணை முப்பாற் பயனிலைகளோடும் யார் என்ற வினாவையும் அஃறிணை ஒன்றன்பாற் பயனிலையோடு எது என்ற வினாவையும்

அஃறிணைப் பலவின்பாற் பயனிலையோடு எவை என்ற வினாவையும் இணைத்தல் வேண்டும்.

7. பயனிலை வாக்கியத்தில் அமையும் இடங்கள் :

- (அ) அனுமான் சீதையை இலங்கையிற் கண்டான்.
- (ஆ) பெற்றவளுக்குத் தெரியும் பிள்ளை அருமை.
- (இ) வருகிறது அந்த மதங்கொண்ட யானை.

பயனிலை எப்போதும் வாக்கியத்தின் இறுதியிலே தான் வரும் என எண்ணுதல் தவறு.

(அ)ஒழுங்கான வாக்கியம்; பயனிலை வாக்கியத்தின் இறுதியில் வந்தது.

(ஆ)இல், தெரியும் என்ற பயனிலை வாக்கியத்தின் நடுவில் வந்தது.

(இ)இல், வருகிறது என்னும் பயனிலை வாக்கியத்தின் முதலில் வந்தது.

8. முற்றுப் பயனிலையும் குறைப்பயனிலையும் :

- (அ) கோதை மலர் கொய்து மாலை தொடுத்தாள்.
- (ஆ) காகம் இருக்கப் பனம்பழம் விழுந்தது
- (இ) சொன்னால் கேட்க மாட்டாயா?

(அ) வாக்கியத்தில் கோதையின் இரு செயல்கள் கூறப்படுகின்றன. ஒன்று : கொய்தல்; மற்றது : தொடுத்தல். எனினும் தொடுத்தல் செயலைக் குறிப்பிடும் தொடுத்தாள் என்பது தொடுத்தலைச் செய்தது யார் என்பதை (செய்பவனை அல்லது எழுவாயை)க் காட்டி வந்தது. அதனால் அது முற்றுப்பயனிலை. கோதையின் அடுத்த செயலான கொய்தலைக் குறிக்கும் 'கொய்து' என்ற சொல்லும் பயனிலையே. எனினும் அது செய்பவனைக் காட்டி முற்றாக அமையாத பயனிலை; அதனால் குறைப்பயனிலை அல்லது எச்சப்பயனிலை.

(ஆ)வாக்கியத்தில் வந்த 'விழுந்தது' என்பது முற்றுப் பயனிலை. 'இருக்க' என்பது எச்சப் பயனிலை. முற்றுப் பயனிலையின் (விழுந்தது) எழுவாய் பனம்பழம்; எச்சப்பயனிலை (இருக்க) யின் எழுவாய் காகம்

இவ்வாக்கியத்திலே இரு வேறு எழுவாய்கள் வந்தன. இவ்வாறு முற்றும் பயனிலையும் எச்சப் பயனிலையும் வாக்கியத்தில் வரினும் முற்றுப் பயனிலையே, பயனிலை எனக் கொள்ளப்படும்.

(இ)வாக்கியத்தில், 'கேட்கமாட்டாயா' என்பது முற்றுப் பயனிலை; நீ என்பது அதன் தோன்றா எழுவாய் அல்லது தொக்குவந்த எழுவாய், 'சொன்னால்' என்பது எச்சப் பயனிலை; அதன் எழுவாய் நான் அல்லது அவன் அல்லது அவள் அல்லது அவர் (தொக்கு வந்த எழுவாய்) இவ்வாக்கியத்தில் இருவேறு எழுவாய்கள் தொக்கு வந்தன.

இரண்டாம் வேற்றுமை:

1. பொருள் : செயப்படுபொருள்.

இராமன் வில்லை முறித்தான்.

இவ்வாக்கியத்தின் எழுவாய் : இராமன். பயனிலை : முறித்தான்; இராமனின் செயல் : முறித்தல்; முறித்தல் என்னுஞ் செயலைப்பட்ட பொருள் வில் : செயலைப்பட்ட பொருள் செயப்படுபொருள்; ஆக, வில் என்பது செயப்படுபொருள் .

2. உருபு : வில் என்னும் பெயர் செயப்படு பொருளாய் வந்தது என்பதைக் காட்ட 'ஐ' என்னும் இடைச்சொல் அடையாளமாய் வந்தது. எனவே இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு ஐ

3. முடிக்குஞ் சொல் :

(அ) தேவி மலரைக் கொய்தாள்

(ஆ) தேவி மலரைக் கொய்து மாலையைத் தொடுத்தாள்.

(அ) வாக்கியத்தின் செயப்படுபொருள் : மலர்; அதனை முடிக்கும் சொல் : கொய்தாள் : வினைச்சொல்.

(ஆ) வாக்கியத்தில் இரு செயப்படுபொருள்கள் உள்ளன. ஒன்று மலர் மற்றது மலை; மலர் என்னுஞ் செயப்படுபொருளை முடிக்கும் சொல் கொய்து என்பது. அது எச்சப் பயனிலை.

(குறைப்பயனிலை) மாலை என்னுஞ் செயப்படுபொருளை முடிக்குஞ்சொல் தொடுத்தாள் என்பது; அது முற்றுப் பயனிலை. இருவகை முடிக்குஞ் சொற்களும் வினைச் சொல்.

பயனிலையோடு எதை, எவற்றை, யாரை என்னும் வினாக்களைச் சேர்த்து வினாவினால் வரும்விடை செயப்படுபொருளாய் அமையும்.

(அ) கோதை விழுந்தாள்.

(ஆ) கோதை மலர் கொய்தாள்.

(அ) வாக்கியத்தில் எதை விழுந்தாள் என வினாவினால் விடை வராது; செயப்படுபொருள் வராது. ஆகவே, விழுந்தாள் என்பது செயப்படுபொருளை ஏற்காத வினை; செயப்படுபொருள் குன்றியவினை.

(ஆ) வாக்கியத்தில் எதைக் கொய்தாள் என வினாவும்போது, மலர் என்பது விடையாய், செயப்படுபொருளாய் வருகிறது. அதனால் கொய்தாள் என்பது செயப்படுபொருளை ஏற்கும் வினை; செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை. எனவே இரண்டாம் வேற்றுமையை (செயப்படுபொருளை) முடிக்குஞ் சொல் செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை.

4. (அ) தேவன் உண்டான்.

(ஆ) தேவன் உண்டபின் படித்தான்.

(அ)வாக்கியத்தில் உண்டான் என்பது பயனிலை; செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை, அதனால் அவ்வாக்கியத்திற் செயப்படுபொருள் உண்டு. அது மறைந்து (தொக்கு) வந்துள்ளது.

(ஆ)வாக்கியத்தில் படித்தான் என்பது பயனிலை. உண்ட என்பது எச்சப் பயனிலை. இரண்டும் செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகள். அதனால், இரு செயப்படுபொருள்கள் தொக்குவந்தன.

5. (அ) இராமன் வில்லை வளைத்தான்.

(ஆ) இராமன் வில் வளைத்தான்.

(அ) வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளான வில் என்பதனோடு 'ஐ' உருபு சேர்ந்து வெளிப்பட்டு வந்தது. அதனால், வில்லை வளைத்தான் என்னும் தொடர் இரண்டாம் வேற்றுமை விரி.

(ஆ) வாக்கியத்தில் 'ஐ' உருபு தொக்கு வந்தது. உருபு தொக்குவருவது தொகை. எனவே வில்வளைத்தான் என்ற தொடர் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

(அ) புவையுடைய சோலை — 2 ஆம் வேற்றுமை விரி

(ஆ) பூஞ்சோலை — 2 ஆம் வேற்றுமைத் தொகை.

(ஆ) தொடரில் 'ஐ' உருபு மாத்திரமன்றி, தவிர்க்க முடியாத, குறைப்பயனிலையான உடைய என்னுஞ் சொல்லும் மறைந்து வந்தது. அதனால், பூஞ்சோலை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

6. இரண்டாம் வேற்றுமைக்குச் சொல்லுருபு இல்லை.

மூன்றாம் வேற்றுமை :

1. உருபு :

ஆல், (ஆன்), ஓடு, (ஓடு)—இக்காலத்திற் பயின்று வருவன : ஆல், ஓடு என்னும் உருபுகளே.

2. பொருள் :

(அ) தேவன் மரத்தைக் கோடரியால் தறித்தான் — கருவி.

(ஆ) மரம் தேவனால் தறிக்கப்பட்டது — கருத்தா.

(இ) தேவனோடு தம்பி சென்றான் — உடனிகழ்ச்சி.

(அ) வாக்கியத்தில் பயனிலை: தறித்தான்; எழுவாய்: தேவன்; செயப்படுபொருள்: மரம். மரத்தைத் தறித்தற்குரிய கருவி: கோடரி; எனவே கோடரி 'ஆல்' உருபேற்று கருவிப் பொருளில் வந்தது.

(ஆ) வாக்கியத்தில் மரத்தைத் தறித்தவன் தேவன்; கருத்தா. இக்கருத்தா வேற்றுமை 'ஆல்' உருபேற்று வந்தது. அதனால் 3 ஆம் வேற்றுமைக் கருத்தா; முதலாம் வேற்றுமைக் கருத்தா (எழுவாய்) அன்று. முதலாம் வேற்றுமைக் கருத்தா உருபேற்காது. எனவே கருத்தாப் பொருள் முதலாம் வேற்றுமைக் கருத்தா, மூன்றாம் வேற்றுமைக் கருத்தா என இருவகைப்படும்.

(இ) வாக்கியத்தில் வந்த நிகழ்ச்சி (நிகழ்வு) : செல்லுதல். நிகழ்வுக்குரியோர் தேவன், தம்பி என்னும் இருவர். நிகழ்வு தம்பியின் செயலாகவரினும், அதில் தேவனும் இணைந்தான் என்னும் பொருளை தேவன் என்னும் பெயரோடு 'ஓடு' உருபு சேர்க்கப்பட்டுப் புலப்படுத்தப்படுகிறது. அதனால் தேவன் என்னும் பெயர் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது.

3. செய்வினையும் செய்ப்பாட்டுவினையும்

- (அ) தேவன் மரத்தைத் தறித்தான்.
- (ஆ) மரம் தேவனால் தறிக்கப்பட்டது.
- (இ) மரம் தேவனால் தறிக்கப்பெற்றது.
- (ஈ) மரம் தேவனால் தறியுண்டது.

(அ) வாக்கியத்தில் தறித்தான் என்பது எழுவாய் செய்த வினை; எனவே, அது செய்வினை எனப்படும். ஏனைய வாக்கியங்களில் தேவன் 3 ஆம் வேற்றுமைக் கருத்தா. அக்கருத்தாவின் வினை கூறப்படவில்லை. செயப்படுபொருளின் (மரத்தின்) வினை (தறிக்கப்பட்டது) கூறப்பட்டது. செயப்படுபொருளின் வினை செய்ப்பாட்டு வினை; செயலைப்பட்டபொருளின் வினை. ஆகவே, வாக்கியங்கள் செய்வினை வாக்கியம், செய்ப்பாட்டு வினை வாக்கியம் என இருவகை அமைப்புடையனவாகின்றன. (1) செய்வினை வாக்கியத்து எழுவாய், செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தில் 'ஆல்' உருபேற்று, 3 ஆம் வேற்றுமைக் கருத்தாவாகும். (2) செய்வினை வாக்கியத்துச் செயப்படு பொருள் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தில் எழுவாயாய் வரும். (3) அவ்வெழுவாயின் பயனிலை (ஆ இல் 'படு' விசுதி

யும், (இ) இல் 'பெறு' விசுதியும் (ஈ) இல் 'உண்' விசுதியும் பெறுகிறது. ஆக, செயப்பாட்டுவினை விசுதிகள் படு, பெறு உண் எனச்சொள்ளப்படும்.

4. (அ) என்னைக் கரம்பற்றினான்.
(ஆ) பொற்சங்கிலி அறுந்தது.

(அ) வாக்கியத்தில் கரம்பற்றினான் என்னும் தொடர் கரத்தால் பற்றினான் என விரிவும். எனவே கரம்பற்றினான் என்பது 3 ஆம் வேற்றுமைத் தொகை. (ஆ) வாக்கியத்தில் பொற்சங்கிலி என்பது பொன்னால் ஆன சங்கிலி என விரியும். எனவே, பொற்சங்கிலி உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

5. சொல்லுருபு

- (அ) தேவன் கோடரியால் தறித்தான்.
(ஆ) தேவன் கோடரி கொண்டு தறித்தான்.
(இ) தேவனோடு தம்பி சென்றான்.
(ஈ) தேவன் உடன் தம்பி சென்றான்.

(அ) வாக்கியத்தில் கருவிப் பொருளான கோடரியோடு 'ஆல்' உருபு வந்தது. (ஆ) வாக்கியத்தில் 'ஆல்' உருபுக்குப் பதிலாகக் 'கொண்டு' என்னும் சொல், உருபாய்வந்தது. (இ) வாக்கியத்தில் தேவன் என்ற பெயரோடு 'ஓடு' உருபு வந்தது (ஈ) வாக்கியத்தில் 'ஓடு' உருபுக்குப் பதிலாக 'உடன்' என்னும் சொல் உருபாக வந்தது. எனவே, கொண்டு, உடன் என்பன 3 ஆம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபுகளாம்.

6. முடிக்குஞ் சொல்: வினைச்சொல்.

நாலாம்வேற்றுமை:

1. உருபு : கு.
2. பொருள் :

(அ) பூஞ்செடிக்கு நீர் ஊற்றினான் - கோடல்

(ஆ) தாராள இறக்குமதிக்கொள்கை நாட்டுக்குத் தீமை பயக்கும்

- (இ) முன்னேற்றத்துக்கு அயரா உழைப்பே துணை - நட்பு
 (ஈ) தேவனுக்கு மகன் குமரன் - முறை
 (உ) மாணவர்க்கு உரியது அடக்கம் - தகுதி
 (ஊ) புகழுக்குப் போட்டியிற் கலந்தான் - காரணகாரியம்

(அ) வாக்கியத்தில் 4ஆம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த சொல் பூஞ்செடி; உருபு; கு; ஒருவன் ஊற்றிய ந்ரைக் கொள்வது (ஏற்பது) பூஞ்செடி எனவே, பூஞ்செடி கோடற்பொருளில் வந்தது. கோடல் - பெற்றுக் கொள்ளல். (ஆ)இல் 4ஆம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல் நாடு. தராள இறக்குமதிக் கொள்கை, நாட்டுக்குத் தீமை உண்டாக்குவதால் நாட்டுக்குப் பகையானது. எனவே, நாடு பகைப் பொருளாயிற்று. (இ)இல் 4 ஆம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல்: முன்னேற்றம் அதற்குத்துணையாவது உழைப்பு. எனவே உழைப்பு முன்னேற்றத்துக்கு நட்பாயிற்று. எனவே முன்னேற்றம் நட்புப் பொருளில் வந்தது (ஈ)இல் 4ஆம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல் தேவன். இதில் தேவனுக்கும் குமரனுக்கும் இடையேயுள்ள முறை புலப்படுத்தப்படுகிறது. தேவன், தந்தை என்னும் முறையை உணர்த்தியதால் அப்பெயர் முறைப் பொருளாயிற்று (உ)இல் நாலாம் வேற்றுமை ஏற்றசொல்: மாணவர். அவர்கள் கைக்கொள்ளவேண்டியது - அவர்களுக்குத் தகுதியானது - அடக்கம். எனவே மாணவர் என்னும் பெயர் தாம்பெறவேண்டிய தகுதியை உணர்த்தித் தகுதிப் பொருளில் வந்தது (ஊ) இல் 4 ஆம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல் புகழ். போட்டியிற் கலந்தமை காரணம்; புகழ் பெறுதல், காரியம் (பயன் ; அதனால், புகழ் என்னும் பெயர் காரண காரியப் பொருளில் வந்தது.

3. சொல்லுருபு

- (அ) புகழுக்குப் போட்டியிற் கலந்தான்.
 (ஆ) புகழின் பொருட்டுப் போட்டியிற் கலந்தான்.
 (இ) புகழின் நிமித்தம் போட்டியிற் கலந்தான்.
 (ஈ) புகழுக்காகப் போட்டியிற் கலந்தான்.

(அ) வாக்கியத்தில் புகழ் என்னும் பெயர் 4 ஆம் வேற்றுமை 'கு' உருபு ஏற்றுவந்தது. (ஆ), (இ), (ஈ) வாக்கியங்களில் 'கு' உருபுக்குப் பதிலாக முறையே பொருட்டு, நிமித்தம், ஆக என்னுஞ் சொற்கள் சொல்லுருபுகளாக வந்துள்ளன. பொருட்டு, நிமித்தம் என்பன 'இன்' சாரியையோடும் ஆக என்பது 'கு' உருபோடும் சேர்ந்து சொல்லுருபுகளாயின.

4. (அ) இராமன் தந்தை (ஆ) இராமனுக்குத் தந்தை
கூலிவேலை கூலிக்கு வேலை
பணச்சடங்கு பணத்துக்காகச் செய்யும்
சடங்கு

(அ) தொகுதித் தொடர்களில் 4 ஆம்வேற்றுமை 'கு' உருபு தொக்கு வந்தது; அதனால் அவை 4 ஆம் வேற்றுமைத் தொகை (ஆ) தொகுதியில் 'கு' உருபு வெளிப்பட்டு வந்தது, அதனால் அவை 4 ஆம் வேற்றுமை விரி.

5. முடிக்குஞ் சொல்: பெயரும் வினையும்

ஐந்தாம் வேற்றுமை

1. உருபு : இல், இன்.
- 2 பொருள் :

- (அ) நாட்டில் (நாட்டின்) நீங்கினன் -- நீங்கல்
(ஆ) நல்லூரில் (நல்லூரின்) கிழக்கு நாவற்குழி -- எல்லை
(இ) முரளியில் (முரளியின்) முகுந்தன் நல்லவன் -- ஒப்பு
(ஈ) வீரத்தில் (வீரத்தின்) சிறந்தவன் வீமன் -- ஏது

(அ) வாக்கியத்தில் 5ஆம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த சொல்: நாடு; எழுவாயான அவன் நீங்குதற்குரிய பொருளாய் அமைந்தது; அதனால் நாடு நீங்கற் பொருள். (ஆ)இல் 5 ஆம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல் நல்லூர்; அதன் கிழக்கெல்லையாக வருவது நாவற்குழி. எனவே நல்லூர் எல்லைப் பொருளில் வந்தது. (இ) இல் 5 ஆம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல் முரளி. இதில் முரளியும் முகுந்தனும் ஒப்பிடப்பட்டு இருவருக்கு முள்ள வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறது. ஒப்பிடப்படும்

பொருள் முரளியாகையால், முரளி என்னும் பெயர் ஒப்புப்பொருளில் வந்தது (ஈ) இல் 5 ஆம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல்: வீரம். அது வீமனின் சிறப்புக்குக் காரணமாய் அமைகிறது. அதனால் வீரம் ஏதுப் பொருளில் (காரணப் பொருளில்) வந்தது.

3. (அ) கிளி மரக்கிளையில் இருந்தது.

(ஆ) பாட்டின் பொருளைக் கூறினான்.

(அ) வாக்கியத்தில் கிளை என்னும் பெயர், இல் என்னும் இடைச் சொல்லோடு சேர்ந்து வந்ததாயினும் 5 ஆம் வேற்றுமைப் பொருள் எதுவும் தரவில்லை. அதனால் அந்தப் பெயருடன் சேர்ந்து வந்த 'இல்' 5 ஆம் வேற்றுமை உருபன்று; இடப்பொருள் உணர்த்தியமையால் 7 ஆம் வேற்றுமை உருபு. (ஆ) வாக்கியத்தில் பாட்டு என்னும் பெயர் 'இன்' என்னும் இடைச் சொல்லோடு சேர்ந்து வந்ததாயினும் 5 ஆம் வேற்றுமைப் பொருள் தரவில்லை. அந்த 'இன்' சாரியை. இவ்வேறுபாடுகள் அவதானிக்கப்பட வேண்டியவை.

4. சொல்லுருபு:

முரளி நாட்டில் நீங்கினான்.

முரளி நாட்டில் இருந்து நீங்கினான்.

முரளி நாட்டில் இருந்தும் நீங்கினான்.

முரளி நாட்டின் நின்று நீங்கினான்.

முரளி நாட்டின் நின்று நீங்கினான்.

இவ்வாக்கியங்கள் நீங்கற் பொருளில் வந்தவை. 'இல்' உருபு நிற்க வேண்டிய இடத்தில் 'இல்' உருபோடு இருந்து, இருந்தும், நின்று, நின்றும் என்பன சொல்லுருபுகளாய் வந்தன.

முரளியைக் காட்டிலும் முகுந்தன் நல்லவன்.

முரளியைப் பார்க்கிலும் முகுந்தன் நல்லவன்.

முரளியை விட முகுந்தன் நல்லவன்.

ஒப்புப் பொருளில் வந்த இவ்வாக்கியங்களில் காட்டிலும், பார்க்கிலும், விட என்பன சொல்லுருபுகளாய்

வந்தன. அவை 'ஐ' என்னுஞ் சாரியையுடன் சேர்ந்து வந்தன.

5. அருச்சுனன் வில்வீரன்.

கண்ணீர் வடித்தான் - இவற்றில் வில்வீரன், கண்ணீர் என்பன 5ஆம் வேற்றுமைத் தொகை. அவை முறையே, வில்லில் வீரன் என்பனவும் கண்ணின் நின்றும் ஒழுக்கிய நீர் எனவும் விரியும்.

6. முடிக்குஞ் சொல் :

எல்லைப் பொருளில் வரும் பெயர், பெயர் கொண்டு முடியும். ஏனைய பொருள்களில் வரும்பெயர்கள் வினை கொண்டு முடியும்.

ஆறும் வேற்றுமை :

1. உருபு : அது,

2. பொருள் :

(அ) கோதையது அழகு : தற்கிழமை.

(ஆ) கோதையது புத்தகம் -- பிறிதின் கிழமை.

இவ்விரண்டு வாக்கியங்களிலும் கோதையின் உடையமையாக அல்லது உரிமையாக அல்லது கிழமையாக அழகும் புத்தகமும் வந்துள்ளன. அதனால் ஆறும் வேற்றுமைப் பொருள் உடையமை அல்லது கிழமை.

(அ) வாக்கியத்தில் அழகு, கோதையிலிருந்து வேறாக்க முடியாத தொடர்புடையது. தன்னிலிருந்து வேறாக்க முடியாத கிழமையுடையது; அதனால் தற்கிழமை. (ஆ) வாக்கியத்தில் புத்தகம் கோதையிலிருந்து வேறாக்கப்படக்கூடிய கிழமை உடையது; அதனால் பிறிதின் கிழமை.

3. சொல்லுருபு :

(அ) கோதையது புத்தகம்.

(ஆ) கோதை உடைய புத்தகம்.

'அ' வாக்கியத்தில் "அது" உருபு வந்தது. (ஆ) வாக்கியத்தில் 'அது' உருபுக்குப் பதிலாக "உடைய" என்னுள் சொல் வந்தது. ஆக, ஆறும் நேற்றுமைச் சொல்லுருபு 'உடைய' என்பது.

4. மயில் இறகு:

கோதையின் அழகு

இவையிரண்டும் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை, அவை முறையே மயிலது இறகு, கோதையினது அழகு எனவிரியும். கோதையின் அழகு என்பதில் வந்த 'இன்' சாரியை; 5ஆம் வேற்றுமை உருபன்று.

5. முடிக்கும் சொல்:

ஆறும் வேற்றுமை ஏற்ற பெயர் அஃறிணைப் பெயர்ச் சொல்லோடு முடியும். வினைச்சொல்லோடு முடியாது. உயர்திணைப் பெயர்கள் முடிக்கும் சொல்லாய் வரின் (இராமன் தந்தை) அப்பெயர் 4ஆம் வேற்றுமை முறைப்பொருளாகும்.

ஏழாம் வேற்றுமை:

1. உருபு: கண், இல் முதலியன. இக்கால வழக்கிற் பெரிதும் பயின்று வருவது 'இல்' என்னும் உருபே. உள், கால், இடை, தலை, வாய், வயின், முன், இடம், மேல், கீழ், பால், ஓரம், பின், உழை, அகம், புறம், என்பனவும் உருபுகளாய் வரும்.

2. பொருள்:

தென்னையில் கிளி இருந்தது	— (இல்) பொருள் இடம்
ஊரின் கண் இருந்த கோயில்	— (கண்) இடமிடம்
பகலிடைக் கொண்டு செல்க	— (இடை) காலமிடம்
புழைக்கை வாய் முக்கிடை	— (வாய்) சினைமிடம்
முதுமையில் தோன்றிய சோர்வு	— (இல்) குணமிடம்
ஓட்டத்தில் வேகம் உண்டு	— (இல்) தொழிலிடம்

7 ஆம் வேற்றுமை மயின் பொருள், இடப்பொருள். கிளி இருத்தற்குத் தென்னை என்னும் பொருள் இடமாயிற்று; அதனால் தென்னை பொருளிடம். கோயில்

இருத்தற்கு ஊர் இடமாகையால் ஊர், இடமிடம். இவ்வாறு இடப்பொருள் அறுவகைப் பெயர்களிலும் இடம் பெறும்.

மேலே காட்டிய இல், கண், இடை, வாய் என்னும் உருபுகள் தவிர்ந்த ஏனைய உருபுகளுக்கு உதாரணம் :

குகையுள் வாழும் புலி - உள்	
ஊர்க்கால் நிவந்த பொதும்பர் (ஊரில் உள்ள சோலை) - கால்	
விரல் தலை சுற்றிய பசும்பொன் - தலை	
அவர் வயின் செல்க	-- வயின்
கற்றூர்முன் அடக்கமாய் இரு	-- முன்
அவையிடம் தோன்றிய அமைதி (அவை - சபை) - இடம்	
கல் மேல் எழுத்து	-- மேல்
அரசமர நிழற் சீழ் அமர்ந்தான்	-- சீழ்
அறிஞர் பாற் செல்க	-- பால்
நதிக்கரை ஓரம் நடந்தான்	-- ஓரம்
அவன் பின் சென்றான்	-- பின்
கற்றூர் உழைச் சென்று ஐயம் தெளிக	-- உழை
காட்டகம் சென்ற இராமன்	-- அகம்
ஊர்ப்புறம் உலாவினான்	-- புறம்

3. தொகையும் விரியும்

கான மயில் -- கானத்தில் உள்ள மயில்

காற் சங்கிலி -- காலில் உள்ள சங்கிலி

எனவே, கானமயில், காற்சங்கிலி, என்பன உருபும் பயனும் உடன் தொக்க 7 ஆம் வேற்றுமைத்தொகை.

4. முடிக்குஞ் சொல்: வினையும் வினையோடு பொருந்தும் பெயரும்.

எட்டாம் வேற்றுமை அல்லது விளிவேற்றுமை

1. பொருள் : விளிப்பொருள்.

(உ-ம்) நண்பா, நீ இங்கே வா.

இதில் நண்பன் என்னும் படர்க்கைப் பெயர் கூறுவோனால் தன்னிடமாக அழைக்கப்படுகிறது. அல்லது விளிக்கப்படுகிறது. எனவே நண்பா என்பது விளிப்பொருளில் வந்தது.

2, எட்டாம் வேற்றுமைக்கு முதலாம் வேற்றுமை போல உருபில்லை. அழைப்பவர் அல்லது விளிப்பவரின் விருப்புக்கேற்ப, பெயர்று இயல்பாயும் சிலமாற்றங்கள் பெற்றும் அமையும்.

தம்பி — தம்பி, வா - இயல்பு
மகன் — மகனே வருக — ஈற்றில் 'ஏ' மிகுந்தது
அண்ணா — அண்ணாவோ கேள் — ஈற்றில் 'ஓ' மிகுந்தது
அன்னை - அன்னாய் அருள் செய் - ஈறுதிரிந்தது
நண்பன் - நண்ப, வருக - ஈறு கெட்டது
மக்கள் - மக்காள் கேளிர் - ஈற்றயல் நீண்டது

3. முடிக்குஞ் சொல்:

விளிவேற்றுமை ஏற்ற பெயர்கள் ஏவல் வினையும் வியங்கோள் வினையும் கொண்டு முடியும். விளிவேற்றுமைபெற்று வரும் வாக்கியங்களில் பெரும்பாலும் எழுவாய் தொக்கு வருவதுண்டு. அவ்வெழுவாய் முன்னிலை ஒருமைப் பெயராகவோ முன்னிலைப் பன்மைப் பெயராகவோ அமையும்.

4. விளிவேற்றுமை ஏற்காத பெயர்கள் :

எல்லாப் பெயர்களும் எல்லா வேற்றுமைப் பொருளில் வருமேனும் சில பெயர்கள் விளி வேற்றுமை ஏற்று வரா.

- (அ) நான், யான் முதலிய தன்மைப் பெயர்கள்
- (ஆ) நீ, நீர் முதலிய முன்னிலைப் பெயர்கள்
- (இ) படர்க்கைப் பெயர்களில் அவன் முதலிய சுட்டுப் பெயர்களும் எவன் முதலிய வினாப் பெயர்களும் தான், தாம், என்னும் பொதுப் பெயர்களும் விளிவேற்றுமை ஏற்கா.

சில பெயர்கள் வேற்றுமை ஏற்கும்போது அடையும் உருவ மாற்றங்கள் :

செடியை நட்டான் - இதில் 2 ஆம் வேற்றுமை ஏற்ற செடி என்னும் பெயர் உருவத்தில் (வடிவத்தில்) எவ்வித மாற்றமும் பெறவில்லை. ஆயின், நீ என்னும் பெயர் இரண்டாம் வேற்றுமை ஏற்கும் போது நீ + ஐ =

உன்னை என மாற்றம் பெறுகிறது. இவ்வாறு 2 - 7 வரையுள்ள வேற்றுமைகளை ஏற்கும்போது, நீ என்பது உன் என உருமாற்றம் பெறுகிறது.

முன்னிலைப் பெயர்களில்,

நீ - உன், நின், நான் எனவும்

நீர் - உம், நும் எனவும்

நீங்கள் - உங்கள் எனவும்

தன்மைப் பெயர்களில்,

யான் - என் எனவும்

நாம் - நம் எனவும்

யாம் - எம் எனவும்

நாங்கள் - எங்கள் எனவும்.

படர்க்கைப் பெயர்களில்,

தான் - தன் எனவும்

தாம் - தம் எனவும்

தாங்கள் - தங்கள் எனவும் மாற்றம் பெறும். நான் யாங்கள்' நீவிர், நீயிர் என்பன எழுவாய் வேற்றுமையில் மட்டுமே வரும், ஏனைய வேற்றுமைகளில் வரா.

வேற்றுமை மயக்கம் :

(மயக்கம் - கலத்தல்) : ஒரு வேற்றுமை யுருபு நிற்க வேண்டிய இடத்தில் வேறொரு வேற்றுமை யுருபு நின்றால் வேற்றுமை மயக்கம். இது இருவகைப்படும்.

(அ) உருபு மயக்கம்

(ஆ) பொருள் மயக்கம்.

(அ) உருபு மயக்கம்:

“கண்ணினுக்கு அளவிடலரிய காட்சியர்”

“இந்நகர்க்கே வாழ்கின்றோம்.”

இவ்வாக்கியங்களில் கண், நகர் என்பன 4 ஆம் வேற்றுமை 'கு' உருபு பெற்று வந்தன. எனினும் அவ்வேற்றுமைப் பொருள் எதனையும் உணர்த்த வில்லை. முதல் வாக்கியம் கண்ணினால் அளவிடலரிய காட்சியர் என 3ஆம் வேற்றுமைக்கருவிப் பொருளிலும், இரண்டாம் வாக்கியம் இந்நகரில் வாழ்கின்றோம் என 7 ஆம் வேற்றுமை இடப் பொருளிலும் வந்தன. இவ்வாக்கியங்

களில் 3 ஆம் 7 ஆம் வேற்றுமை உருபுகள் நிற்க வேண்டிய இடத்தில் 4 ஆம் வேற்றுமை உருபு நிற்கிறது. இவ்வாறு உருபுகள் தம் பொருளைத் தராது, வேறு வேற்றுமைப் பொருள்களில் வருதலுமுண்டு. அவ் வருபை அப்பொருளுக்கியைந்த உருபாக மாற்றுதல் வேண்டும். இவ்வாறு அமைவன உருபு மயக்கம் எனப்படும்.

(ஆ) பொருள் மயக்கம் :

அவன் சுயவுரிமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தான்.
அவன் சுயவுரிமைக் கட்சியோடு சேர்ந்தான்.
அவன் சுயவுரிமைக் கட்சியிற் சேர்ந்தான்.

இவை பொருட் பொருத்தமுற அமைந்த வாக்கியங்கள்: முதல் வாக்கியத்தில் கட்சி என்னும் பெயர் ஐ உருபு ஏற்று செயப்படுபொருளாய் வந்தது; அடைதற் பொருளில் வந்தது. அவ்வுருபு தன் பொருளை உணர்த்திக்கொண்டே, இரண்டாம் வாக்கியத்தில் 3 ஆம் வேற்றுமை உடனிகழ்ச்சிப் பொருளையும் மூன்றாம் வாக்கியத்தில் 7 ஆம் வேற்றுமை இடப்பொருளையும் உணர்த்தி வந்தது. இவ்வாறு ஒரு வேற்றுமை உருபு தன் பொருளையும் உணர்த்தி, அப்பொருளோடு தொடர்புடைய மற்றொரு வேற்றுமையின் பொருளையும் உணர்த்தி வந்தால் அது பொருள் மயக்கம் எனப்படும்.

ஒரு வேற்றுமையுருபு தன் பொருளை உணர்த்தாது வேறொரு வேற்றுமைப் பொருளில் வருவது உருபு மயக்கம். ஒரு வேற்றுமையுருபு தன் பொருளை உணர்த்திக் கொண்டே வேறு வேற்றுமைப் பொருள்களையும் உணர்த்துவது பொருள் மயக்கம்.

பெயர்கள் வேற்றுமையுருபை ஏற்கும்போது சாரியை பெறுதல் :

(அ) சில பெயர்கள் வேற்றுமை யுருபேற்கும் போது தவிர்க்கமுடியாதவாறு சாரியை பெற்றேவரும்.

(1) 'ம்' என்னும் மெய்யை இறுதியாகக் கொண்ட பெயர்கள் வேற்றுமையுருபு ஏற்கும்போது 'அத்து' என்னும் சாரியை பெற்று வரும்.

(உ-ம்) மரம் + ஐ > மரம் + அத்து + ஐ > மரத்தை எனவும் மரத்தால், மரத்துக்கு முதலியனவாகவும் வரும்.

ஆயின் மூவிடப் பொதுப் பெயரான எல்லாம் என்பது மாத்திரம் அற்று சாரியை பெற்று ஈற்றில் முற்றும்மையும் (எல்லாம் + ஐ > எல்லாம் + அற்று + ஐ > எல்லாவற்றையும்) பெற்று வரும்.

(2) 'ஐ' ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும் வினாப் பெயர்களும் பண்புப் பெயர்களும் 'அற்று' சாரியை பெற்று வரும்.

அவை + ஐ > அவை + அற்று + ஐ > அவற்றை; அவற்றால் எனவும் எவை + ஐ > எவை + அற்று + ஐ > எவற்றை எவற்றால் எனவும் கரியவை + ஐ > கரியவை + அற்று + ஐ > கரியவற்றை; கரியவற்றால் எனவும் வரும். ஆனால் 4 ஆம் வேற்றுமை 'கு' உருபும் 7 ஆம் வேற்றுமை 'கண்' உருபும் பெறும்போது, 'அற்று' சாரியையோடு 'இன்' சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்) அவை + கு > அவை + அற்று + இன் + கு > அவற்றிற்கு, அவை + கண் > அவை + அற்று + இன் + கண் > அவற்றின் கண்.

(3) அகரவீற்று அஃறிணைப் பெயர்கள் 'அற்று' சாரியை பெறும்.

(உ-ம்) பல + ஐ > பல + அற்று + ஐ > பலவற்றை, பலவற்றால் எனவும் கரிய + ஐ > கரிய + அற்று + ஐ > கரியவற்றை; கரியவற்றால் எனவும் வரும். ஆயின் 4 ஆம் வேற்றுமையுருபும் 7 ஆம் வேற்றுமை 'கண்' உருபும் பெறும்போது 'அற்று' சாரியையோடு 'இன்' சாரியையும் பெற்றுவரும்.

(உ-ம்) பல + கு > பல + அற்று + இன் + கு > பலவற்றிற்கு

பல + கண் > பல + அற்று + இன் + கண் > பலவற்றின் கண்,

(4) ல், ள், ர், ன். ண் என்பவற்றை ஈ ரு கக் கொண்ட பெயர்களோடு 4ஆம் வேற்றுமை உருபு சேரும்போது உகரச் சாரியை பெறும்.

(உ-ம்) நெல் + கு > நெல் + உ + கு > நெல்லுக்கு
வாள் + கு > வாள் + உ + கு > வானுக்கு
தேர் + கு > தேர் + உ + கு > தேருக்கு
வான் + கு > வான் + உ + கு > வானுக்கு
மண் + கு > மண் + உ + கு > மண்ணுக்கு

(5) 7ஆம் வேற்றுமை 'கண்' உருபு ஏற்கும் பெயர்கள் 'இன்' சாரியை பெற்றே வரும்.

(உ-ம்) ஒலை + கண் > ஒலை + இன் + கண் > ஒலையின் கண்.

கடல் + கண் > கடல் + இன் + கண் > கடலின்கண்

(6) அது, இது, உது, என வரும் சுட்டுப் பெயர்களும் எது என்னும் வினாப் பெயரும் 3ஆம் 4ஆம் 6ஆம் வேற்றுமை உருபுகளும் 7ஆம் வேற்றுமை 'கண்' உருபும் ஏற்கும்போது அன் சாரியை பெற்று வரும்.

(உ-ம்) அது + ஆல் > அது + அன் + ஆல் > அதனால்
அது + கு > அது + அன் + கு > அதற்கு
அது + அது > அது + அன் + அது > அதனது
அது + கண் > அது + அன் + கண் > அதன்கண்
எது + ஆல் > எது + அன் + ஆல் > எதனால்

(ஆ) சில பெயர்கள் வேற்றுமை உருபேற்கும்போது சாரியை பெற்றும் பெருமலும் வரலாம். அச்சாரியைகள் ஒலிநயங்கருதி வருவதால், நீக்கப்படக்கூடியவை.

(1) 5 ஆம் வேற்றுமை தவிர்ந்த ஏனைய வேற்றுமை யுருபுகள் சேரும்போது பெரும்பாலும் 'இன்' சாரியை பெற்றும் பெருமலும் வரலாம்.

(உ-ம்) பறவையை — பறவையினே
கல்லால் — கல்லினால்
நெல்லுக்கு — நெல்லினுக்கு
பலவற்றது — பலவற்றினது
மரத்தில் — மரத்தினில் 7 ஆம் (வேற்றுமை)

(2) அது, இது, உது எனவரும் சுட்டுப்பெயர் களும் எது என்னும் வினாப்பெயரும் 2ஆம் 5ஆம்வேற்றுமை உருபேற்கும்போது 'அன்' சாரியை பெற்றும் பெறாமலும் வரலாம்.

அதை - அதனை

அதில் - அதனில் - 5 ஆம் வேற்றுமை

(3) ஆ (பசு), மா (விலங்கு) கோ (இறைவன்) என்னும் பெயர்கள் நாலாம் வேற்றுமை தவிர்ந்த வேற்றுமை உருபுகள் சேரும்போது 'ன்' சாரியையேனும் 'இன்' சாரியையேனும் பெற்றும் பெறாமலும் வரலாம்.

ஆவை - ஆளை - ஆனினை

மாவை - மாளை - மானினை

கோவை - கோளை - கோனினை

4 ஆம் வேற்றுமை உருபேற்கும்போது உகரச்சாரியைபெறும் 'இன்' சாரியையோடு உகரச்சாரியை பெறுதலுமுண்டு.

ஆவுக்கு - ஆவினுக்கு

மாவுக்கு - மாவினுக்கு

கோவுக்கு - கோவினுக்கு

பயிற்சி

1. முயன்று கற்றவர் தேர்விலே சித்தியடைவர் என்பது யாவரும் அறிந்த விடயம். இதன் எழுவாய்,

(1) கற்றவர்

(2) முயன்று கற்றவர் தேர்விலே சித்தியடைவர்

(3) முயன்று கற்றவர் தேர்விலே சித்தியடைவர் என்பது

(4) சித்தியடைவர் என்பது.

2. உண்ணும்போது பேசாமல் இரு - இதில்

(1) ஒரு எழுவாயும் ஒரு செயப்படுபொருளும் தொக்குவந்தன

(2) ஒரு எழுவாயும் இரண்டு செயப்படுபொருளும் தொக்குவந்தன.

(3) இரண்டு எழுவாயும் இரண்டு செயப்படுபொருளும் தொக்குவந்தன.

(4) இரண்டு எழுவாயும் ஒரு செயப்படுபொருளும் தொக்குவந்தன.

3. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபேற்கும்போது ஒரு பொருளும் ஏற்காதபோது வேறு பொருளும் தரும் ஒரு சொல்.

- (1) யானை (2) பறவை (3) கடலை (4) சேனை.

4. மனத்தை அரனடிக்கே செலுத்தினர் என்பதில் அரனடிக்கு என்பது,

- (1) உருபு மயக்கம் (2) பொருள்மயக்கம்
(3) 4 ஆம் வேற்றுமை (4) 7 ஆம் வேற்றுமை.

5. ஆறு கடக்கு மட்டும் அண்ணன் தம்பி இதில் ஆறு என்பது,

- (1) எழுவாய் (2) செயப்படுபொருள்
(3) கருவிப்பொருள் (4) உடைமைப்பொருள்.

6. மோட்டார் விபத்தில் உம்முடன் பிரயாணஞ் செய்தவரின் தலையோடு உடைந்ததாம் - இதில் 3 ஆம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த சொல்,

- (1) விபத்து (2) நீர் (3) தலை (4) ஓடு

7. முயற்சி திருவினை ஆக்கும் என்பதில் வந்த செயப்படுபொருள்,

- (1) முயற்சி (2) திருவினை
(3) திரு (4) திருவின்

8. உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும் - இதில் பத்தினிக்கு என்பது,

- (1) பொருள்மயக்கம் (2) 4 ஆம் வேற்றுமைப்பொருள்
(3) 2ஆம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த உருபு மயக்கம்.
(4) 7ஆம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த உருபு மயக்கம்.

9. விளி வேற்றுமை ஏற்காத ஒரு பெயர்,

- (1) சிறுவன் (2) நீ (3) அன்னை (4) நாரை

10. எழுவாயும் செயப்படுபொருளும் தொக்கு நிற்கும் வாக்கியம்,

- (1) நீநிலை தளராதே (2) நாயைக்கட்டு
(3) வேகமாய் நீந்து (4) நன்றாகப்படி

11. கண் என்னும் பெயர் 5ஆம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த வாக்கியம்.

- (1) கண்ணிற் செவ்வரி தெரிந்தது
- (2) கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை
- (3) கண்ணின் இமை துடித்தது
- (4) கண்ணின் மணி போன்றவள்.

12. எதனையோ தேடுகிறான் - இதில் எதனையோ என்ற சொல்லில் பொருளுணர்ச்சிக்குத் தேவையற்ற சொல்,

- (1) எது
- (2) ஐ
- (3) அன்
- (4) ஓ

13. ஒரு பொருள் தரும் வேற்றுமையுருபுகள் இரண்டு இணைந்து வந்த சொல்,

- (1) கடலையை
- (2) குடபாலிடை
- (3) கண்ணினது
- (4) கோவிலின்

14. ஒரு வேற்றுமையுருபு தன் பொருளைத் தராது இன்றொரு வேற்றுமைப் பொருளில் வருவது,

- (1) பொருள்மயக்கம்
- (2) உருபும் பொருளும் உடன் தொக்க தொகை
- (3) உருபு மயக்கம்
- (4) இடைநிலை மயக்கம்

15. தமிழரின் பண்பாடு என்னுந் தொடர்,

- (1) மூன்றாம்
- (2) ஐந்தாம்
- (3) ஆறாம்
- (4) 7 ஆம் வேற்றுமைத் தொகை

16. அவை, இவை என்னும் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை ஏற்கும் போது,

- (1) அன் சாரியை பெறும்
- (2) இன் சாரியை பெறும்
- (3) அத்து சாரியை பெறும்
- (4) அற்று சாரியை பெறும்

17. பொருள் வேறுபாட்டுக்கேற்ப இருனிதமாக வேற்றுமை ஏற்கும் சொல்,

- (1) ஆறு
- (2) சோறு
- (3) பேறு
- (4) மறு

18. இரு வேறு வேற்றுமைகளாக விரிக்கப்படக் கூடிய ஒரு தொகை,

- (1) காற்சதங்கை
- (2) கரம்பற்றினான்
- (3) எங்கரம்
- (4) தோகைமயில்

19. ஒரு வேற்றுமை உருபு தன் பொருளையும் தந்து வேறு வேற்றுமைப் பொருளிலும் மயங்கி வருவது.

- (1) பொருள் மயக்கம் (2) உருபு மயக்கம்
(3) வேற்றுமைமயக்கம் (4) மெய்மயக்கம்

20. சிவகுரு என்னுந் தொகை,

- (1) நூலாம் (2) ஐந்தாம்
(3) ஆறாம் (4) ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.

21. வேற்றுமை உருபேற்கும் போது அன் சாரியை பெற்றுவரும் ஒரு பெயர்.

- (1) அவை (2) கல் (3) இது (4) சிறியன

22. தாயே, உனது அருளால் வாழும் எனக்கு நீ வாரி வழங்கும் அருளிற் சிறந்ததொருபொருளை நான் அறியேன்—இதில் வந்துள்ள வேற்றுமை வகைகளின் எண்ணிக்கை.

- (1) ஐந்து (2) ஆறு (3) ஏழு (4) எட்டு

23. நூற்படின் என்னும் வேற்றுமைத் தொகையை வீரித்தால் மிகப் பொருத்தமானது

- (1) நூலது பயன் (2) நூலின்பயன்
(3) நூலில் உள்ள பயன் (4) நூலாற் பெறும் பயன்.

24. கங்கைக் கரையோரம் கன்னிப் பெண்கள் கூட்டம் - இதில் ஏழாம் வேற்றுமை ஏற்ற சொல்,

- (1) கங்கை (2) கரை
(4) பெண்கள் கூட்டம். (3) ஓரம்

25. சில சொற்களிற் சாரியை அவசியமற்றது என்பதை விளக்கக்கூடிய சொல்,

- (1) இராமனுக்கு (2) பணத்துக்கு
(3) கூலியனுக்கு (4) சொல்லுக்கு

IV. வினைச்சொல்

1. வினைச்சொல்:

(அ) காலத்தைக் காட்டிவரும் சொல்.

(ஆ) ஒருபொருளின் செயலை அல்லது அசைவை அல்லது புடைபெயர்ச்சியை உணர்த்தும் சொல்.

(இ) வேற்றுமை ஏற்காத சொல்.

2. தெரிநிலை வினை:

முருகன் படித்தான்

படித்த முருகன்

முருகன் படித்து வந்தான்

இவற்றில் கீறிடப்பட்ட சொற்கள் வினைச்சொற்கள். அவை மூன்றும் இறந்த காலம் காட்டி வந்தன. படித்தான் என்பதை முறையே படிக்கிறான், படிப்பான் எனவும் படித்த என்பதை முறையே படிக்கிற, படிக்கும் எனவும் படித்து என்பதை முறையே படிக்க, படித்தால் எனவும் நிகழ்கால, எதிர்காலங்களாக மாற்றலாம். இவ்வகை அமைப்புடையனவாய் குறிப்பிட்ட தொருகாலத்தை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்து வரும் வினை தெரிநிலைவினை.

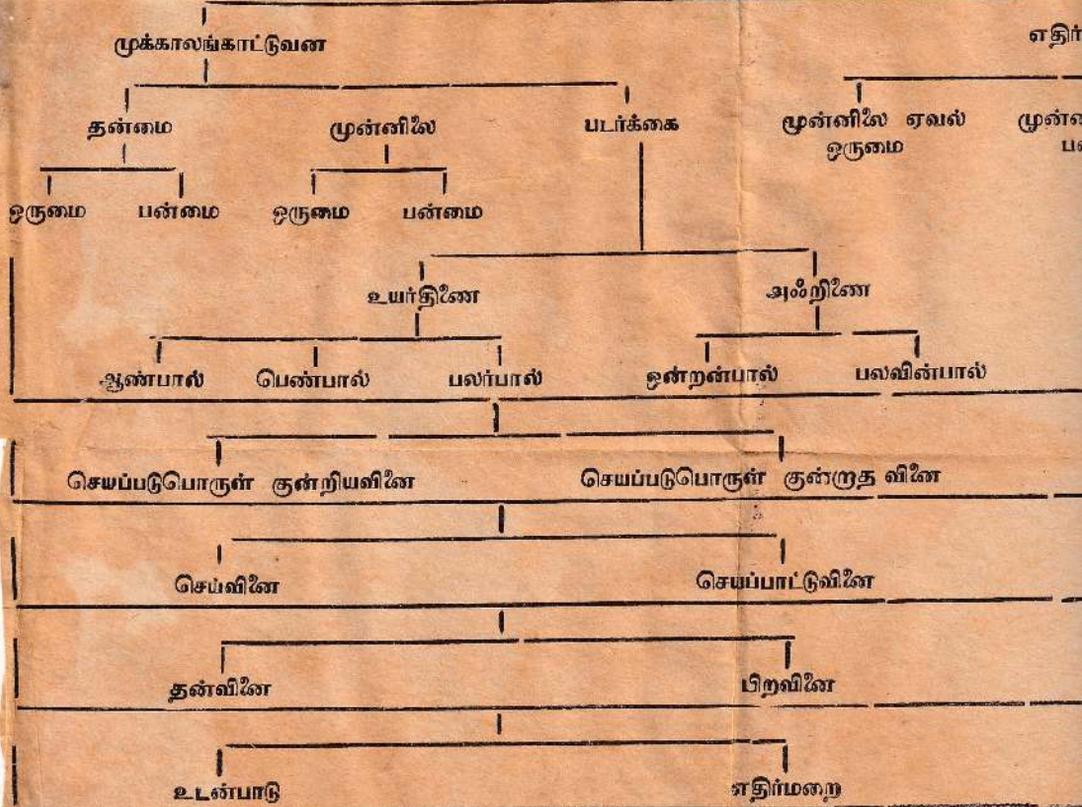
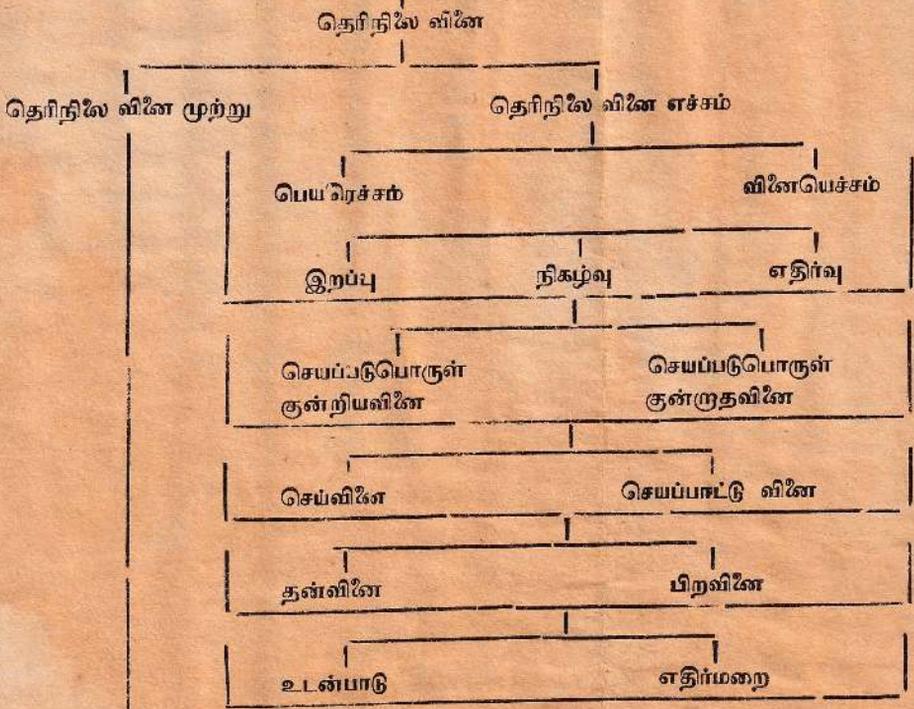
3. குறிப்புவினை:

நேற்று வந்த முருகன் நல்லன்

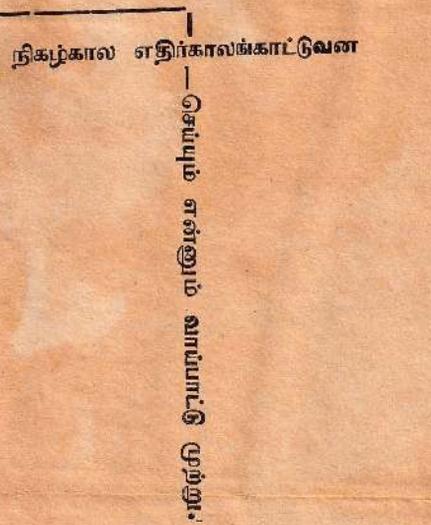
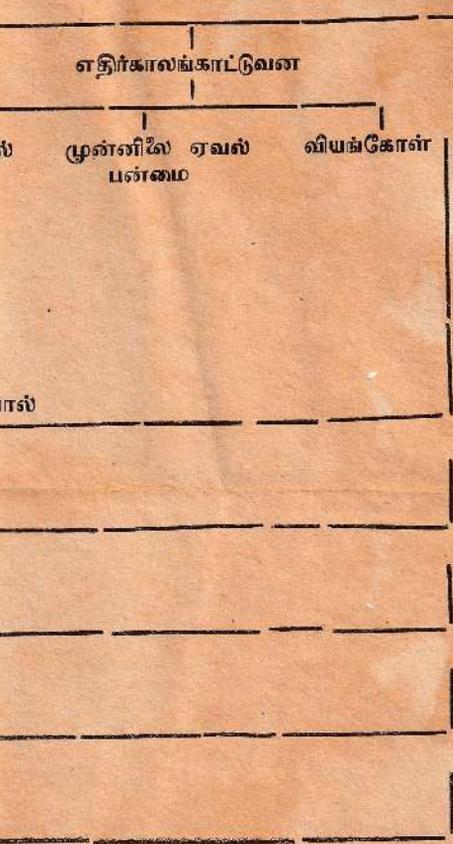
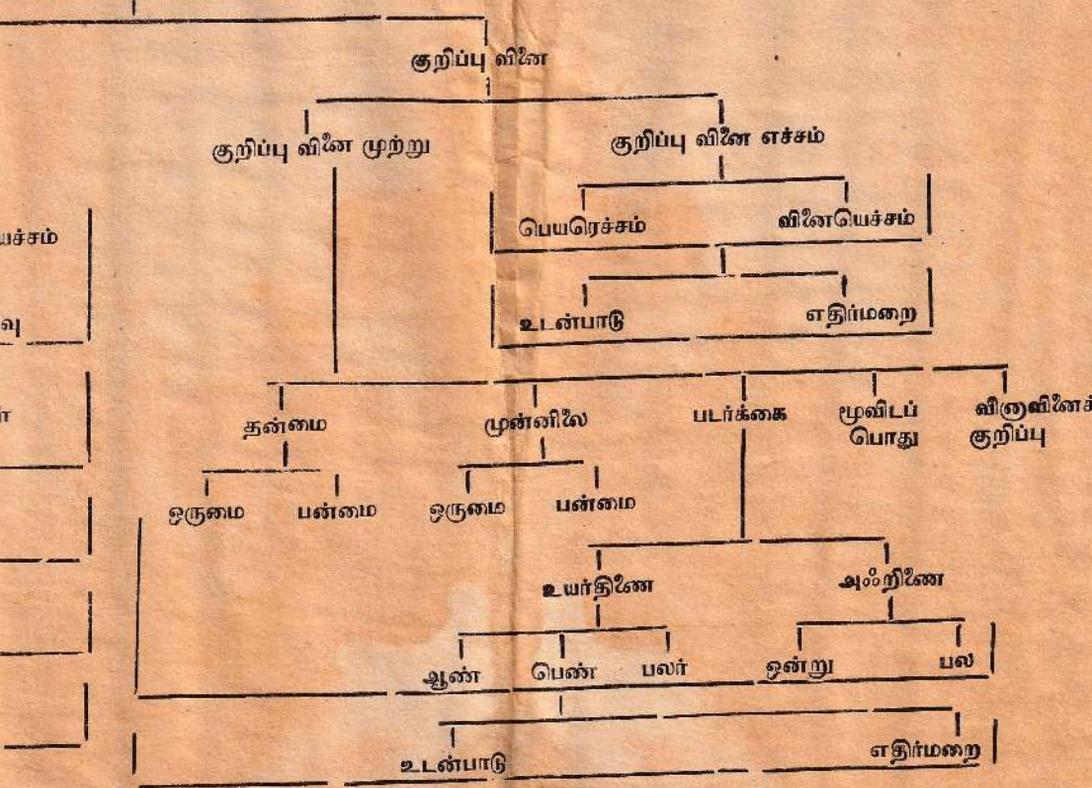
நல்ல முருகன் நேற்று வந்தான்

முருகன் நேற்று மெல்ல நடந்தான்

இவற்றிலே கீறிடப்பட்ட சொற்களும் வினைச்சொற்களே. ஆனால் இவற்றைத் தெரிநிலைவினையைப் போல முக்காலங்களுக்கும் மாற்றிக் கூறுதல் இயலாது. அதனால், அவை எக்காலத்துக்குரியன என்பது வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. எனினும் அவை காலத்தோடு தொடர்புடையன என்பதை உணரமுடிகிறது. முதல் வாக்கியத்தில் நேற்று என்ற சொல்லின் சார்பு கொண்டும் 2 ஆம் 3 ஆம் வாக்கியங்களில் நேற்று

(விளக்கம் தொடர்ந்து காணப்படும்)

என்பதனோடு வந்தான், நடந்தான் என்ற சொற்களின் சார்பு கொண்டும் அவை இறந்த காலத்தை உணர்த்தின என உணரலாம். இவ்வாறு சார்பு காரணமாகவும் சொல்வோனது எண்ணப்பாங்கு காரணமாகவும் காலத்தை வெளிப்படையாகவல்லாது குறிப்பாகக் காட்டி வரும் வினை குறிப்புவினை.

4. தெரிநிலை வினை : அமைப்பும் பகுப்பும்

உண்டான் = உண் + ட் + ஆன்

உண்ட = உண் + ட் + அ

உண்டு = உண் + ட் + உ

இத்தெரிநிலைவினைகளில் (அ) பகுதி அல்லது முதலிலை: உண்; அது தொழிற் பண்பு; வினையடி. (ஆ) இடைநிலை: ட்; இறந்த காலங் காட்டியது (இ) விகுதி ஆன், அ, உ; இவை தெரிநிலை வினையின் வகையைக் காட்டி வந்தன. இவ்வாறு தெரிநிலை வினைகளிற் பெரும்பாலான பகுதி, இடைநிலை, விகுதி என்னும் முக்கியமான மூன்று உறுப்புகள் பெற்று அமையும்.

(அ) பகுதி அல்லது முதலிலை

தெரிநிலை வினைகளில் மிகப் பெரும்பாலானவை தொழிற்பண்படியாக அல்லது வினையடியாகப் பிறக்கும். அதனால் அவை செயலை உணர்த்திவரும். மிகச்சிறு பான்மையின பெயர், இடை, உரி அடியாக வரும். (சொல்லாக்கம் பார்க்க)

சித்திரம் > சித்திரி > சித்திரித்தான்	} பெயரடியாகப் பிறந்தன
கடைக்கண் > கடைக்கணி > கடைக்கணித்தான்	
கதை > கதைத்தான்	

பபப > பபபத்தான்	} — இடையடியாகப் பிறந்தன.
போல் > போன்றான்	
நிகர் > நிகர்த்தான்	

சால் > சான்றான்	} உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்தன.
மாண்(சிறப்பு) > மாண்டான்	
கூர் > கூர்ந்த	

தெரிநிலைவினைப் பகுதிகள் இடைநிலை முதலிய ஏனைய உறுப்புகளோடு சேரும்போது, இயல்பாகியும் விகாரமாகியும் வரும்.

உண் > உண்டான் } இயல்பாய் வந்தன.
கா > காத்தான் }

விகாரமடைந்து வருவனவற்றுக்குரிய சில உதாரணங்கள்:

காண் > கண்டான்
மாள் > மாண்டான்
சொல் > சொன்னான்
கல் > கற்றான்
தா > தந்தான்
சா > சேத்தான்
கொண > கொண்டான்
வா > வந்தான்
முழுகு > முழுகினான்; முழுகினான்

(ஆ) இடைநிலை:

(1) பெரும்பாலும் தெரிநிலை வினைகள் இடைநிலைகள் மூலம் முக்காலங்களையும் காட்டி வரும்.

இறந்தகால இடைநிலைகள்: த், ட், ற், இன், இ, ன், ய்.

படித்தான் - படி + த் + த் + ஆன் - த்
உண்டான் - உண் + ட் + ஆன் - ட்
சென்றான் - செல் + ற் + ஆன் - ற்
ஓடினான் - ஓடு + இன் + ஆன் - இன்
கூடியது - கூடு + இ + அ + து - இ
போனான் - போ + ன் + ஆன் - ன்
போயது - போ + ய் + அ + து - ய்

நிகழ்கால இடைநிலைகள்: கின்று, கிறு, ஆ நின்று

படிக்கின்றான் - படி + கின்று + ஆன் - கின்று

படிக்கிறான் - படி + கிறு + ஆன் - கிறு

படியாநின்றான் - படி + ஆ நின்று + ஆன் - ஆ நின்று

(இது இக்கால வழக்கிற் பயின்று வருவதில்லை)

'கிறு' இடைநிலை வரும் இடங்களிற் 'கின்று' இடைநிலை வரும்; ஆனால் 'கின்று' இடைநிலை நிற்கும்

இடங்கள் எல்லாவற்றிலும் 'கிறு' இடைநிலை வராது. அஃறிணை பலவின்பால் நிகழ்கால வினையில் (ஒடுகின்றன) 'கின்று' இடைநிலையே வரும்; கிறு இடைநிலை வராது

எதிர்கால இடைநிலை: ப், வ்.

படிப்பான் - படி + ப் + ஆன் - ப்

ஒடுவான் - ஒடு + வ் + ஆன். - வ்

2. சிறுபான்மை தெரிநிலை வினைகள் இடைநிலை பெறுது விசுதி மூலம் காலங் காட்டுவதுண்டு.

(அவை) உண்ணும் - உண் + உம் - 'உம்' விசுதி எதிர்காலம் காட்டியது
 (யாம்) உண்டும் - உண் + டும் - 'டும்' விசுதி இறந்தகாலம் காட்டியது
 (யாம்) உண்கும் - உண் + கும் - 'கும்' விசுதி எதிர்காலம் காட்டியது

3. சிறுபான்மை தெரிநிலை வினைகள் பகுதி விகாரப்பட்டு (இரட்டித்து) இறந்தகாலம் காட்டுவதுண்டு

பெறு > பெற்று + ஆன் = பெற்றான்-இதில் பெறு என்னும் பகுதி பெற்று என விகாரப்பட்டு (இரட்டித்து) இறந்தகாலம் காட்டியது.

உறு	>	உற்றது
செறு	>	செற்றான்
விடு	>	விட்டான்
தொடு	>	தொட்டான்
புகு	>	புக்கான்
நகு	>	நக்கான்

கு, டு, று என்னும் உயிர் மெய்யை ஈராகவுடைய குறிவினைப் பகுதிகள் சிலவே இவ்வாறு காலம் காட்டும்.

(இ) விசுதி:

நடந்தான்	-	'ஆன்' விசுதி
நடந்த	-	'அ' விசுதி
நடந்து	-	'உ' விசுதி

நடந்தான் என்பதில் 'ஆன்' விசுதி, நடத்தல் தொழில் யாரால் செய்யப்பட்டது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது; உயர்திணை, ஆண்பால், ஒருமை, படர்க்க

கைப் பெயரால் (அவன்) செய்யப்பட்டது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. அஃதாவது திணை, பால், எண், இடம் காட்டுகிறது. சுருக்கமாகக் கூறினால் செய்பவனைக் காட்டுகிறது; பகுதியையும் இடைநிலையையும் மாற்றாமல் 'ஆன்' விசுவதிக்குப் பதிலாக 'ஆள்' விசுவதியைச் சேர்த்தால், நடந்தாள் என 'ஆள்' விசுவதி உயர்திணைப் பெண்பாலை உணர்த்தும். 'ஏன்' விசுவதியை வைத்தால் அவ்விசுவதி தன்மை ஒருமையை உணர்த்தும். எனவே ஆன், ஆள் முதலிய விசுவதிகள் திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் விசுவதிகள் அல்லது செய்பவனைக் காட்டும் விசுவதிகள். ஒரு தெரிநிலை வினை. திணை பால் எண் இடம் (செய்பவன்) காட்டும் விசுவதி பெறுமானால் அது தெரிநிலை வினைமுற்று எனப்படும்.

நடந்த, நடந்து என்பன, முறையே நடந்த நான், நடந்த நீ, நடந்த அவன், நடந்த அவள் முதலியன வாகவும் நான் நடந்து, நீ நடந்து, அவன் நடந்து, அவள் நடந்து முதலியனவாகவும் வரலாம். அதனால் அவை, நடந்தான் என்பதுபோல, குறிப்பிட்டதொரு திணை பால் எண் இடத்தைக் காட்டும் விசுவதி பெறவில்லை; திணை, பால் முதலியன காட்டாத 'அ' 'உம்' விசுவதி பெற்று வந்தன. அதனால் அவை முற்று வினைகளல்ல; குறைவினைகள் அல்லது எச்ச வினைகள். செயலையும் காலத்தையும் காட்டி, திணை பால் எண் இடம் காட்டாத வினைகள் தெரிநிலை வினை எச்சம் எனப்படும். எனவே நடந்த, நடந்து என்பன தெரிநிலை வினை எச்சங்கள். அவற்றில் நடந்த என்பது பெயர்ச் சொல்லோடு (நடந்த அவன்) முடியும். பெயர்ச் சொல்லோடு முடியும் தெரிநிலை வினை எச்சம் தெரிநிலை வினைப் பெயரெச்சம். நடந்து என்பது, வினைச் சொல்லோடு (நடந்து வந்தான்) முடியும். வினைச் சொல்லோடு முடியும் தெரிநிலை வினை எச்சம், தெரிநிலை வினை வினையெச்சம்.

ஆக, தெரிநிலை வினை,

(1) தெரிநிலை வினை முற்று

(2) தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்

(3) தெரிநிலை வினை வினை எச்சம் என மூவகைப்படும்.

தெரிநிலை வினைச் சொல்லாக்கத்தில் பகுதி விகுதி, இடை நிலையாகிய மூன்று பிரதான பகுபத வறுப்புக்கள் மாத்திரம் றி, சாரியை, சந்தி, விகாரம் என்பனவும் இடம்பெறும்.

உண்டான் = உண் + ட் + ஆன் — 3 உறுப்பு

↓ ↓ ↓
பகுதி இடைநிலை விகுதி

உண்டனன் = உண் + ட் + அன் + அன் — 4 உறுப்பு

↓ ↓ ↓ ↓
பகுதி இடைநிலை சாரியை விகுதி

படித்தனன் = படி + த் + த் + அன் + அன் — 5 உறுப்பு

↓ ↓ ↓ ↓ ↓
பகுதி சந்தி இடைநிலை சாரியை விகுதி

நடந்தனன் = நட + த் + த் + அன் + அன் — 6 உறுப்பு

↓ ↓ ↓ ↓ ↓
பகுதி சந்தி இடைநிலை சாரியை விகுதி
↓
விகாரம்

5. குறிப்புவினை அமைப்பும் பகுப்பும் :

அவன் நல்லன் = நன்மை + அன்

நல்ல = நன்மை + அ

மெல்ல = மெல் (மென்மை) + அ

இவை காலங்காட்டும் இடைநிலை பெறாது காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டிய குறிப்பு வினைகள். இவை (அ) பகுதி (ஆ) விகுதி என்னும் இரு உறுப்புக்கள் கொண்டு அமைந்தவை.

(அ) பகுதி: குறிப்பு வினைகளிற் பெரும்பாலான அறுவகைப் பெயரடியாகப் பிறந்து விகுதி பெறும். விகுதி சேரும்போது பகுதி இயல்பாயும் விகாரம் பெற்றும் அமையும்

உ-ம்: அவன் பொன்னன்	- பொருட்பெயரடி
அவன் இலங்கையன்	- இடப்பெயரடி
அவன் தையாள்	- காலப்பெயரடி
அவன் குழலாள்	- சினைப்பெயரடி
அவன் நல்லன்	- குணப்பெயரடி
அவன் நடையன்	- தொழிற்பெயரடி

சிறுபான்மை இடைச் சொல்லடியாகவும் பிறக்கும்.

(உ-ம்) மற்றையான்

(ஆ) விகுதி :

அவன் நல்லன் என்பதில் வந்த அன்விகுதி திணை, பால் எண், இடம் காட்டிற்று; செய்பவனைக் காட்டிற்று. அவன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது. எனவே நல்லன் என்பது குறிப்பு வினைமுற்று. நல்லன் வந்தான் என்பதில் நல்லன் எழுவாயாய் வந்தது; அதனால் அது பெயர்.

பெயரடியாகப்பிறந்து திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் விகுதி பெற்ற சொற்கள் பயனிலையாக வரின் குறிப்பு வினைமுற்று; எழுவாயாய்வரின் பெயர்ச் சொல்.

நல்ல, மெல்ல என்னும் சொற்கள் திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் விகுதி பெற்றவை. எனவே அவை முற்றுக்களல்ல; குறை வினைகள் அல்லது எச்சங்கள். பண்படியாகப்பிறந்து திணை, பால், எண், இடம் காட்டாத 'அ' என்னும் எச்சவிகுதி பெற்று வந்தவை. அதனால் குறிப்பு வினை எச்சம். அவற்றில் நல்ல (சிறுவன், நாய்) பெயரோடு முடிவதால், குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம். மெல்ல (பேசினான், நடந்து) என வினையோடு முடிவதால் குறிப்பு வினை வினை எச்சம்.

ஆக குறிப்பு வினை,

- (1) குறிப்பு வினை முற்று
- (2) குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம்
- (3) குறிப்புவினை வினையெச்சம் என மூவகைப்படும்.

6. தெரிநிலை வினை முற்று வகை:

தெரிநிலை வினைமுற்று பகுதியாற் செய்யையும் பெரும் பாலும் இடைநிலையாற் காலத்தையும் விகுதியால் திணை,

பால், எண் இடத்தையும் (செய்பவனையும்) காட்டி வரும். தெரிநிலை வினை முற்றுக்கும் குறிப்புவினை முற்றுக்கும் இடையேயுள்ள பிரதான வேறுபாடு, தெரிநிலை வினைமுற்று வெளிப்படையாகக் காலங்காட்டும்; குறிப்பு வினை முற்று அவ்வாறன்றிக் குறிப்பாகக் காலங் காட்டும்.

வெளிப்படையாகக் காலங்காட்டும் தனித்தன்மையைக் கருத்திற் கொண்டு தெரிநிலை வினைமுற்றை,

(அ) முக்காலங் காட்டுவன

(ஆ) எதிர்காலங்காட்டுவன

(இ) நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் காட்டுவது என மூவகைப்படுத்தலாம்.

(அ) முக்காலங் காட்டுவன :

அடுத்த பக்கத்திலுள்ள அட்டவணையை அவதானிக்க. அந்த அட்டவணை, ஒரு தொழிற் பண்படியிலிருந்து பிறந்த தெரிநிலைவினை முற்று முக்காலங்காட்டும் முறையையும் விசுவகோசம் மூலம் ஒன்பதுவகை எழுவாய்களை (செய்பவனை)க் காட்டும் முறையையும் புலப்படுத்துகிறது.

அந்த அட்டவணையிற் காட்டியவாறு ஒவ்வொரு வினையடியும் ஒன்பது வகை எழுவாய்களோடும் முக்காலங்களிலும் பொருந்தி, தன்மை ஒருமை இறந்த காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று, தன்மை ஒருமை நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று, தன்மை ஒருமை எதிர்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று; தன்மைப் பன்மை இறந்த காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று, தன்மைப் பன்மை நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று, தன்மைப் பன்மை எதிர்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று முதலியனவாக தன்மையில் ஆறும் முன்னிலையில் ஆறும் படர்க்கையில் பதினைந்துமாக, முக்காலம் காட்டுந் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் இருபத்தேழாகும்.

(ஆ) எதிர்காலங் காட்டுவன:

(I) முன்னிலை ஏவல் வினை முற்றுக்கள்

- (1) நீ - செய் - ஆய் விசுதி புணர்ந்து கெட்டது
 செய்யாய் - ஆய்
 செய்தி - இ
- (2) நீர் - செய்யீர் - ஈர்
 செய்யும் - உம்
 செய்யின் - மின்
- நீங்கள் - செய்யுங்கள் - உம் (கள்)

மேலே காட்டப்பட்டவையும் முன்னிலை வினைமுற்றுக்களே. ஆனால் அவை முன்னின்றாரைச் செயலைச் செய்யும்படி ஏவும் பொருளில் வந்துள்ளன. அதனால் அவை ஏவல் வினை முற்றுக்கள். எதிர்காலம் மாத்திரம் காட்டி வந்தன.

(1) தொகுதி, முன்னிலை ஏவல் ஒருமைத் தெரிநிலை வினைமுற்று (2) தொகுதி, முன்னிலை ஏவற்பன்மைத் தெரிநிலை வினைமுற்று

(II) வியங்கோள் வினைமுற்று: வியம் - பெருமை. பெருமையளித்து, மரியாதையோடு ஏவுதற் பொருளில் வருவது வியங்கோள் வினை முற்று. இது (1) எதிர்காலம் காட்டும். (2) இருதிணை ஐம்பால் மூவிடத்துக்கும் பொதுவாய் வரும். (3) க. இய, இயர், அ, அல் விசுதிகள் பெற்றுவரும். (4) வாழ்த்துதல், வைதல், வேண்டுதல், விதித்தல் பொருள்களை உணர்த்தும்.

	எழுதுக	- க -	விதித்தல்	} விசுதி எதிர்காலங் காட்டியது,
யான், யாம்	தருக	- க -	வேண்டுதல்	
நீ, நீர்	ஒழிக	- க -	வைதல்	
அவன், அவள்	வாழ்க	- க -	வாழ்த்தல்	
அவர், அது	வாழிய	- இய		
அவை.	வாழியர்	- இயர்		
	மல்க	- அ		
	எனல் (என்க)	- அல்		

இக்காலவழக்கில் கேட்கக்கடவன், கேட்கக் கடவன் கேட்கக்கடவர் முதலியனவாகத் திணை பாவிடங்களுள்

தெரிநிலைவினை முற்றுகத்துக்கு எடுத்துக்கொண்ட

எழுவாய்	வகை	இறந்த காலம்	நிகழ் காலம்	எ
1. யான்	தன்மை ஒருமை	நடந்தேன் நடந்தனென் நடந்தனன்	நடக்கிறேன் நடக்கின்றனென் நடக்கின்றனன்	நட நட நட
2. யாம்	தன்மைப் பன்மை	நடந்தோம் நடந்தேம் நடந்தனெம் நடந்தாம் நடந்தனம்	நடக்கிறோம் நடக்கிறேம் நடக்கின்றனம் நடக்கின்றும் நடக்கின்றனம்	நட நட நட நட நட
3. நீ	மூன்றிலை ஒருமை	நடந்தாய் நடந்தனை	நடக்கிறாய் நடக்கின்றனை	நட நட
4. நீர்	மூன்றிலைப் பன்மை	நடந்தீர் நடந்தனீர் நடந்தீர்கள்	நடக்கின்றீர் நடக்கின்றனீர் நடக்கின்றீர்கள்	நட நட நட
5. அவன்	படர்க்கை உயர்திணை ஆண்பால்	நடந்தான் நடந்தனன்	நடக்கிறான் நடக்கின்றனன்	நட நட
6. அவள்	உயர்திணை பெண்பால்	நடந்தாள் நடந்தனள்	நடக்கிறாள் நடக்கின்றனள்	நட நட
7. அவர்	உயர்திணை பலர்ப்பால்	நடந்தார் நடந்தனர்	நடக்கிறார் நடக்கின்றனர்	நட நட
8. அது	அஃறிணை ஒன்றன்பால்	நடந்தது — போயிற்று	நடக்கின்றது — —	நட நட
9. அவை	அஃறிணை பலவிற்பால்	நடந்தன — நடந்த	நடக்கின்றன — நடக்கின்ற	நட நட நட

முற்றுகத்துக்கு எடுத்துக்கொண்ட வினையடி : நட

இறந்த காலம்	நிகழ் காலம்	எதிர்காலம்	விசுதி
நடந்தேன் நடந்தனென் நடந்தனன்	நடக்கிறேன் நடக்கின்றனென் நடக்கின்றனன்	நடப்பேன் நடப்பென் நடப்பன்	ஏன் என் அன்
நடந்தோம் நடந்தேம் நடந்தனெம் நடந்தாம் நடந்தனம்	நடக்கிறோம் நடக்கிறேம் நடக்கின்றினம் நடக்கின்றும் நடக்கின்றனம்	நடப்போம் நடப்பேம் நடப்பெம் நடப்பாம் நடப்பம்	ஓம் ஏம் எம் ஆம் அம்
நடந்தாய் நடந்தனை	நடக்கிறாய் நடக்கின்றனை	நடப்பாய் நடப்பை	ஆய் ஐ
நடந்தீர் நடந்தனீர் நடந்தீர்கள்	நடக்கின்றீர் நடக்கின்றனீர் நடக்கின்றீர்கள்	நடப்பீர் நடப்பீர் நடப்பீர்கள்	ஈர் ஐர் ஈர் (கள்)
நடந்தான் நடந்தனன்	நடக்கிறான் நடக்கின்றனன்	நடப்பான் நடப்பன்	ஆன் அன்
நடந்தாள் நடந்தனள்	நடக்கிறாள் நடக்கின்றனள்	நடப்பாள் நடப்பள்	ஆள் அள்
நடந்தார் நடந்தனர்	நடக்கிறார் நடக்கின்றனர்	நடப்பார் நடப்பர்	ஆர் அர்
நடந்தது — போயிற்று	நடக்கின்றது — —	நடப்பது நடக்கும் —	து உம் று
நடந்தன — நடந்த	நடக்கின்றன — நடக்கின்ற	நடப்பன நடக்கும் நடப்ப	அ உம் அ

ஒன்றைக் குறித்துவருதலும் வியங்கோள் வினைமுற்று வகையில் அடங்கும்.

(இ) நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் காட்டுவது:

அவன் உண்ணும்

அவன் உண்ணும்

அது உண்ணும்

அவை உண்ணும்

இவற்றில் வந்த 'உண்ணும்' என்பது 'செய்யும்' என்னும் வினைமுற்றைப் போன்ற அமைப்புடையது; அவ்வாறான அமைப்புடையவை செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்று எனப்படும். இவை விசுதியால் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் காட்டும். படர்க்கையில் உயர்திணை ஆண்பால், பெண்பால், அஃறிணை ஒன்றன்பால் பலவின்பால் என்பனவற்றுக்குப் பொதுவாய் வரும்; ஆனால் பலர்பாலில் வராது. 'அவர் உண்ணும்' என்பது வழவுடையது.

மேலே காட்டிய தெரிநிலை வினைமுற்றுக்களில்

(1) தன்மை வினைமுற்றுக்கள்

(2) முன்னிலை வினை முற்றுக்கள்

(3) முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்றுக்கள்

(4) செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுவினை முற்று என்பன உயர்திணை, அஃறிணை இரண்டுக்கும் பொதுவாக அமைவன. அதனால் அவை இருதிணைப்பொதுத் தெரிநிலைவினை முற்றுக்கள்

வியங்கோள் வினைமுற்று இருதிணை ஐம்பால் மூவிடப் பொதுத் தெரிநிலை வினைமுற்று

7. தெரிநிலை வினைப்பெயரெச்சம்:

தின்ற (மாடு) - தின் + ற் + அ - இறந்தகாலம் - 'அ' விசுதி

தின்கின்ற (மாடு) - தின் + கின்ற + அ - நிகழ்காலம் - 'அ' விசுதி

தின்னும் (மாடு) தின் + உம் - எதிர்காலம் - 'உம்' விசுதி

பெற்ற (பொருள்) > பெறு > பெற்ற - இறந்தகாலம் - 'அ' விசுதி

கீறிடப்பட்ட சொற்கள் வினையடியாகப்பிறந்து தொழிலையும் காலத்தையும் காட்டின; திணை பால் எண் இடம் காட்டும் விசுதி பெறுது குறைவினையாய், எச்சமாய் நின்றன; பெயர்ச்சொல்லோடு முடிந்தன; அதனால், அவை தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்

(அ) பெயரெச்சவாய்பாடு (குறியீடு)

இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்காலத்தையும் காட்டும் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சங்கள் முறையே செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் வாய்பாடுகளால் வழங்கப்படும்.

தின்ற - செய்த என்னும் வாய்பாடு
தெற்கின்ற - செய்கின்ற என்னும் வாய்பாடு
தின்னும் - செய்யும் என்னும் வாய்பாடு
பெற்ற - செய்த என்னும் வாய்பாடு

(ஆ) பெயரெச்சம் காலம் காட்டல்

இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் இடைநிலையாலும் சிறு பான்மை பகுதி இரட்டித்தும் காலங் காட்டும். நிகழ் காலப்பெயரெச்சம் இடைநிலையாற் காலங் காட்டும். எதிர்காலப் பெயரெச்சம் விசுதியாற் காலங்காட்டும்.

(இ) பெயரெச்ச விசுதிகள்:

இறந்தகால, நிகழ்காலப் பெயரெச்ச விசுதி - அ
எதிர்காலப் பெயரெச்ச விசுதி - உம்.

(ஈ) அவதானிக்கவேண்டியவை:

1. செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு எதிர்கால வினையெச்சம் வேறு; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்று வேறு-எனவே செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுச் சொற்கள் பெயரெச்சமாகவும் வினைமுற்றாகவும் வரலாம்.

2. செய்த, செய்கின்ற என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால, நிகழ்கால வினையெச்சம் வேறு. அவை

செய்த; அவை செய்கின்ற என்றவாறு அஃறிணைப்பல
வின்பாலில் வரும் இறந்தகால, நிகழ்காலத் தெரிநிலை
வினைமுற்றுக்கள் வேறு. செய்த, செய்கின்ற என்னும்
வாய்பாட்டுச் சொற்கள் பெயரெச்சமாகவும் வினைமுற்
றாகவும் அமையலாம்.

8. தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்

உண்டு (வந்தான்) - இறந்தகாலம்

மணி அடிக்க ஆசிரியர் (வந்தார்) - நிகழ்காலம்

படித்தால் பயன் (பெறுவான்) - எதிர்காலம்

கீறிடப்பட்ட சொற்கள் வினையடியாகப்பிறந்து
தொழிலையும் காலத்தையுங் காட்டின; திணை பால்
எண் இடம் காட்டும் விசுதி பெறாது குறைவினையாய்
நின்றன. வினைச்சொல்லோடு முடிந்தன. அதனால் அவை
தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.

(அ) வினையெச்ச வாய்பாடு (குறியீடு): 'செய்து'
என்பது இறந்தகால வினையெச்சவாய்பாடு; 'செய'
என்பது முக்காலவினையெச்ச வாய்பாடு; 'செயின்'
என்பது எதிர்கால வினையெச்சவாய்பாடு.

உண்டு - 'செய்து' என்னும் வாய்பாடு

அடிக்க - 'செய' என்னும் வாய்பாடு

படித்தால் - 'செயின்' என்னும் வாய்பாடு

(ஆ) வினையெச்சங்களிற் காலங்காணும் முறை:

அவன் உண்டு வந்தான்

அவன் உண்டு வருகிறான்

அவன் உண்டு வருவான்

இம்மூன்று வாக்கியங்களிலும் 'உண்டு' என்னும் வினை
யெச்சம் வருகிறது. முடிக்கும் சொற்கள் முக்காலத்
திலும் அமைந்துள்ளன. அதனால், முடிக்குஞ் சொற்
களின் காலத்தைக் கொண்டு முதல் வாக்கியத்தில் வந்த
'உண்டு' என்னும் வினையெச்சத்தை இறந்தகாலம்
என்றும் இரண்டாவதில் வந்ததை நிகழ்காலம் என்றும்

மூன்றாவதில் வந்ததை எதிர்காலம் என்றும் கொள்ள முடியாது.

மூன்று வாக்கியங்களிலும் வந்த எச்சத்தின் செயல் உண்ணல்; முடிக்குஞ் சொற்களின் செயல் வருதல். இவ்விரு செயல்களில் உண்ணல் (எச்சத்தின் செயல்) வருதலுக்கு (முடிக்குஞ் சொல்லின் செயல்) முன் நிகழ்ந்துள்ளது.

எச்சத்தின் செயல் முடிக்கும் சொல்லின் செயலுக்கு முன் நிகழ்ந்ததால் 'உண்டு' என்பது இறந்தகாலவினையெச்சம்.

காகம் இருக்கப் பனம்பழம் விழுந்தது — இதில் இருத்தல் எச்சத்தின் செயல்; விழுதல் முடிக்குஞ் சொல்லின் செயல். இங்கு எச்சத்தின் செயலும் முடிக்குஞ் சொல்லின் செயலும் ஒரே நேரத்தில் நிகழ்ந்ததால் 'இருக்க' என்பது நிகழ்கால வினையெச்சம்.

படிக்க வந்தான் — என்பதில் படித்தல் எச்சத்தின் செயல்; வருதல் முடிக்கும் சொல்லின் செயல். இங்கு முடிக்கும் சொல்லின் செயலான வருதல் நிகழ்ந்த பின்னரே எச்சத்தின் செயலான படித்தல் நிகழ்தல் வேண்டும். முடிக்குஞ் சொல்லின் செயலுக்குப் பின் எச்சத்தின் செயல் நிகழ்ந்ததால் 'படிக்க' என்பது எதிர்கால வினையெச்சம்.

இவ்வாறு முடிக்குஞ் சொல்லின் செயலையும் எச்சத்தின் செயலையும் ஒப்பிட்டு முடிக்குஞ் சொல்லின் செயலுக்கு முன்னர் எச்சத்தின் செயல் நிகழின், அவ்வெச்சம் இறந்தகாலமெனவும் பின் நிகழின் எதிர்காலமெனவும் இரு செயல்களும் ஒரே நேரத்தில் நிகழின் நிகழ்காலமெனவும் கொள்ளலாம்.

(இ) 'செய்து' என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் :

உ, இ, ய் விசுதி பெற்றும் பசுதி இரட்டித்தும் வரும்.

நடந்து (வந்தான்) - 'உ' விசுதி

பாடி (ஆடினான்) - 'இ' விசுதி
 போய்ப் (படித்தான்) - 'ய' ,,
 விட்டு (வந்தான்) - விடு > விட்டு - பகுதி இரட்
 டித்தது.

- (ஈ) 'செய' என்னும் வாய்பாட்டு முக்கால வினை
 யெச்சம் : விசுதி : 'அ'.
 சூரியன் உதிக்கத் தாமரை மலர்ந்தது - நிகழ்காலம்.
 பயிர் வினைய மழை பெய்தது - எதிர்காலம்.
 மழை பெய்யப் பயிர் விளைந்தது - இறந்தகாலம்.
- (உ) செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் :
 இன், ஆல், வழி, இடத்து, கால், உம் என்னும் ஈறு
 களைக் கொண்டு முடியும்.

அவன் அதைத் தரின் பெறுவேன் - இன்
 அவன் அதைத் தந்தால் பெறுவேன் - ஆல்
 அவன் அதைத் தந்தவழிப் பெறுவேன் - வழி
 அவன் அதைத் தந்தக்கால் பெறுவேன் - கால்
 அவன் அதைத் தந்தவிடத்துப் பெறுவேன் - இடத்து
 அவன் அதைத் தந்ததும் பெறுவேன் - உம்

- (ஊ) வினையெச்சங்களின் முடிக்குஞ் சொல்.
 கற்று அறிந்தான் - தெரிநிலை வினைமுற்று
 கற்று வல்லன் - குறிப்புவினைமுற்று
 கற்று அறிந்த - பெயரெச்சம்
 கற்று அறிந்து - வினையெச்சம்
 கற்று அறிதல் - தொழிற்பெயர்
 கற்று அறிந்தவன் - வினையாலணையும் பெயர்

9. தெரிநிலைவினையின் வேறுசில பகுப்புக்கள்:

செய்யும் எனனும் வாய்பாட்டு வினைமுற்றுத்தவிர்ந்த
 ஏனைய தெரிநிலைவினை முற்றுக்களும் தெரிநிலைவினைப்
 பெயரெச்சமும் தெரிநிலைவினை வினையெச்சமுமாகிய
 தெரிநிலை வினைகள்,

- (அ) செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை, குன்றாத
 வினை.

(ஆ) செய்வினை, செயப்பாட்டுவினை

(இ) தன்வினை, பிறவினை

(ஈ) உடன்பாடு (விதிவினை), எதிர்மறை (மறைவினை)

என்பனவாக வெவ்வேறு அமைப்புப்பெற்று வரும்.

(அ) செயப்படுபொருள் குன்றியவினை; குன்றாத வினை.

[இவை, பக்கம் 55 இல், 2 ஆம் வேற்றுமையில் விளக்கப்பட்டன]

(ஆ) செய்வினை, செயப்பாட்டு வினை:

[இவை, பக்கம் 57 இல், 3 ஆம் வேற்றுமையில் விளக்கப்பட்டன]

(இ) தன்வினை, பிறவினை:

மாணவர் கட்டுரை எழுதினர்.

ஆசிரியர் கட்டுரை எழுதுவித்தார்.

இவ்விரு வாக்கியங்களிலும் வந்த வினை முற்றுக்களின் செயல்: எழுதுதல். முதல் வாக்கியத்தின் எழுவாய்: மாணவர். அவர்களின் செயல் எழுதுதல்: அஃதாவது எழுவாயின் செயல்: எழுதுதல். இரண்டாம் வாக்கியத்தின் எழுவாய்: ஆசிரியர். ஆனால் அவ்வாக்கியத்தில் வந்த எழுதுதல் என்னுஞ் செயலை ஆசிரியர் செய்ய வில்லை; எழுவாயின் செயலாக அமையவில்லை; வேறொருவரின் (மாணவரின்) செயலாக வருகிறது.

எழுதினர் என்பதில் எழுதுதல் எழுவாயின் வினை (தனது வினை); எனவே தன்வினை. எழுதுவித்தார் என்பதில் எழுதுதல் எழுவாயல்லாத பிறரின் வினை; எனவே பிறவினை.

எழுதினர் என்பதில் எழுது என்பது வினையடி அல்லது பகுதி; அது எழுவாயின் வினை; தன்கருத்தாவின் வினை; எழுதுவித்தார் என்பதில் எழுதுவி என்பது பகுதி. அது எழுவாய் தொழிலைச் செய்யாது மற்றொரு

வரைக் கொண்டு செய்வித்தல் என்னும் பொருளை உணர்த்திற்று, அப்பொருளைப் புலப்படுத்த 'எழுது' என்னும் பகுதியோடு, 'வி' என்னும் விசுவகூடம் சேர்ந்து வந்தது.

1. எனவே, பகுதியோடு வி, பி, கு, சு, டு, து, பு, று என்னும் விசுவகூடம் பெற்று, சில பிற வினைகள் வரும்.

தன்வினைப் பகுதி	தன்வினை	பிறவினைப் பகுதி	பிறவினை	விசுவகூடம்
எழுது	எழுதினான்	எழுதுவி	எழுதுவித்தான்	வி
படி	படித்தான்	படிப்பி	படிப்பித்தான்	பி
போ	போனான்	போக்கு	போக்கினான்	கு
பாய்	பாய்ந்தான்	பாய்ச்சு	பாய்ச்சினான்	சு
உருள்	உருண்டான்	உருட்டு	உருட்டினான்	டு
நட	நடந்தான்	நடத்து	நடத்தினான்	து
எழு	எழுந்தான்	எழுப்பு	எழுப்பினான்	பு
பயில்	பயின்றான்	பயிற்று	பயிற்றினான்	று

2.

வினையடி	தன்வினை	பிறவினை
அலை	— அலைந்தான்	— அலைத்தான்
தேய்	— தேய்ந்தான்	— தேய்த்தான்
அழி	— அழிந்தான்	— அழித்தான்

தன்வினையும் பிறவினையும் ஒரே வினையடியிற் பிறந்தன தன்வினையிலே சந்தியாக வந்த 'த்', 'ந்' ஆக விகாரப்பட்டது; பிறவினையில் விகாரப்படவில்லை.

3.

வினையடி	தன்வினை	வினையடி	பிறவினை
ஆடு	ஆடினான்	ஆட்டு	ஆட்டினான்
ஏறு	ஏறினான்	ஏற்று	ஏற்றினான்
உருகு	உருகினான்	உருக்கு	உருக்கினான்.

சில தன் வினைப்பகுதிகள் இவ்வாறு ஈற்று மெய் இரட்டித்துப் பிறவினையாக வரும்.

4. வினையடி	தன்வினை	வினையடி	பிறவினை
அடங்கு	அடங்கினான்	அடக்கு	அடக்கினான்
இயங்கு	இயங்கினான்	இயக்கு	இயக்கினான்
வருந்து	வருந்தினான்	வருத்து	வருத்தினான்

இவ்வாறு சில தன்வினைப் பகுதிகளின் ஈற்றயல் மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகத் திரிந்தும் பிறவினையாகும்.

5.	தன்வினை	பிறவினை
நீ	தேய்	நீ கட்டையைத் தேய்
நீ	கெடு	நீ அவனைக் கெடு
நீ	கரை	நீ மாவைக் கரை

இவ்வாறு ஏவற்பொருளில் வரும் சில வினையடிகள் தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாய் வரும்.

6. அவன் காய்ச்சலால் வெளுத்தான் - தன்வினை
அவன் துணியை வெளுத்தான் - பிறவினை

வெளுத்தான் தன்வினை பிறவினை இரண்டுக்கும் பொதுவாய் வந்தது.

(ஈ) உடன்பாட்டுவினை (விதிவினை) எதிர்மறைவினை (மறைவினை)

(அ) நடந்தேன்	(ஆ) நடந்திலேன்
நடந்த	நடவாத
நடந்து	நடவாது

இவற்றில் (அ) தொகுதி வினைகள் நடத்தல் என்னும் தொழில் நிகழ்ச்சியை உணர்த்தின.

(ஆ) தொகுதி வினைகள் நடத்தல் தொழில் நிகழாமையை உணர்த்தின. தொழில் நிகழ்ச்சியை உணர்த்தும் வினை உடன்பாட்டு வினை அல்லது விதிவினை. தொழில் நிகழாமையை உணர்த்தும் வினை எதிர்மறைவினை அல்லது மறைவினை.

(அ) தொகுதியில் நடந்தேன் என்பது உடன் பாட்டுத்தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. நடந்திலேன் என்பது எதிர்மறைத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. 'நடந்த' - உடன் பாட்டுத் தெரிநிலை வினைப் பெயரெச்சம்; 'நடவாத' - எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினைப் பெயரெச்சம். 'நடந்து' - உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; நடவாது - எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினை யெச்சம்.

(1) எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினைமுற்று; இல், ஆ, அல் என்னும் எதிர்மறை இடைநிலைகளோடு, தினை, பால், எண், இடம் காட்டும் விகுதி பெற்று, முக்காலத் திலும் வரும்.

		இறப்பு	நிகழ்வு	எதிர்வு
தன்மை ஒருமை	உடன்பாடு: எதிர்மறை:	நடந்தேன் நடந்திலேன்	நடக்கிறேன் நடக்கின்றிலேன்	நடப்பேன் நடவேன் நடக்கவேன் நடக்கிலேன்
தன்மைப் பன்மை	உடன்பாடு: எதிர்மறை:	நடந்தோம் நடந்திலோம்	நடக்கிறோம் நடக்கின்றிலோம்	நடப்போம் நடவோம் நடக்கவோம் நடக்கிலோம்

இவ்வாறே முன்னிலை வினை முற்றுக்களினதும் படர்க்கை வினைமுற்றுக்களினதும் எதிர்மறை வடிவங்களை ஆக்குக.

II. எதிர்மறை ஏவல் வினைமுற்று :

	உடன்பாடு	எதிர்மறை
ஏவல் ஒருமை :	செய் செய்தி செய்யாய்	செய்யேல் செய்யாதே செய்யல்
ஏவல் பன்மை :	செய்யீர் செய்யும் செய்யுங்கள் செய்யின்	செய்யாதீர் செய்யேல் செய்யல் செய்யன்மின்

இவற்றில் செய்யாய், செய்யீர் என்பன இங்கு முறையே முன்னிலை ஏவல் ஒருமை உடன்பாட்டுத் தெரிநிலை வினை முற்றாயும் முன்னிலை ஏவல் பன்மை உடன்பாட்டுத் தெரிநிலை வினைமுற்றாயும் வந்தன. இவை முறையே முன்னிலை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்றாயும் முன்னிலைப் பன்மை எதிர்மறை வினைமுற்றாயும் வரும்.

III. எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று :

உடன்பாடு		எதிர்மறை
செய்க	} -	செய்யற்க.
செய்யிய		
செய்யியர்		

4. எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்:

உடன்பாடு		எதிர்மறை
ஓடின	} -	ஓடாத
ஓடுகின்ற		ஓடா (ஈறு குறைந்தது)
ஓடும்		

ஓடா, செய்யா, பாடா என்பன போன்ற அமைப்புடைய எதிர்மறை வினைச்சொற்கள் ஈறுகுறைந்த எதிர்மறைப் பெயரெச்சமாகவும் (அவை) ஓடா, (அவை) செய்யா. (அவை) பாடா என அஃறிணைப் பலவின்பால் எதிர்கால எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை முற்றாகவும் வரும்.

5. எதிர்மறை வினையெச்சம்:

உடன்பாடு		எதிர்மறை
செய்து	} -	செய்யாது
செய		செய்யாமல்
செயின்		

10. குறிப்பு வினைமுற்று வகை:

(அ) திணை, பால், எண், இடங் காட்டுவன

எழுவாய்	வகை	கு வி. முற்று	விருதி
யான்	தன்மை ஒருமை	நல்லேன் நல்லன்	ஏன் என்
யாம்	தன்மைப் பன்மை	நல்லோம் நல்லேம் நல்லம்	ஓம் ஏம் அம்
நீ	முன்னிலை ஒருமை	நல்லாய் நல்லை	ஆய் ஐ
நீர்	முன்னிலைப் பன்மை	நல்லீர் நல்லிர்	ஈர் இர்
அவன்	படர்க்கை உயர்திணை ஆண்பால்	நல்லான் நல்லன்	ஆன் அன்
அவள்	உயர்திணைப் பெண்பால்	நல்லாள் நல்லள்	ஆள் அள்
அவர்	உயர்திணைப் பலர்பால்	நல்லார் நல்லர்	ஆர் அர்
அது	அஃறிணை ஒன்றன்பால்	நல்லது நன்று	து று
அவை	அஃறிணைப் பலவின்பால்	நல்லன நல்ல நல்லவை	அ வை

(ஆ) இருதிணை ஐம்பால் மூவிடப் பொதுக் குறிப்பு வினை முற்று: வேறு, இல்லை, உண்டு. யார்.

யான், யாம், நீ, }
நீர், அவன், அவள், } வேறு, இல்லை,
அவர், அது, அவை. } உண்டு, யார்.

ஒவ்வொரு எழுவாயோடும் ஒவ்வொரு வினையை யும் கூட்டுக. இல்லை என்பது 'இல்' என வருதலு முண்டு. அன்றியும் துணைவினை வடிவிலமைந்த வேண் டும், தகும், முடியும், முடியாது, கூடும், கூடாது முதலி யனவும் இருதிணை ஐம்பால் மூவிடப் பொதுவாய் வரும்.

உண்டு என்னும் இக்குறிப்பு வினைமுற்று வேறு, அது உண்டு, (இன்று என்பதன் உடன்பாடு) என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று வேறு; உண்டு வந்தான் எனவரும் இ. கா. வினையெச்சம் வேறு.

(இ) வினாவினைக் குறிப்பு முற்று:

எவன் - என்பது அஃறிணை இருபாலுக்கும்பொது.

(உ+ம்) அஃது எவன்; அவை எவன்.

எவன் என்பது வழக்கில் என், என்ன, என்னை என விகாரப்பட்டும் வரும்.

(உ+ம்) அது, அவை என்?

அது, அவை என்ன?

அது, அவை என்னை?

11. குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்: பண்படியாகப்பிறந்து, குறிப்பாற் காலங்காட்டி 'அ' விகுதி பெற்று வரும்.

கரிய குதிரை

புதிய வீடு

உள்ள பொருள்

12. குறிப்புவினை வினையெச்சம்: பண்படியாகத் தோன்றி, குறிப்பாற் காலங்காட்டி 'அ' விகுதி பெற்று வரும்.

மெல்லப் பேசினான்

வலியப் புகுந்தான்

சாலப் பெரிது

13. உடன்பாடு - எதிர்மறை: குறிப்பு வினை முற்றும் குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சமும் குறிப்புவினை வினையெச்சமும் உடன்பாடாகவும் எதிர்மறையாகவும் வரும்.

(அ) எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையுற்று: அன்மை, இன்மை என்பவற்றின் பண்படிகளான அல், இல் என்பன திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் விகுதி பெற்று வரும்.

நான் - அல்லேன், அல்லன்
நாம் - அல்லோம், அல்லேம், அல்லம்
நீ - அல்லாய், அல்லீ
நீர் - அல்லீர்
அவன் - அல்லன்
அவள் - அல்லள்
அவர் - அல்லர்
அது - அன்று
அவை - அல்ல, அல

(ஆ) எதிர்மறைக் குறிப்பினைப் பெயரெச்சம்: அல், இல் என்னும் பண்படியாக வரும்.

(உ+ம்) அல்லாத பொருள்
இல்லாத பொருள்

இவை ஈறு குறைந்து, அல்லாய் பொருள், இல்லாய் பொருள் எனவும் வரும்.

(இ) எதிர்மறைக் குறிப்பினை வினையெச்சம்: அன்றி, இன்றி, அல்லாது, இல்லாது, அல்லாமல், இல்லாமல் என அல், இல் என்னும் அடியாக வருவன.

அவன் அன்றி அணுவும் அசையாது
அவன் இன்றி அணுவும் அசையாது
அவன் அல்லாது அணுவும் அசையாது
அவன் இல்லாது அணுவும் அசையாது
அவன் அல்லாமல் அணுவும் அசையாது
அவன் இல்லாமல் அணுவும் அசையாது,

துணைவினை அல்லது பகுதிப் பொருள் விகுதி:

கூறியிருந்தேன்.

வந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

முதற்சொல்லில் இரண்டு வினையடிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று; கூறு; மற்றது இரு. எனினும் பொருள் கொள்ளும்போது கூறு என்னும் வினையடிக்கு முதன்மை கொடுத்து கூறினேன் என்னும் கருத்து கொள்ளப்படுகிறது அதனால் கூறு எனும் வினையடிமுதல் வினை; இரு என்பது துணைவினை. மற்றதில் வா, கொள், இரு என மூன்று வினையடிகள் வரினும் வா என்பது முதல் வினை. கொள், இரு என்பன துணை வினைகள். இவை பகுதிப்பொருள் விகுதி எனவும்படும். இவை காலநுணுக்கங்களைக் காட்டவும் துணிவுப் பொருளைத்தரவும் பிறவாறுபொருள் தரவும் வருதலுண்டு.

முடித்திட்டான் - இரு

பார்த்துவிட்டான் - விடு

வசித்து வந்தது - வா

பொறுக்கமாட்டோம் - மாட்டு

போட்டியிடக்கூடும் - கூடும்

இவையுஞ் சில துணைவினைகள்.

முற்றெச்சம்:

“வானவர் பூமழை பொழிந்தனர் உவந்தார்.”

இதில் பொழிந்தனர், உவந்தார் என்பன இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினை முற்றுக்கள். ஆனால் இரு வேறுபயனிலைகள்ல்ல பொழிந்தனர் உவந்தார் என்பதன் பொருள் பொழிந்து உவந்தார் என்பது. பொழிந்தனர் என்னும் முற்று, பொழிந்து என்னும் எச்சம் பொருளில் வந்தது. எனவே, பொழிந்தார் என்பது முற்றெச்சம்.

வினையாலணையும் பெயர் :

“வந்து எய்துகின்றானை அஞ்சலை சிறுவன் கண்டனன்.”

“பழி பார்க்கலான் படியின் மேல் வீழ்ந்தனன்.”

“பிரிவேனுந்துயர் வடிவு கொண்டாலன்ன பிணியாள் கலுழ்வாள்”

முதல் வாக்கியத்தில் வந்த எய்துகின்றான் என்பது உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று. அது இவ் வாக்கியத்தில் 2 ஆம் வேற்றுமை 'ஐ' உருபேற்றுச் செயப்படுபொருளாய் வந்தது. இரண்டாம் வாக்கியத்தில் பார்க்கலான் என்பது உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப் படர்க்கை எதிர்கால எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினைமுற்று; பாராதவன் என்னும் பொருளுடையது. முதலாம் வேற்றுமையான எழுவாய்ப் பொருளில் வந்தது. வீழ்ந்தனன் என்னும் பயனிலை பெற்று முடிந்தது. 3 ஆம் வாக்கியத்தில் வந்த பிணியாள் என்பது உயர்திணைப் பெண்பால் ஒருமைப் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று. அது எழுவாயாய் கலுழ்வாள் என்னும் பயனிலை பெற்று முடிந்தது.

வினைச்சொற்களின் சிறப்பிலக்கணம் காலங் காட்டுதலும் வேற்றுமை ஏற்காமையும் ஆகும். காலங்காட்டுந் தன்மையும் திணை, பால், எண், இடம் காட்டும் தன்மையும் உடைய வினைமுற்றுக்கள், பெயர்ச்சொல்லின் சிறப்பிலக்கணமான வேற்றுமை ஏற்று, பெயர்த்தன்மை அடைதலுமுண்டு. அத்தகைய வினைமுற்றுக்கள் வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும். அதனால் எய்துகின்றான், பார்க்கலான் என்பன தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர். பிணியாள் என்பது குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

வினைமுற்றுக்களே வேற்றுமை ஏற்று வினையாலணையும் பெயராகும். அதனால் அது திணை, பால், எண், இடம் காட்டிவரும்; ஆனால், பயனிலையாய் வராது.

அவன் இங்கு இருந்தது நல்லதாயிற்று
கையில் இருந்தது செலவழிந்து விட்டது.

இவ்விரு வாக்கியங்களில் வந்த 'இருந்தது' என்னும் இருசொற்களும் எழுவாயாய் வந்தன; 'இரு'

என்னும் வினையடியாகப் பிறந்து இறந்தகாலங்காட்டின; 'து' விசுதி பெற்றன. ஆயினும் முதல் வாக் கியத்தில் வந்த 'இருந்தது' என்பது அவன் என்ற பொருளின் செயலைக் குறிப்பிடும் தொழிற்பெயர்; 'து' விசுதி பெற்ற காலங்காட்டுந் தொழிற்பெயர்; அதில் வந்த 'து' விசுதி திணை, பால், எண், இடங் காட்டவில்லை.

இரண்டாவது வாக்கியத்தில் வந்த இருந்தது என்பது பயனிலை வடிவம். அது (பணம்) என்பது அப்பயனிலையின் தொக்கு வந்த எழுவாய். எனவே, இருந்தது என்பது 'து' விசுதி பெற்ற அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கை இறந்த காலத் தெரிநிலை வினைமுற்று. அத் தெரிநிலை வினைமுற்று 'செலவழிந்து விட்டது' என்னும் பயனிலைக்கு எழுவாயாய், பெயர்த்தன்மை பெற்று வந்தது. அதனால் 'இருந்தது' - வினையாலணையும் பெயர்.

'து' விசுதி பெற்ற காலங்காட்டுந் தொழிற்பெயரும் அஃறிணை ஒன்றன்பால் தெரிநிலை வினைமுற்றும் வேற்றுமை ஏற்று வரும்போது, தொழிற்பெயரா, வினையாலணையும் பெயரா என்னும் ஐயத்தைத் தோற்று விக்கலாம்.

அதனால், தொழிற்பெயருக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்குமுள்ள முக்கிய வேறுபாடு : தொழிற்பெயர் திணை, பால், எண், இடம் காட்டாது; வினையாலணையும் பெயர் திணை, பால், எண், இடம் காட்டும்.

பயிற்சி

1. குறிப்புவினை முற்றுகவும் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சமாகவும் அமையத்தக்க ஒரு சொல்,
 1. உண்ட (2) காங்கும் (3) உண்டு (4) அழகிய
2. இறந்தகாலங் காட்டும் இடைநிலை பெற்று வந்த ஒரு சொல்,
 - (1) தொட்டான் (2) தொக்கது (3) போயது (3) தூயது

3. இருதிணை ஐம்பால் மூவிடத்துக்கும் பொதுவான தெரிநிலை வினையெழுத்து,

- (1) விளங்குக (2) வந்தனை
(3) வணங்கும்ன் (4) உண்டு.

4. 'செய்' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் நிகழ் காலத்தை உணர்த்துவதற்கு எடுத்துக்காட்டா யுள்ள வாக்கியம்,

- (1) சுந்தரம் கல்விகற்கப் பாடசாலைக்குச் சென்றான்
(2) காவோலை விழக் குருத்தோலை சீரித்தது
(3) உலகம் என்னைப் போற்ற நூல் இயற்றினேன்
(4) குளம் நிறைய மழை பெய்தது.

5. வினையெச்சங்களின் முடிக்குஞ் சொல்லாக வரக் கூடியனவெனக் கீழே கூறப்பட்டவற்றுட் பிழையானது,

- (1) வினையடியாகப் பிறந்த முற்றுவினை
(2) வினையடியாகப் பிறந்த பெயர்
(3) வினையடியாகப் பிறந்த எச்சவினை
(4) வினையடியாகப் பிறவாத பெயர்.

6. பின்வருவனவற்றில் இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெழுத்து

- (1) சித்திரித்தான் (2) மடபடத்தான்
(3) பெருத்தது (4) ஒலித்தது

7. தெரிநிலைவினை முற்றாகவும் தெரிநிலை வினைப்பெய ரெச்சமாகவும் வழங்கத் தக்க வினைச் சொல்.

- (1) உண்டு (2) தோன்றுகின்ற
(3) உகந்தனை (4) வருக.

8. தான் குறித்து நிற்கும் காலத்தைக் 'காட்ட எந்த வினையோடும் சேர்ந்து வரக்கூடிய ஒரு இடை நிலை,

- (1) ப் (2) கிறு (3) இன் (4) கின்ற

9. கலகம் பிறந்தால் நியாயம் பிறக்கும் - இதில் பிறந்தால் என்பது,

- (1) தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம்
(2) தெரிநிலைவினைவினையெச்சம்
(3) குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம்
(4) குறிப்புவினைவினையெச்சம்

10. 'அழகலாதன செய்யேல்' என்பதன் உடன்பாட்டு வடிவம்,
 (1) அழகலாதன செய்வாய் (2) அழகியன செய்யேல்
 (3) அழகியன செய் (4) அழகியன செய்வீர்.
11. படைத்த நிதி இழந்தனம் - இழந்தனம் என்பது
 (1) தன்மை ஒருமை இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று
 (2) தன்மைப் பன்மை இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று
 (3) முன்னிலை ஒருமை இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று
 (4) முன்னிலைப் பன்மை இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று
12. சிறு வானும் வேலும் என்சிந்தைய - சிந்தைய என்பது,
 (1) குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம்
 (2) அஃறிணைப் பலவின்பால் தெரிநிலை வினை முற்று
 (3) அஃறிணைப் பலவின்பால் குறிப்பு வினை முற்று
 (4) குறிப்புவினை வினையெச்சம்
13. இடைநிலையால் இறந்த காலங்காட்டாது வேறு வகையால் இறந்த காலங் காட்டிய வினை கொண்ட வாக்கியம்.
 (1) வந்து கண்டனன் (2) நன்கு கற்றனர்
 (3) யடத்தைத் தொட்டான் (4) வேகமாய் ஓடினான்
14. தெரிநிலைவினைமுற்றிற் செய்பவனைக் காட்டிவரும் உறுப்பு
 (1) பகுதி (2) விசுதி (3) இடைநிலை (4) சாரியை
15. பின்வருவனவற்றில் பிழையான வாக்கியம் எது
 (1) நீ தீயை யல்ல (2) நான்தீயேனல்ல
 (3) அது தீயதன்று (4) அவை தீயவை யல்ல
16. பின்வருவனவற்றில் பிழையான வாக்கியம் எது.
 (1) அவர் உணவை அருந்தும்
 (2) அது உணவை அருந்தும்
 (3) அவை உணவை அருந்தும்
 (4) அவன் உணவை அருந்தும்.
17. தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கும் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கு முள்ள பொதுவான தன்மை,
 (1) செயலைக்காட்டல்
 (2) செய்பவனைக்காட்டல்

- (3) வினையடியாகப் சிறுத்தல்
 (4) இடைநிலையாற் காலங்காட்டல்.
18. இருவர் விபத்தில் மாண்டனர் - மாண்டனர் என்பதன் பகுதி,
 (1) மாண் (2) மாண்டு (3) மாண்டனர் (4) மாள்.
19. தன்வினையும் பிறவினையும் தோன்றுதற்குப் பொதுவாய் அமையும் வினையடி
 (1) நில் (2) அலை (3) பெறு (4) கொடு.
20. உடன்பாட்டுப் பொருளையும் எதிர்மறைப்ப் பொருளையும் நரும் ஒரு வினை முற்று,
 (1) பாடாய் (2) செய்யேல் (3) கூறினை (4) விடுமின்
21. அழகன் இன்றுவருவான் - இதில் அழகன்,
 (1) குறிப்பு வினைமுற்று
 (2) குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்
 (3) பெயர்
 (4) தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.
22. பின்வருவனவற்றில் நடந்தது என்னுஞ் சொல் வினையாலணையும் பெயராய் வந்த வாக்கியம்,
 (1) அவன் நடந்ததைக் கண்டேன்
 (2) அவன் விரைவாய் நடந்தது நன்று
 (3) என்ன செய்வது; நடந்தது நடந்து விட்டது
 (4) குமரன் நடந்தது அழகாய் இருந்தது
23. அவனல்லால் யார் எனக்குத் துணை — இதில் அல்லால் என்பது
 (1) குறிப்புவினை முற்று
 (2) தெரிநிலை வினை வினையெச்சம்
 (3) குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம்
 (4) குறிப்புவினை வினையெச்சம்
24. பகுபத உறுப்புக்கள் ஆறும் பெற்று வந்த தெரிநிலை வினைமுற்று
 (1) படித்தான் (2) ஓடுகின்றான்
 (3) நடந்தான் (4) அலைந்தான்
25. புகு - புகுந்தான்; புக்கான் - என்று வருவது போல இறந்த காலத்தில் இருவடிவங் கொள்ளும் வினையடி
 (1) தொடு (2) மடி (3) கொடு (4) படி

V. இடைச்சொல்

I. இடைச் சொல் :

- (அ) பொருளையோ பண்பையோ உணர்த்தாத சொல்.
- (ஆ) பெயரிலக்கணமான வேற்றுமை ஏற்றலையோ வினையிலக்கணமான காலங்காட்டலையோ கொள்ளாத சொல்.
- (இ) தனித்து நின்று பொருளை உணர்த்தாத சொல்.
- (ஈ) பெயர், வினைகளோடு சேர்ந்து பொருளுணர்த்துஞ் சொல்.
- (உ) பெயர், வினைகளின் அகத்துறுப்பாகவோ, புறத்துறுப்பாகவோ வருஞ் சொல்.

2. பெயர், வினைகளின் அகத்துறுப்பாகவோ, புறத்துறுப்பாகவோ வருதல்.

அகத்துறுப்பாக வரும்போது பகுதியோடு பலவகை இடைச் சொற்கள் சேர்ந்து ஒரு சொல்லாகும் தன்மை பெற்றுவரும்.

(உ + ம்) கண்ணன் = கண் + அன் - விசுவாயிடைச் சொல் பெயர்ப்பகுதியோடு சேர்ந்து அகத்துறுப்பாய் வந்தது.

நடந்தனன் = நட + த் + த் + அன் + அன் இதில் இடைநிலை, சாரியை, விசுவாயிடைச் சொல் என்பன வினைப்பகுதியோடு சேர்ந்து அகத்துறுப்பாய் வந்தன.

இவ்வாறு பெயர், வினைப்பகுதிகளோடு சேர்ந்து பலவகைப் பெயர்ச் சொற்களும் வினைச்சொற்களும் பிறத்தற்குக் கருவியாய் அமையும்.

புறத்துறுப்பாய் வரும்போது பெயர், வினைச்சொற்களின் முன்னும் பின்னும் இணைந்து பலவகைப் பொருள் விகற்பங்களைத் தோற்றுவிக்கும்.

(உ + ம்) மரத்தினது - மரம் என்ற பெயர்ச் சொல்லின் பின், அத்து, இன் என்னும் சாரியை இடைச் சொற்களும், அது என்னும் ஆறும் வேற்றுமை உருபிடைச் சொல்லும் புறத்துறுப்பாய் வந்தன.

முற்பகல் - பகல் என்னும் பெயரின்முன், புறத்துறுப்பாய் முன் என்னும் இடைச்சொல் வந்தது.

செய்தானோ - செய்தான் என்னும் வினைச் சொல்லின் பின் புறத்துறுப்பாய் 'ஓ' என்னும் இடைச்சொல் வந்தது.

சீச்சீ, போ - போ என்னும் வினைச்சொல்லின் முன் புறத்துறுப்பாய் 'சீச்சீ' என்னும் இடைச் சொல் வந்தது.

3. பெயர், வினைகளோடு சேர்ந்து பொருளுணர்த்தல்:

வந்தான் - 'த்' இடைநிலையும் 'ஆன்' விசுவியும் வினையின் அகத்துறுப்பாய் அமைந்து காலத்தையும் பாலையும் உணர்த்தின.

வந்தானோ - 'ஓ' இடைச்சொல் வினையோடு புறத்துறுப்பாய்ச் சேர்ந்து வினாப் பொருளைத் தந்தது.

தாயும் தந்தையும் - தாய், தந்தை என்பவற்றுடன் 'உம்' இடைச்சொல் சேர்ந்து எண்ணற் பொருள் தந்தது.

4. இடைச்சொல் வகை:

(அ) வேற்றுமையுருபுகள் : ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என்பனவும் பிறவும்.

(ஆ) விசுவிய (உருபுகள்): அன், ஆன், அள், ஆள் முதலியன.

(இ) இடைநிலை உருபுகள்: த், ட், ற் என்னுங் காலங்காட்டும் விசுவிகளும் ஞ், வ், ச் முதலிய காலங்காட்டாத பெயரிடை நிலைகளும்.

(ஈ) சாரியை (உருபுகள்): ஆன், இன், அல் (தொடையல்), அற்று, இற்று, (பதிற்றுப் பத்து), அத்து, அம் (நிறுவனம்), அ, உ, ஐ (பண்டைக்காலம்), கு, (செய்குவது), ண் (ஆன்).

(உ) உவமையுருபுகள்: போல, புரைய, ஒப்ப முதலியன.

(உ) இசை நிறை: வேறு பொருளின்றிச் செய்யுளில் இசையை நிறைத்து வருவது. (உ-ம்) ஏயே இவளொருத்தி பேடியோ - இதில் வந்த ஏ.ஏ-இசைநிறை.

(எ) அசைநிலை: வேறுபொருளின்றி பெயர், வினையோடு ஈற்றில் அசைத்து (சார்த்தி)ச் சொல்லப்படுவது. (உ-ம்) இடியென ஒலிக்குமால் - இதில் வந்த 'ஆல்' அசைநிலை.

(ஏ) ஒலி, அச்சம், இரக்கம், இகழ்ச்சி, விரைவு, வியப்பு என்பவற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்துவன.

ஒலிக்குறிப்பு: சோவென, சடாரென, திடுமென, களகளென, நெறுநெறென், படபடென - முதலியன.

அச்சக்குறிப்பு: துண்ணென, துணுக்கென, திடுக்கென - முதலியன.

இரக்கக் குறிப்பு: அந்தோ, ஐயோ, அச்சோ, ஐயையோ - முதலியன.

இகழ்ச்சிக் குறிப்பு: சீ, சீசீ, சீச்சீ - முதலியன.

விரைவுக் குறிப்பு: பொள்ளென, பொருக்கென, சரேலென, திடரென - முதலியன.

வியப்புக் குறிப்பு: ஆகா, ஓ, ஓகோ முதலியன.

(ஐ) பிறவாறு தத்தம் பொருளை உணர்த்திவரும். இடைச்சொற்கள்: ஏ, ஓ, உம், என, என்று, தோறும், தொறும், இனி, தான், முன், பின், ஆவது, ஆதல், ஆயினும், வாளா, சும்மா, ஆர், அ, இ, உ, எ, யா, ஆ, கொல், மற்று, மன்.

5. 'ஏ' இடைச் சொல்:

தேற்றம்: அறமே வெல்லும் - வெல்லும் என்பது நிச்சயம் என்னும் பொருள் தருதலால் தேற்றம்.

வினா: அவனே வந்தான் - அவனா வந்தான் என்னும் பொருள் தந்தால் வினா.

எண்: வாழையே, மாவே, பலாவே எனக் கவிகள் மூன்று.

பிரிநிலை : மலர்களுள் தாமரையே சிறந்தது.

எதிர்மறை : அவனே எடுத்தான்; எடுத்திலன் என்னும் பொருள் தந்தால் எதிர்மறை.

இசைநிறை : ஏயே இவளொருத்தி பேடியோ.

அசைநிலை : ஈசன் திருவடி தொழுவோமே.

6. 'ஓ' இடைச்சொல்

ஒழியிசை : படிக்கவோ வந்தாய் - படித்தல் ஒழிந்த வேறு செயல்கள் செய்ய வந்தாய் என்னும் கருத்தைத் தருதலால் ஒழியிசை.

வினா : பாலோ பழமோ உனக்கு வேண்டும்.

உயர்வு சிறப்பு : ஓ, அவன் கெட்டிக்காரன்.

இழிவு சிறப்பு : ஓ, அவன் பாவி.

எதிர்மறை : அவனோ எடுத்தான் - அவன் எடுத்திலன் என்னும் பொருள் தந்தால் எதிர்மறை.

தெரிநிலை : திருமகளோ அல்லள்; தேவமகளோ அல்லள்; இவள் யார்?

கழிவிரக்கம் : அந்த வள்ளலோ இறந்தார் - கழிந்த செயலொன்றுக்கு இரங்குதலாற் கழிவிரக்கம்.

பிரிநிலை : இவளோ அழகி - பலருள் ஒருத்தியைப் பிரித்துக் காட்டும் பொருளில் வந்தாற் பிரிநிலை.

அசைநிலை : மாறுகொண்டொலித்தன மாதோ.

7. "உம்" இடைச் சொல்;

எதிர்மறை : கற்றிலன் ஆயினும்கேட்க - கற்க வேண்டும் என்னும் பொருள் தருதலால் எதிர்மறை.

உயர்வு சிறப்பு : அறிஞரும் வியந்த கட்டுரை.

இழிவுசிறப்பு : நாயும் தின்னா உணவு.

ஐயம் : மழைவந்தாலும் வரும்.

எச்சம் : தலைவரும் வந்தார் - ஏனைய உறுப்பினரும் வந்தனர் என்ற எஞ்சிய பொருளைத் தந்தமையால் எச்சம்.

முற்று: எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல்.

எண்: அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.

தெரிநிலை: அவன் அழகனும்ல்லன்; அறிஞனுமல்லன்.

8. என என்று: 'என' வரும் இடங்களில் என்று என்பதும் வரும்.

வினையோடியைதல்: பரிசு கிடைத்தது என மகிழ்ந்தான்.

பெயரோடியைதல்: பாரதியார் என ஒரு புலவர்.

எண்ணோடியைதல்: அவளை மாணென, மயிலென வருணித்தான்.

உவமையோடியைதல்: சூயிலென்பாடினாள்.

9. தான்:

வலியுறுத்தல்: நீ செய்யத்தான் வேண்டும்.

ஐயம்: உண்மையைத்தான் சொன்னாயோ.

பரிசுசித்தல்: அழகாய்த்தான் இருக்கிறது.

(அழகில்லை எனப்பரிசுசித்தல்)

10. ஆர்

உயர்த்தற்பொருள்: பாரதியார் பாடினார்; தந்தையார் வந்தார்.

11. வேறு பல பொருள் தரும் இடைச்சொற்கள்.

விகற்பம்: (அது அல்லது இது என்னும் பொருள் பட வருவது) ஆவது, ஆதல், ஆயினும்.

பயனின்மை: வாளா, சும்மா, வீண்.

காலம், இடம்: முன், பின், தோறும், தொறும், இனி.

காலம்: அன்று, இன்று, பண்டு.

இடம்: அங்கு, இங்கு, அவண், இவண், கீழ், மேல்.

வினா: எ, யா, ஆ, ஓ, ஏ.

சுட்டு: அ, இ, உ.

12. கொல் மற்று மன் - இவை பெரும்பாலும் செய்யுளில் வரும். இக்கால வழக்கில் இல்லை.

மயில் கொல்; மங்கைகொல் - கொல் - ஐயம்.
கற்றதனாலாய பயன் என்கொல் - கொல் - அசைநிலை.

மாண்டுபோயினன் எருவைகட்கரசன்மன் - மன் - கழிவு.

மற்றென்னை ஆள்க - மற்று - அசைநிலை.

திருந்தினான் ஒழிய மற்று இருந்த அரக்கியர்-மற்று-பிறிது.

VI. உரிச்சொல்

1. பொருளின் குணப்பண்பு, தொழிற்பண்புஎன்னும் இருவகைப் பண்பை உணர்த்தும் சொற்கள்.

குணப்பண்பு: (உ-ம்) நல் (மருந்து)
வல் (மருங்குல்)
பணை (மருப்பு)
மால் (யானை)

தொழிற்பண்பு: வினைச்சொற்கள் பிறத்தற்கு முதலிலையாய் அமையும் சொற்களைத்தும் தொழிற்பண்பை உணர்த்துவன. (உ-ம்) உண், நட, அணி, வா, போ, அழி முதலியன.

2. குணப்பண்பை உணர்த்திவரினும் அவை வேற்றுமை ஏற்கா. ஆகவே அவை குணப்பெயர்களாகா.

தொழிற்பண்பை உணர்த்திவரினும் அவை காலங்காட்டா. ஆகவே அவை வினைச்சொற்களாகா. தொழிற்பண்பை உணர்த்தி வரும் உண், நட என்பன வேறு; முன்னிலை ஒருமை ஏவல் வினை முற்றாய் வரும் உண், நட என்பன வேறு. ஏவல் வினையாய் அமைந்தவை, 'ஆய்' விசுதி புணர்ந்து கெட்டு எதிர்காலங் காட்டி நின்றன.

3. குணப்பண்பை உணர்த்தும் உரிச் சொற்கள் சில, பண்புப் பெயர் விசுதிகளோடு சேர்ந்து குணப் பெயராகும்.

(உ-ம்) நல் - நன்மை, நலம்
வல் - வன்மை

தொல் - தொன்மை

மெல் - மென்மை

சில விசுவாசி பெற்று குணப் பெயராகா,

பணை - பணைமருப்பு

தட - தடந்தோள்

மா - மாநகர்

தொழிற்பண்பை உணர்த்தும் உரிச் சொற்கள் சில தொழிற்பெயர் விசுவாசிகளோடு சேர்ந்து தொழிற்பெயராகும்.

நட - நடத்தல், நடை, நடப்பு

உண் - உண்ணல், உணல்

அணி - அணிதல்.

சில, காலங் காட்டும் இடைநிலையும் விசுவாசியும் பெற்று தெரிநிலை வினைகளாக அமையும்.

எனவே, பெயர்ச் சொற்களும் வினைச் சொற்களும் பிறத்தற்கு அடியாய், முதனிலையாய், வேர்ச் சொல்லாய் அமையும்.

4. பெயர்ச் சொல்லுடனும் வினைச் சொல்லுடனும் சேர்ந்து அடைமொழியாய் வரும்.

(உ-ம்) வெம் - வெம்புலி }
மணி - மணிமலர் }
அம் - அம்துகில் } பெயருடன் சேர்ந்து வந்தன
ஆர் - ஆர்உயிர் }

சால - சாலப்பெரிது }
நனி - நனிவருந்தினை } வினையோடு சேர்ந்து
தவ - தவச்சிறிது } வந்தன.

5. ஒரு பண்பை உணர்த்தும் பலசொற்களாய் சில உரிச்சொற்கள் அமையும். மிகுதிப் பண்பை உணர்த்துவன; சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி. சொல்லுள்ளும் தொழிற்பண்பை உணர்த்துவன: செப்பு, உரை, கரை, நொடி, இசை, புகல்.

பலபண்பை உணர்த்தும் ஒரு சொல்லாய்ச் சில உரிச் சொற்கள் அமையும்.

கடி - காவல், கூர்மை, மணம் முதலிய பொருள்கள்.

மா - பெருமை, அழகு, நிறம்.

ஆர் - கூர்மை, அழகு, நிறைவு, அருமை.

6. பெரும்பான்மையும் திரி சொற்களாய் அமையும் உரிச்சொற்கள் செய்யுள்களிற் பயின்றுவரும்.

பயிற்சி

1. மலரெனப் பொலிந்த முகம். இதில் வந்த என என்னும் இடைச்சொல் தந்த பொருள்.
(1) வினை (2) பெயர் (3) பண்பு (4) உவமை
2. செய்குவதறியாள் - இதில் செய்குவது என்பதில் வந்த 'கு' இடைச்சொல்.
(1) வேற்றுமையுருபு (2) இடைநிலை
(3) சாரியை (4) விருதி
3. வெயிலிடைத்தந்த விளக்கு - இதில் 7ஆம் வேற்றுமைப் பொருள் தந்த உருபிடைச் சொல்.
(1) வெயில் (2) இடை (3) தந்த (4) விளக்கு
4. வருவர் கொல் - இத்தொடரில் வந்த 'கொல்' இடைச்சொல் தந்த பொருள்.
(1) ஈற்றசை, (2) பிரிநிலை, (3) ஐயம், (4) தேற்றம்.
5. யான் குடிப்பதற்குச் சிறிது நீராவது மோராவது தருவீர்களோ - இதில் புறத்துறுப்பாய் வந்த இடைச்சொற்கள்
(1) முன்று (2) நான்கு (3) ஐந்து (4) ஆறு
6. வினை வென்றேன் செய்யும் புன்மை யாது கொல். இதில் வந்த 'கொல்' தந்த பொருள்
(1) அசைநிலை, (2) ஐயம் (3) வினா (4) பிரிநிலை
7. கடிக்கும் வல்லரவும் கேட்கும் - இதில் வந்த 'உம்' தந்த பொருள்
(1) உயர்வு சிறப்பு (2) இழிவு சிறப்பு
(3) ஐயம் (4) எச்சம்

8. பின்வருவனவற்றில் இடைச்சொற்கள் அகத்துறுப்பாய் அமைந்த சொல்
- (1) மரத்தினை (2) வருகின்றன
(3) அதனால் (4) அவற்றில்
9. வான் வெடிபட அதிருமால் - இதில் வந்த ஆல் என்பது
- (1) உருபு (2) அசைநிலை
(3) இசைநிறை (4) சாரியை
10. பூரணகுடத்து நீர் நறவின் பொங்குமால்-இதில் புறத்துறுப்பாய் வந்துள்ள இடைச் சொற்கள்
- (1) இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து
11. பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே - இதில் வந்த 'உம்' தந்த பொருள்
- (1) எதிர்மறை (2) மூற்று (3) எச்சம் (4) எண்
12. அறத்தால் வருவதே இன்பம் - இதில் வந்த ஏகார இடைச் சொல் தந்த பொருள்
- (1) தேற்றம் (2) வினா
(3) எதிர்மறை (4) அசைநிலை
13. அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந்தாழ் - இதில் வந்த ஓகார இடைச்சொல் தந்த பொருள்
- (1) ஒழியிசை (2) வினா (3) எதிர்மறை (4) பிரிநிலை
14. திருமகளோ அல்லள்; அரமகளோ அல்லள்; இவள் யார் - இதில் வந்த ஓகார இடைச்சொல் தந்த பொருள்
- (1) ஒழியிசை (2) வினா (3) எதிர்மறை (4) பிரிநிலை
15. நெடுங்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும் - இதில் வந்த 'உம்' தந்த பொருள்
- (1) உயர்வு சிறப்பு (2) இழிவு சிறப்பு
(3) எதிர்மறை (4) ஐயம்
16. எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல் - இதில் வந்த 'உம்' தந்த பொருள்
- (1) எதிர்மறை (2) ஐயம் (3) மூற்று (4) எச்சம்

17. உரிச்சொல் பற்றிய பின்வரும் கூற்றுக்களிற் பிழையானது,
 (1) பெயர், வினைச் சொற்கள் தோன்றுவதற்கு முதலிலையாய் அமையும்.
 (2) குணப்பண்பையும் தொழிற்பண்பையும் உணர்த்தும்.
 (3) எழுவாயாய் வரும்.
 (4) பெரும்பாலும் செய்யுளில் வரும்.
18. பின்வருவனவற்றிற் பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் அல்லாதது
 (1) நள் (2) தோள் (3) தேள் (4) நாள்.
19. பின்வரும் வாக்கியங்களில் தான் என்னும் இடைச்சொல் பொருட்பொருத்தமுற அமையாத வாக்கியம்.
 (1) நேற்றுத்தான் அவர் இதைச் செய்தார்.
 (2) நேற்று அவர் இதைச் செய்தார்தான்.
 (3) நேற்று அவர்தான் இதைச் செய்தார்.
 (4) நேற்று அவர் இதைத்தான் செய்தார்.

VII. சொற்றொடர் (தொடர்மொழி) = தொகைநிலையும் தொகாநிலையும்

1. சொற்றொடர்: பொருட் பொருத்தமுறச் சேர்ந்து வரும் இரண்டு முதலிய சொற்கூட்டம் சொற்றொடர் அல்லது தொடர்மொழி எனப்படும்.
2. தொடர்மொழி நால்வகைச் சொற்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து வருதலினால் அமைகிறது.
 பெயர் + பெயர்: பாற்சாலை; தாய்தந்தை
 பெயர் + வினை: அவன் வந்தான்; பாடம் படித்தான்.
 வினை + பெயர்: கொல்களிறு; வந்தமனிதன்.
 வினை + வினை: வந்து சேர்ந்தான்.
 இடை + பெயர்: மற்றொன்று.

இடை+வினை: இனிவருவேன்
 உரி+பெயர்: மணி மலர்
 உரி+வினை: சால வுண்டான்.

3. (அ) மலர் கொய்தாள் (ஆ) அவன் சென்றான்
 தேன் மொழி சென்ற பசுக்கள்
 தாய் தந்தை சென்று வந்தான்.

இரு தொகுதியிலும் வந்தவை இரு சொற்கள் பொருட்பொருத்தமுற இணைந்துவந்த சொற்றொடர்கள். (அ) தொகுதியில் வந்த மலர் கொய்தாள் என்பதில் 2ஆம் வேற்றுமை 'ஐ' உருபு தொக்கு (மறைந்து) வந்தது. அதனை மலரைக் கொய்தாள் என விரிக்கலாம். தேன் மொழி என்பதில் 'போன்ற' என்னும் உவமையுருபு தொக்கு வந்தது. அதனைத் தேன்போன்ற மொழி என விரிக்கலாம். தாய் தந்தை என்பதில் 'உம்' இடைச் சொல் தொக்கு வந்தது. அதனைத் தாயும் தந்தையும் என விரிக்கலாம். அத்தொடர்கள் ஒரு மொழிபோன்று விட்டிசைக்காது வந்தன.

இவ்வாறு சொற்கள் தொடர்ந்து வரும்போது அவற்றினிடையே வேற்றுமையுருபுகளேனும் பொருள் விளக்கத்துக்குரிய 'போன்ற', 'உம்' முதலிய இடைச் சொற்களேனும் தொக்கு ஒரு மொழிபோல வருமாயின், அவை தொகைநிலைத் தொடர்மொழி எனப்படும்.

(ஆ) தொகுதியில் வந்த தொடர்களில் எதுவும் தொக்கு (மறைந்து) வரவில்லை. அவை இருமொழி போல விட்டிசைக்கின்றன.

இவ்வாறு உருபோ, இடைச்சொல்லோ தொக்கு வராது, ஒரு மொழிபோல அமையாது, இருமொழியாகப் பிளவுபட அமைந்த தொடர்கள் தொகைநிலைத் தொடர்கள் எனப்படும்

எனவே சொற்றொடர்கள்:

(அ) தொகைநிலைத் தொடர்மொழி

(ஆ) தொகைநிலைத் தொடர்மொழி என இரு வகைப்படும்.

(அ) தொகைநிலைத் தொடர்மொழி: (1) வேற்றுமைத்தொகை (2) வினைத் தொகை (3) பண்புத் தொகை (4) உவமைத் தொகை (5) உம்மைத் தொகை (6) அன்மொழித் தொகை என ஆறுவகைப்படும்.

(1) வேற்றுமைத் தொகை:- இரண்டு முதல் ஏழு வரையுள்ள வேற்றுமைகளின் உருபுகள் தொக்கு வருத் தொடர் வேற்றுமைத் தொகை எனப்படும்.

(உ + ம்)

உணவுண்டான்	}	இரண்டாம்	}	வேற்றுமைத் தொகை
மணமலர்				
(எனைக்) கரம் பற்றினான்	}	முன்றாம்		
பொன் முடி				
இராகவன் தூதன்	-	நான்காம்		
நகர் நீங்கினான்	-	ஐந்தாம்		
இராமன் வில்	-	ஆறாம்		
கை விரல்	}	ஏழாம்		
காற் சங்கிலி				

மணமலர் - மணத்தை உடைய மலர்
 பொன்முடி - பொன்னால் ஆன முடி
 காற்சங்கிலி - காலில் உள்ள சங்கிலி

என விரிக்கப்படும். இவற்றில் உருபுகளோடு உடைய, ஆன, உள்ள என்னுஞ் சொற்களும் தொக்கு வந்தன. இவை நீங்க முடியாதன. மலர் மணத்தை உடையது; முடி பொன்னால் ஆனது; சங்கிலி காலில் உள்ளது எனப் பயனிலையாய் வரத்தக்கன. இங்கு, குறைப் பயனிலையாய் நிற்கின்றன. இவ்வகைச் சொல்லைப் பொருள் அல்லது பயன் என்பர். எனவே, மணமலர் முதலியன உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

நுனிநா என்பதன் உண்மையான வடிவம் நாநுனி என்பது. நாநுனி, 6-ஆம் வேற்றுமைத் தொகை. நாக்க

கது நுனி என விரியும். நாநுனி என்பதிலுள்ள முற் சொல் பிற் சொல்லாகவும் பிற் சொல் முற் சொல் லாகவும் இடம் மாறி நுனிநா ஆயிற்று. இவ்வாறு அமைவனவற்றை முன் பின்னாகத் தொக்க ஆறும் வேற் றுமைத் தொகை என்பர். முன்றில், வாய்க்கால் முத லியனவும் இவ்வாறமைந்த தொகைகளாம்.

வேற்றுமையுருபுகள் விரிந்து நீற்கும்போது எப் பொருளைத் தருமோ அப்பொருளையே வேற்றுமை யுருபுகள் தொக்கு நிற்கும்போதும் தருதல் வேண்டும்.

(2) வினைத் தொகை

வளர் (ந்த)	மதி	} = வளர்மதி
வளர் (கின்ற)	மதி	
வளர் (உம்)	மதி	

இவை முறையே இறந்த கால, நிகழ் கால, எதிர் காலப்பெயரெச்சங்கள். இவற்றில் இறந்த கால இடை நிலையான 'த்' என்பதும் நிகழ் கால இடைநிலையான 'கின்ற' என்பதும் எதிர்காலங்காட்டிய விசுவயான 'உம்' என்பதும் மறைந்து வரும்போது, வளர்மதி என்னும் தொகை நிலைத் தொடர்மொழி பிறக்கிறது. வளர்மதி, காலங்காட்டும் உறுப்புக்கள் தொக்கு வந்த பெயரெச்சம், இவ்வாறு காலம் கரந்த (மறைந்த) பெயரெச்சம் வினைத்தொகை எனப்படும்.

(3) பண்புத் தொகை

செந்தாமரை	—	வண்ணம்
வட்ட மேசை	—	வடிவு
நாற்குணம்	—	அளவு
இன் சொல்	—	சுவை.

இத் தொடர் மொழிகளை விரித்தால், அவை முறையே செம்மை ஆகிய தாமரை, வட்டம் ஆகிய மேசை, நான்கு ஆகிய குணம், இனிமை ஆகிய சொல் என விரியும். எனவே, செந்தாமரை முதலிய, தொடர் மொழிகளில் ஆகிய என்னும் சொல் மறைந்து வந்தது.

ஆகிய என்பது பண்புக்கும் பண்பையுடைய பொருளுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பை உணர்த்திய சொல். இச் சொல் ஆய, ஆன எனவும் வரும். இவ்வாறு ஆகிய (ஆய, ஆன) என்னும் பண்புருபுகள் தொக்குவருந் தொடர் பண்புத் தொகை எனப்படும்.

இப்பண்புத் தொகை வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை என்னும் நால்வகைப் பொருளில் வரும்.

இவ்வாறன்றி ஒரு பொருளை உணர்த்தும் இரு சொற்கள் தொடர்ந்து வருவதுமுண்டு. அவற்று ளொன்று சிறப்புப் பெயராயும் மற்றையது பொதுப் பெயராயும் அமையும். ஆறுமுகநாவலர் என்பது ஆறு முகமாகிய நாவலர் என விரியும். ஆறுமுகம்: சிறப்புப் பெயர். நாவலர்: பொதுப்பெயர். கலாநிதி கணபதிப்பிள்ளை என்பது கலாநிதியாகிய கணபதிப்பிள்ளை என விரியும். கலாநிதி: பொதுப்பெயர். கணபதிப்பிள்ளை சிறப்புப் பெயர். இவ்வாறு ஒரு பொருள் குறித்து வரும் பொதுப் பெயரும் சிறப்புப் பெயரும் அல்லது சிறப்புப் பெயரும் பொதுப் பெயரும் தொடர்ந்து பண்புத் தொகையமைப்பில் வரும். இவ்வகைத் தொடர்கள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை எனப்படும்.

IV. உவமைத் தொகை:

தேன் மொழி — இத்தொடர் தேன் போலும் மொழி என விரியும். இதில் தேன்: உவமானம்; மொழி: உவமேயம். (பொருள்) இனிமையாகிய 'பண்பு: பொதுத்தன்மை. போலும் என்பது உவமையுருபு. இவ்வாறு போல முதலிய உவமை யுருபுகள் தொக்கு உவமானச் சொல்லோடு உவமேயச் சொல் தொடர்ந்து வருவது உவமைத் தொகை எனப்படும்.

உவமை யுருபுகள் சில: போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ், அன்ன, இன்ன, என. கடுப்ப, மான, மாதிரி.

உவமைத் தொகையின் பொதுத்தன்மை பண்பு, வடிவு, பயன், வினை என்பன சார்ந்ததாய் அமையும்.

தேன் மொழி - பொதுத்தன்மை : இனிமை - பண்பு-
 கயல் விழி - .. : தோற்றம் - வடிவு.
 குரங்கு மனம் - .. : தாவுதல் - வினை.
 மழைக்கை .. : கொடை - பயன்.

“மனக்குரங்கு” என்பதில் உவமான, உவமேயங்கள் உள்ள போதிலும் அது பிரிக்க முடியாத அமைப்புடையது. மனமாகிய குரங்கு என விரிக்கலாம்; உவமையுருபு தொக்கு வரவில்லை. இவ்வாறான அமைப்புடையன உருவகம் எனப்படும். உவமைத் தொகையில் உவமானச் சொல் முன்னும் உவமேயச் சொல் பின்னும் வரும்: உருவகத்தில் உவமேயச் சொல் முன்னும் உவமானச் சொல் பின்னும் வரும். மொழித் தேன், விழிக்கயல், பாதமலர், குணக்குன்று போன்றன உருவகம்.

(V) உம்மைத் தொகை

இராப் பகல் - இத்தொடர்மொழி இரவும் பகலும் (இரவு + உம், பகல் + உம்) என விரியும். இத்தொடரின் இடையிலும் இறுதியிலும் அஃதாவது தொடர்ந்து வருஞ் சொற்களின் இறுதியில் - ‘உம்’ என்னும் இடைச் சொல் தொக்கு வந்தது. இவ்வாறு ‘உம்’ இடைச் சொல் தொக்கு வருந்தொடர் உம்மைத் தொகை எனப்படும்.

(5) அன்மொழித் தொகை

“அல் லோதி தன் நிலை இனிச் சொல்லுவான் துணிந்தாம்” இது கம்பராமாயணம் சுந்தர காண்டத்துக் காட்சிப் படலத்தில் இரண்டாஞ் செய்யுளில் வரும் ஒரு பகுதி. இதன் பொருள் :- அல் (இருள்) போலும் ஓதி (சுந்தல்) கொண்ட சீதையின் நிலையினைச் சொல்லத் தொடங்கினோம் என்பது.

இப்பாடற் பகுதியிலிருந்து அல் லோதி என்னுந் தொடரை மாத்திரம் பிரித்து நோக்கினால், அது அல்

போலும் ஒதி (இருள் போலும் கூந்தல்) என விரியும், எனவே, உவமைத் தொகை.

இப்பாடற் பகுதியில் ஒதி (கூந்தல்) யின் நிலையைப் புலவர் கூறக் கருதவில்லை; ஒதியையுடைய சீதையின் நிலையையே கூறக் கருதினார். ஆக, அல்லோதி என்ற தொகை குறிப்பாற் சீதையை உணர்த்திற்று. அத் தொகையின் ஈற்றில் சீதை என்னும் சொல் தொக்கு நிற்கிறது. எனவே, அல்லோதி என்னும் தொகையில் இரு சொற்கள் தொக்கு வந்துள்ளன. ஒன்று, அத் தொகையின் இடையே, அகத்தே, தொக்க சொல். அது போலும் என்னும் உவமையுருபு. மற்றது அகத்தே யன்றிப் புறத்தே, தொகையின் இறுதியிலே தொக்க சொல்; அது சீதை. அச் சொல் உவமைத் தொகையிலே தொக்கு வரும் உவமையுருபு அல்லாத சொல்; அன்மொழி; அன்மொழி. ஆகவே, அல்லாத மொழி தொக்கதொகை அன்மொழித்தொகை.

அன்மொழித்தொகை ஏனைய தொகைகள் போன்று தனித்தொகை மொழியன்று; வேற்றுமை, வினை, பண்பு, உவமை, உம்மை என்னும் ஐந்தொகைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு அத்தொகைகளின் புறத்தேதொக்கு வருஞ் சொல் கொண்டமைவது. ஆக, அல்லோதி என்பது உவமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

“ஆயிழை, கேட்டி” என்பதுபோல விளிக்கப்படும் போதும் “அல்லோதி தன் நிலை இனிச் சொல்லுவான் துணிந்தாம்” என்பதுபோல வாக்கியத்தில் இடம் பெறும்போதுமே அன்மொழித்தொகை, தனக்குரிய தன்மை பெறும். ஆயிழை, அல்லோதி எனத் தனித்துக் கூறின் அவை முறையே வினைத்தொகை, உவமைத் தொகை என்பனவாக அமையும்; அன்மொழித்தொகையாகா.

(1) “பொற்றூலியோடு எவையும் போம்” - இதற் பொற்றூலி என்னுந் தொகை மொழி மனைவியைக்

குறித்தது. அதனால் அத்தொகை மொழி மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை; பொன்னால் ஆன தாலியை யுடைய மனைவி என விரியும்.

(2) “ஆயிழை கேட்டி என்று அறைதல் மேயினாள்” - இதில் ஆயிழை என்பது, விளியாக வந்து, பெண்ணைக் குறிக்கிறது; அதனால், வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ஆய்ந்த, ஆய்கின்ற, ஆயும் இழை (ஆபரணம்) உடைய பெண் என விரியும்.

(3) “மடக்கொடி, சீதையாம் மாதரே கொல்” - இதில் மடக்கொடி என்னும் தொகைமொழி பெண்ணொருத்தியைக் குறிக்கிறது; அதனால், பண்புத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. மடம் - இளமை; மடமாகிய கொடியினைப் போன்ற பெண் என விரியும்.

(4) “கிளிமொழி கேள்” - இதில் கிளிமொழி என்பது விளியாக வந்து பெண்ணொருத்தியைக் குறிக்கிறது. அதனால், உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. கிளி போன்ற மொழி பேசும் பெண் என விரியும்.

(5) “உயிர்மெய் எத்தனை?” - இதில் உயிர்மெய் என்பது உயிர்மெய் எழுத்தினைக் குறிக்கிறது; அதனால் உம்மைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. உயிரும் மெய்யும் கூடிப் பிறந்த எழுத்து என விரியும்.

அன்மொழித் தொகையும் ஆகுபெயரும்

(அ) ஒற்றுமை: இரண்டும் நேர்ப் பொருளைத் தராது, வாக்கியங்களில் இடம்பெறும் நிலையால் குறிப்புப் பொருள் தரும்.

(ஆ) வேற்றுமை: (1) ஆகுபெயரில் ஒரு பெயர்ச் சொல் தன்னோடு தொடர்புடைய வேறொரு பொருளை உணர்த்திவரும். அன்மொழித் தொகையில் இருசொற்கள்

சேர்ந்த தொகை மொழி அதனோடு தொடர்புடைய வேறொரு பொருளை உணர்த்தி வரும். (2) ஆகுபெயர் தொடர் மொழியாய்வரின் முதல்மொழி அடைமொழியாய் அமைய, பின்மொழியே ஆகு பெயராய் நிற்கும். திருவாசகம் ஒதினான் என்பதில் திருவாசகம் தொகை மொழியன்று. திரு என்னும் சொல் வாசகம் என்பதற்கு அடையாய் வந்தது. இதில் வாசகம் என்னும் சொல்லே ஆகுபெயராய் நூலை உணர்த்திற்று அன்மொழித் தொகையில் இருமொழிகளும் வேற்றுமையுருபு மறைதல் முதலிய கரணங்களால், தொகைச் சொற்களாகிப் பிறிது பொருள் உணர்த்தும்.

சில தொகை நிலைத் தொடர்கள் வேறுவேறு பொருள் தருதல்:

1. அறுசுவை :-

ஆறு ஆகிய சுவை
அற்ற, அறுகின்ற, அறும் சுவை.

2. மெல்லடகு :-

மென்மையாகிய அடகு
மென்ற, மெல்லுகின்ற, மெல்லும் அடகு.

3. கல்லெறிந்தான்

கல்லால் எறிந்தான்
கல்லை எறிந்தான்

4. கரம் பற்றினான்

கரத்தைப் பற்றினான்
கரத்தாற் பற்றினான்.

5. தெய்வ வணக்கம்:

தெய்வத்தை வணங்கும் வணக்கம்
தெய்வத்துக்கு வணக்கம்,

6. தற்சேர்ந்தான் (தன் + சேர்ந்தான்)

தன்னைச் சேர்ந்தான்.
தன்னோடு சேர்ந்தான்
தன் கட் சேர்ந்தான்

7. கண்ணமணி
கண்ணினது மணி
கண்ணில் உள்ள மணி.
8. ஆறுமுகம்
ஆறு ஆகிய முகம்
ஆறிய, ஆறுகின்ற, ஆறும் முகம்.
9. பாலாடை
பால்போன்ற ஆடை
பாலது ஆடை
10. மலர்முகம்
மலர்போன்ற முகம்
மலர்ந்த, மலருகின்ற, மலரும் முகம்
11. மதிமுகம்
மதி போன்ற முகம்
மதித்த, மதிக்கின்ற, மதிக்கும் முகம்.
12. முத்துமாலே
முத்தாலான மாலே
முத்தும் மாலையும்
13. அஞ்சுமுகம்
ஐந்து ஆகிய முகம் (ஐந்து — அஞ்சு; போலி)
அஞ்சிய, அஞ்சுகின்ற அஞ்சும் முகம்
14. மறி மான்
மறி ஆகிய மான்
மறித்த, மறிக்கின்ற, மறிக்கும் மான்
15. நால் வாய்
நான்கு ஆகிய வாய்
நான்ற நாலுகின்ற, நாலும் (தொங்குதல்) வாய்
16. சொல்லிலக்கணம்
சொல்லினது இலக்கணம்
சொற்கு இலக்கணம்
சொல்லில் உள்ள இலக்கணம்
சொல்லினது இலக்கணம் கூறும் நூல்.
17. பொன் மணி
பொன்னாலான மணி
பொன்னாகிய மணி

பொன்னில் உள்ள மணி
 பொன்னோடு சேர்ந்த மணி
 பொன்னும் மணியும்

18. மரவேலி
 மரத்தைக் காக்கும் வேலி
 மரத்துக்கு வேலி
 மரத்தாலான வேலி
 மரமாகிய வேலி
 மரத்தினது வேலி

19. சொற்பொருள்
 சொல்லால் அறியும் பொருள்
 சொற்குப் பொருள்
 சொல்லினது பொருள்
 சொல்லும் பொருளும்
 சொல்லின் கண்பொருள்

(ஆ) தொகா நிலைத் தொடர் மொழி வகை:-

முரளி படித்தான்	-	எழுவாய்த் தொடர்
கந்தா கேள்	-	விளித் தொடர்
மரத்தைத் தறித்தான்	}	வேற்றுமை விரி
வாளால் வெட்டினான்		
வறியோர்க்கு வழங்கினான்		
ஊரின் நீங்கினான்		
வாழையது இலை	}	வினை முற்றுத் தொடர்
வீட்டின கண் இருந்தான்		
வந்தான் அமரன்	}	பெயரெச்சத் தொடர்
நல்லன் அமரன்		
நடந்த மனிதன்	}	வினையெச்சத்தொடர்
நல்ல மனிதன்		
நடந்து சென்றான்	}	இடைச்சொற்றொடர்
மெல்ல நடந்தான்		
இன்னும் ஒன்று	-	உரிச்சொற்றொடர்
மா நகர்	-	அடுக்குத் தொடர்
மேலேமேலே	-	இணைமொழித் தொடர்
அகடவிகடம்	-	அடுக்கிடுக்குத்தொடர்
வெள்ளை வெளோர்	-	இரட்டைமொழித் தொடர்
கமகம	-	

சொற்றொடர் — புணர்ச்சி

1. நிலைமொழியும் வருமொழியும்:

சொற்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து தொடர் மொழியாகின்றன. அவ்வாறு சேர்தல் புணர்ச்சி எனப்படும். இரண்டு சொற்கள் புணரும்போது (சேரும் போது) முன் திர்தும் சொல் நிலைமொழி எனப்படும்; அதனோடு சேரும் சொல் வருமொழி எனப்படும்.

(உ-ம்) வாழைப்பழம் என்னும் தொடர்மொழியில் வாழை: நிலைமொழி. பழம் : வருமொழி.

II. இயல்புப்புணர்ச்சி:

தாய் + தந்தை = தாய்தந்தை

இதில் நிலைமொழி: தாய்; வருமொழி: தந்தை; நிலைமொழியீறு 'ய்'. வருமொழிமுதல் 'த்' (த்+அ). நிலைமொழியீறுகிய 'ய்' என்பதனோடு வருமொழி முதலாகிய 'த்' என்பது எவ்வகை மாற்றமுமின்றி இயல்பாகச் சேர்ந்து தாய் தந்தை எனப் புணர்ந்தது. 'ய்' என்பதனோடு 'த்' என்பது மயங்கி (சேர்ந்து) வரத்தக்க எழுத்தாகையால், இயல்பாகப் புணர்ந்தது.

இவ்வாறு நிலைமொழியீறோ வருமொழி முதலோ மாற்றமின்றி (விகாரமின்றி)ப் புணர்வது இயல்புப்புணர்ச்சி எனப்படும்.

3. விகாரப்புணர்ச்சி:

பொன் + காப்பு = பொற்காப்பு

இதில் நிலைமொழியீறான 'ன்' என்பதும் வருமொழி முதலான 'க்' என்பதும் மயங்கி (சேர்ந்து) வரா. (பக்கம் 6, இடைநிலை மெய்ம்மயக்கம் பார்க்க). அதனால் நிலைமொழியீறான 'ன்' என்பது 'ற்' ஆக மாறியது; வருமொழி முதலான 'க்' என்பதனோடு மயங்கி வரத்தக்க எழுத்தாக மாறியது; விகாரப்பட்டது.

இவ்வாறு நிலைமொழியீறே வருமொழி முதலோ விகாரப்பட்டுப் புணர்வது விகாரப்புணர்ச்சி எனப்படும்.

நிலைமொழியீற்றிலும் வருமொழி முதலிலும் மயங்கி வராத எழுத்துக்கள் இடம்பெறுமானால், நிலைமொழியீற்றிலோ வருமொழி முதலிலோ ஈரிடத்துமோ நிற்கும் அவ்வெழுத்துக்கள் விகாரப்படும்.

பால் + சாலை = பாற்சாலை - நிலைமொழியீறு விகாரப்பட்டது
தன் + நாடு = தன்னாடு - வருமொழி முதல் விகாரப்பட்டது
வில் + நலம் = வின்னலம் - நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலும் விகாரப்பட்டன.

இத்தகைய விகாரப் புணர்ச்சி மூவகைப்படும்.
அவை: தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்பன.

பலா + பழம்	= பலாப்பழம்	- தோன்றல்
கால் + சங்கிலி	= காற்சங்கிலி	- திரிதல்
மரம் + வேர்	= மரவேர்	- கெடுதல்
குளம் + கரை	= குளக்கரை	- கெடுதல், தோன்றல்
பனை + காய்	= பனங்காய்	- கெடுதல், தோன்றல்,

திரிதல்

(4) வேற்றுமை, அல்வழிப்புணர்ச்சி :-

ஆடு + கால் = ஆட்டுக் கால்
ஆடு + கால் = ஆடு கால்

ஒரே சொற்களான நிலை மொழியும் வரு மொழியும் புணரும் போது இரு வேறு அமைப்புப் பெறுகின்றன. ஆட்டுக்கால் என்பது (ஆட்டினது கால்) ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. ஆடுகால் என்பது (ஆடிய, ஆடுகின்ற, ஆடும் கால்) வீணைத் தொகை. ஆட்டுக்கால் என்பது வேற்றுமையோடு சம்பந்தப்பட்ட புணர்ச்சி. எனவே, வேற்றுமைப் புணர்ச்சி. ஆடு கால் வேற்றுமை அல்லாத புணர்ச்சி. எனவே அல்வழிப் புணர்ச்சி.

இரண்டு முதல் ஏழு வரையுள்ள வேற்றுமைப் பொருளில், தொகையாகவேனும் விரியாகவேனும் சொற்கள் புணருதல் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி எனப்படும்.

வேற்றுமைத் தொகை தவிர்ந்த வினை, பண்பு, உவமை, உம்மை என்னுந் தொகை நிலைத் தொடர் களிலும் எழுவாய், விளிமுதலிய தொகா நிலைத் தொடர் களிலும்சொற்கள் புணரும்புணர்ச்சி அல்வழிப்புணர்ச்சி.

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியின்போதும் அல்வழிப் புணர்ச்சியின்போதும் சில தொடர் மொழிகள் வெவ் வேறு வகையாகப் புணர்ந்து வெவ்வேறு பொருள் கொள்ளும்.

(உ ம்)

கடற்கரை அழிந்தது - ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை; (கடலினது கரை அழிந்தது) வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.

கடல் கரையை அழித்தது - எழுவாய்த் தொடர் (கடல்: எழுவாய் அழித்தது : பயனிலை) அல்வழிப் புணர்ச்சி.

பிரமற் படைத்தான் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை (பிர மணைப் படைத்தான்) வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.

பிரமன் படைத்தான் - எழுவாய்த் தொடர்; அல்வழிப் புணர்ச்சி

(5) புணர்ச்சி வகை :

நிலைமொழியீற்றையும் வருமொழி முதலையுங்கருத் திற் கொண்டு சொற் புணர்ச்சியைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

(அ) உயிர் + உயிர்	-	வாழை + இலை
(ஆ) உயிர் + மெய்	-	வாழை + பழம்
(இ) மெய் + உயிர்	-	கண் + இமை
(ஈ) மெய் + மெய்	-	கண் + பார்வை

இவை யொவ்வொன்றுஞ் சம்பந்தமாக இங்குத் தரப்பட்டுள்ளவை சில உதாரணங்களே; விதிகளல்ல. இவை தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் மூவகை விகாரப் புணர்ச்சிக்கும் உதாரணமாய் அமைவன. இவ்வுதாரணங்களில் நிலைமொழியீற்றையும் வருமொழி முதலையும் அவதானிக்க; அவை எவ்வகை மாற்றம் பெற்றுப் புணர்ந்துள்ளன என்பதையும் கருத்திற் கொள்க; கொண்டு, அவ்வாறான நிலைமொழிகளையும் வருமொழிகளையும் புணர்த்துக!.

(அ) உயிர் + உயிர்

உயிரும் உயிரும் மயங்கா (சேர்ந்துவரா). அதனால் உயிர் முன் உயிர் வரின், ஈருயிரையும் உடன் படுத்த (ஒன்று சேர்க்க) 'வ்' என்னும் மெய்யோ, 'ய்' என்னும் மெய்யோ வரும். இவ்விரு மெய்களும் உடன்படுமெய் அல்லது உடம்படுமெய் எனப்படும்.

1. (i) பல + உயிர் = பலவுயிர் (பல+வ்+உயிர்)
 பலா + இலை = பலாவிலை
 திரு + அடி = திருவடி
 பூ + இதழ் = பூவிதழ்
 கோ + அழகு = கோவழகு.

(ii) விழி + இமை = விழியிமை (விழி+ய்+இமை)
 நீ + அருள் = நீயருள்
 கலை + அழகு = கலையழகு

(iii) கோ + இல் = கோவில்; கோயில்
 தே + ஆரம் = தேவாரம்
 தே + இலை = தேயிலை

2. அ + ஊர் = அவ்வூர்
 இ + இடம் = இவ்விடம்
 உ + உணவு = உவ்வுணவு
 எ + அரண் = எவ்வரண்.

3. நாடு + ஆண்டான் = நாடாண்டான்
 தேக்கு + இலை = தேக்கிலை
 காசு + இல்லை = காசில்லை
 செய்து + இருந்தான் = செய்திருந்தான்
 தோப்பு + ஊர் = தோப்பூர்
 நேற்று + இரவு = நேற்றிரவு

4. வெண்மை + அணி = வெள்ளணி
 கருமை + ஆடை = காராடை
 பசுமை + இலை = பாசிலை
 செம்மை + அடி = சேவடி
 சிறுமை + ஊர் = சிற்றூர்
 நன்மை + ஊர் = நல்லூர்.

5. ஒன்று + அம்பு = ஓரம்பு.
 இரண்டு + ஆடை = ஈராடை
 மூன்று + இலை = மூவிலை
 நான்கு + ஆள் = நாலாள்
 ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று, ஓரொன்று
 இரண்டு + இரண்டு = இவ்விரண்டு, ஈரிரண்டு
 பத்து + ஒன்று = பதினொன்று
 பத்து + இரண்டு = பன்னிரண்டு
 பத்து + ஐந்து = பதினைந்து.

(ஆ) உயிர் + மெய் :

1. மெல்ல + பேசினான் = மெல்லப் பேசினான்.

பலா + காய் = பலாக்காய்
 தேடி + திரிந்தான் = தேடித்திரிந்தான்
 தீ + சுவாலை = தீச்சுவாலை
 அடித்து + சென்றான் = அடித்துச்சென்றான்.
 தாமரை + பூ = தாமரைப்பூ.

2. அ + மணிதன் = அம்மணிதன்

இ + விடு = இவ்விடு
 உ + தெரு = உத்தெரு
 எ + நாடு = எந்நாடு

3. விள + காய் = விளங்காய்

மா + காய் = மாங்காய்
 பூ + சோலை = பூஞ்சோலை
 பூ + கா = பூங்கா

4. புளி + காய் = புளியங்காய்

தென்னை + சோலை = தென்னஞ்சோலை
 பனை + தோப்பு = பனந்தோப்பு
 தாழை + பூ = தாழம்பூ
 தெங்கு + காய் = தேங்காய்

5. பல + பல = பலபல, பலப்பல, பற்பல

சில + சில = சிலசில, சிலச்சில, சிற்சில
 பல + மணி = பலமணி, பன்மணி
 பல + நாள் = பலநாள், பன்னாள்
 பல + கலை = பலகலை, பல்கலை

6. ஆறு + நீர் = ஆற்றுநீர்
 நாடு + பாடல் = நாட்டுப்பாடல்
 வீடு + வேலை = வீட்டு வேலை
 கிணறு + நீர் = கிணற்றுநீர்
 வயிறு + வலி = வயிற்று வலி
 மாடு + வண்டி = மாட்டுவண்டி
7. பயறு + பருப்பு = பயற்றம்பருப்பு
 ஆறு + கரை = ஆற்றங்கரை
 கழுகு + சோலை = கழுகஞ்சோலை
 உழுந்து + மா = உழுத்தம்மா
8. நஞ்சு + பாம்பு = நச்சுப்பாம்பு
 மருந்து + பை = மருத்துப்பை
 செம்பு + குடம் = செப்புக்குடம்
 மருந்து + நீர் = மருத்துநீர்
9. வடக்கு + கிழக்கு = வடகிழக்கு
 வடக்கு + திசை = வடதிசை, வடக்குத்திசை
 தெற்கு + மேற்கு = தென்மேற்கு
 தெற்கு + திசை = தென்றிசை, தெற்குத்திசை
 கிழக்கு + கடல் = கிழ்கடல்
 மேற்கு + காற்று = மேல்காற்று
 மேற்கு + மலை = மேன்மலை
 குணக்கு + மலை = குணமலை
 குடக்கு + கடல் = குடகடல்
10. அன்று + கூலி = அற்றைக்கூலி
 இன்று + நாள் = இற்றைநாள்
 பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்
11. ஒன்று + காய் = ஒருகாய்
 ஒன்று + நாள் = ஒருநாள்
 இரண்டு + கால் = இருகால்
 இரண்டு + பத்து = இருபது
 மூன்று + நாள் = மூன்றாள்
 மூன்று + மலர் = மூம்மலர்
 மூன்று + கனி = முக்கனி
 நான்கு + குலம் = நாற்குலம்
 நான்கு + தேயம் = நாற்றேயம்

நான்து	+ பத்து	= நாற்பது
ஐந்து	+ வகை	= ஐவகை
ஆறு	+ நாள்	= அறுநாள், ஆறுநாள்
ஏழு	+ மலர்	= ஏழ்மலர், ஏழுமலர்
எட்டு	+ நாள்	= எண்ணாள்
எட்டு	+ திசை	= எண்புசை
எட்டு	+ சுவை	= எண்கவை
எட்டு	+ பத்து	= எண்பது
ஒன்பது	+ பத்து	= தொண்ணூறு
ஒன்பது	+ நூறு	= தொள்ளாயிரம்
பத்து	+ பத்து	= பப்பத்து, பதிற்றுப்பத்து-

(இ) மெய் + உயிர்

1. மலர்	+ இதழ்	= மலரிதழ்
கடல்	+ அலை	= கடலலை
தாய்	+ அன்பு	= தாயன்பு
தேன்	+ இனிமை	= தேனினிமை
வலம்	+ இடம்	= வலமிடம்
2. மண்	+ அகம்	= மண்ணகம்
பொன்	+ ஒளி	= பொன்னொளி
கல்	+ அணை	= கல்லணை
கண்	+ இமை	= கண்ணிமை
புள்	+ ஒலி	= புள்ளொலி
மெய்	+ அழகு	= மெய்யழகு.

(ஈ) மெய் + மெய்

நிலைமொழியிற்றில் பேரிதழ்
பயின்று வரும் மெய்கள்

ல், ள் --
ன், ன் --
ம் --

வருமொழி முதலில்
மயங்கி (சேர்ந்து)வராதா மெய்கள்

ஞ், த், ந், ம்)
த், ந்
க், ச், த், ஞ், ந்

ய் } இவற்றோடு மொழி
ர் } முதலில் வரும் எல்லா
ழ் } எழுத்தும் மயங்கும்

இதனைக் கருத்திற்கொண்டு மெய்யோடு மெய் புணரும் வகையை அவதானிக்க.

1. காய்	+ குலை	= காய்க்குலை
தாய்	+ பாசம்	= தாய்ப்பாசம்
தேர்	+ திருவிழா	= தேர்த்திருவிழா
வேர்	+ பலா	= வேர்ப்பலா
தமிழ்	+ சங்கம்	= தமிழ்ச்சங்கம்
தமிழ்	+ பாடல்	= தமிழ்ப்பாடல்
2. வேய்	+ குழல்	= வேய்ங்குழல்
பாழ்	+ கிணறு	= பாழ்க்கிணறு
3. செய்	+ நன்றி	= செய்ந்நன்றி
செய்	+ மதி	= செய்ம்மதி
பொய்	+ மொழி	= பொய்ம்மொழி
மெய்	+ ஞானம்	= மெய்ஞ்ஞானம்
மெய்	+ நலம்	= மெய்ந்நலம்
4. மண்	+ குடம்	= மட்குடம்
கண்	+ கடை	= கட்கடை
மண்	+ சுவர்	= மட்சுவர்
கண்	+ பார்வை	= கட்பார்வை
5. புண்	+ திறந்து	= புண்டிதிறந்து
நுண்	+ தூசு	= நுண்சூசு
திண்	+ திறல்	= திண்டிறல்
வெண்	+ தரளம்	= வெண்டரளம்
9. மண்	+ நிறம்	= மண்ணிறம்
விண்	+ நிலா	= விண்ணிலா
தண்	+ நறும்	= தண்ணறும்
கண்	+ நீர்	= கண்ணீர்
7. சேண்	+ நிலம்	= சேணிலம்
பூண்	+ நன்று	= பூணன்று
தூண்	+ நன்று	= தூணன்று
8. பொன்	+ காப்பு	= பொற்காப்பு
தன்	+ பகை	= தற்பகை
தன்	+ கொண்டான்	= தற்கொண்டான்
9. மான்	+ தோல்	= மான்றோல்
நின்	+ தம்பி	= நின்றம்பி
மன்னாவன்	+ தேவி	= மன்னாவன்றேவி
இராகவன்	+ தூதன்	= இராகவன்றூதன்

10.	பொன்	+ நிறம்	= பொன்னிறம்
	தன்	+ நாடு	= தன்னாடு
	என்	+ நாடு	= என்னாடு
	மின்	+ நிறம்	= மின்னிறம்
11.	தேன்	+ நிறம்	= தேனிறம்
	கோன்	+ நல்லன்	= கோனல்லன்
	அரசன்	+ நல்லன்	= அரசனல்லன்
	கான்	+ நிறைந்த	= கானிறைந்த
12.	மரம்	+ கிளை	= மரக்கிளை
	மரம்	+ சினை	= மரச்சினை
	மரம்	+ தண்டு	= மரத்தண்டு
	மரம்	+ பாலை	= மரப்பாலை
13.	எண்ணும்	+ கருமம்	= எண்ணுங்கருமம்
	சொல்லும்	+ சொல்	= சொல்லுஞ்சொல்
	விளங்கும்	+ திறன்	= விளங்குந்திறன்
14.	வனம்	+ மிருகம்	= வனமிருகம்
	ஈழம்	+ நாடு	= ஈழநாடு
	மரம்	+ வேர்	= மரவேர்
	மனம்	+ வைரம்	= மனவைரம்
15.	எம்	+ நாடு	= எந்நாடு
	தம்	+ நாடு	= தந்நாடு
16.	கடல்	+ கரை	= கடற்கரை
	பால்	+ சாலை	= பாற்சாலை
	புல்	+ பாய்	= புற்பாய்
17.	கல்	+ தூண்	= கற்றூண்
	நல்	+ துணை	= நற்றுணை
	சொல்	+ திறம்	= சொற்றிறம்
18.	வேல்	+ தூணை	= வேற்றுணை
	கால்	+ தூசு	= காற்றுசு
	தோல்	+ துளை	= தோற்றுளை
19.	கல்	+ மேல்	= கன்மேல்
	நல்	+ மணம்	= நன்மணம்
	நல்	+ மருந்து	= நன்மருந்து
20.	பல்	+ நலம்	= பன்னலம்
	வில்	+ நாண்	= வின்னாண்

21.	கால் துயில் கடல்	+ நகம் + நறை + நடுவண்	= கானகம் = துயிநறை = கடனடுவண்
22.	முள் நாள் வாள்	+ செடி + கூலி + படை	= முட்செடி = நாட்கூலி = வாட்படை
23.	முள் கள் உள்	+ தாள் + தீது + திறன்	= முட்டாள் = கட்டது = உட்புறன்
24.	மீள் தோள் நாள்	+ திறன் + தொறும் + தொறும்	= மீடிறன் = தோடொறும் = நாடொறும்
25.	முள் நாள் தோள்	+ மரம் + மலர் + மாலை	= முண்மரம் = நாண்மலர் = தோண்மாலை
26.	முள் உள் கள்	+ நிலம் + நிறை + நீர்	= முண்ணிலம் = உண்ணிறை = சுண்ணீர்
27.	தோள் வாள் அவருள்	+ நலம் + நலம் + நல்லன்	= தோணலம் = வாணலம் = அவருணல்வன்

வடசொற்புணர்ச்சி

1.	சிவ பல பத சன சதா	+ ஆலயம் + அபலம் + அம்புயம் + அதிபதி + ஆனந்தம்	= சிவாலயம் = பலாபலம் = பதாம்புயம் = சனாதிபதி = சதானந்தம்
2.	நர கர மகா	+ இந்திரன் + ஈசன் + ஈசன்	= நரேந்திரன் = கரேசன் = மகேசன்
3.	கிரி கிரி சனி	+ ஈசன் + இந்திரன் + கல்வரன்	= கிரீஈசன் = கிரீந்திரன் = கனிஸ்வரன்
4.	சூரிய சந்திர	+ உதயம் + உதயம்	= சூரியோதயம் = சந்திரோதயம்

ஞான	+ உதயம்	= ஞானோதயம்
பிராமண	+ உத்தமர்	= பிராமணோத்தமர்
5. குரு	+ உபதேசம்	= குருபதேசம்
6. சிவ	+ ஐக்கியம்	= சிவைக்கியம்
மகா	+ ஐசுவரியம்	= மகைசுவரியம்

பயிற்சி

1. பின்வருவனவற்றில் தொகைநிலைத் தொடர் மொழி,

(1) சொன்ன சொல்	(2) செல்லாக் காசு
(3) பனைமரம்	(4) வேறென்று
2. பின்வருவனவற்றுள் தொகாநிலைத் தொடர் மொழி,

(1) முப்பது	(2) கடுசொல்
(3) சோறுகறி	(4) கட்டசோறு
3. வேற்றுமைத் தொகையாகவும் உவமைத் தொகையாகவும் வரத்தக்கதொரு தொடர்மொழி,

(1) நூலாடை	(2) நூலாடை
(3) மெல்லாடை	(4) பாலாடை
4. வினைத்தொகையும் பண்புத் தொகையும் அல்லாத தொகைமொழி,

(1) செந்தி	(2) நன்னீர்
(3) மலரடி	(4) கெடுகுடி.
5. 'செவ்வாய்ப் பசங்கட் சேயிழை சொல்மொழியறியேன்' — இதில் அன்மொழித் தொகையாகவந்த தொடர் மொழி,

(1) செவ்வாய்	(2) பசங்கண்
(3) சேயிழை	(4) சொல்மொழி
6. வினைத்தொகையாகும்போது ஒரு பொருளும், ஒரு மொழியாகும்போது வேறு பொருளும் தரத்தக்கது,

(1) கண்ணீர்	(2) குடிநீர்
(3) செவ்வாய்	(4) தங்கை

7. 'பூந்தண்வார் குழற்பொற் கொழுந்தே' - இதில் பொற்கொழுந்து ஒரு பெண்ணைக் குறிப்பது, அதனால் அது,
 (1) உவமைத் தொகை (2) பண்புத்தொகை
 (3) வினைத்தொகை (4) வேற்றுமைத்தொகை)ப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.
8. "கனைகடலோதம் நித்திவங் கொழிக்கும்" - இதில் கனைகடல்,
 [(1) வேற்றுமை (2) வினை
 (3) பண்பு (4) உவமை]த்தொகை.
9. பின்வருவனவற்றுள் பண்புத் தொகைக்கு உதாரணமாய் வந்த தொடர்மொழி,
 (1) கடிநாய் (2) மணமலர் (3) ஐம்பது (4) தோகைமயில்
10. மலர்முகம் என்னும் தொகை,
 [(1) உவமைத் தொகை, வேற்றுமைத் தொகையாக
 (2) வினைத் தொகை, பண்புத் தொகையாக
 (3) உவமைத் தொகை, பண்புத் தொகையாக
 (4) உவமைத் தொகை, வினைத்தொகையாக]விரிக்கப்படலாம்
11. விருந்துக்கு ஆட்டிறைச்சி பரிமாறினர் - இதில் ஆட்டிறைச்சி என்பது,
 [(1) ஆறும் (2) இரண்டாம்
 (3) நாலாம் (4) ஐந்தாம்] வேற்றுமைத் தொகை.
12. கதிரமலைக்கந்தன்,
 [(1) இரண்டாம், 2) ஆறும், (3) ஐந்தாம், (4) ஏழாம்]வேற்றுமைத்தொகை.
13. பணச்சடங்கு என்பது,
 [(1) இரண்டாம், (2) நான்காம், (3) ஐந்தாம், (4) ஆறும்] வேற்றுமைத்தொகை.
14. ஆவணித் திங்கள் என்பது,
 (1) ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை (2) பண்புத்தொகை.
 (3) உவமைத்தொகை(4) இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.
15. நுனிப்புல் மேய்தல் என்பதில் நுனிப்புல்,
 (1) ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை
 (2) முன்பின்கைத் தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை.
 (3) ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை
 (4) பண்புத் தொகை

16. இருவேறு விதமாகப் பிரிக்கக்கூடிய புணர்மொழி,
 (1) கண்டலர் (2) கண்ணூறு
 (3) மலர்க்கண் (4) கண்ணிமை.
17. விகாரப்புணர்ச்சியில் கெடுதல், தோன்றல், திரி
 தல் என்னும் மூன்றும் வந்த தொடர்மொழி.
 (1) பனையோலை (2) தாழம்பூ
 (3) பனம் பொருள் (4) தாழங்காய்.
18. இருவேறு வகையாகப் புணர்ந்து இருவேறு
 பொருள் தரக்கூடியது.
 (1) நாடு + பற்று (2) ஆடு + கால்
 (3) தாய் + வீடு (4) மூன்று + நூறு
19. பின்வருவனவற்றில் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில்
 அமைந்த புணர்மொழி,
 (1) பொன்னன்று (2) நாடியாது
 (3) செந்தாமரை (4) நூற்பயன்
20. விகாரப்புணர்ச்சியில் கெடுதல், தோன்றல் என்
 னும் விகாரங்கள் வந்த தொடர்மொழி,
 (1) நெல்லரிசி (2) பழக்குலை
 (3) மென்மருங்குல் (4) நால்வேதம்
21. உடன்படு மெய்யாய் வரும் எழுத்துக்கள்,
 (1) ம், ம்; (2) ம், வ்; (3) ந், ம்; (4) ச், ம்;
22. பராபரம் என்பதைப் பின்வருவனவற்றுள் ஒன்
 றாகப் பிரிக்கலாம்,
 (1) பரம் + அபரம் (2) பர + அபரம்
 (3) பரா + பரம் (4) பர் + ஆபரம்
23. வருமொழியில் திரிந்துவரும் எழுத்துக்கள்,
 (1) க், ச் (2) ந், ம் (3) ச், த் (4) த், ந்
24. சேண் + நிலம் என்பதனைப் புணர்த்தினால் வருந்
 தொடர்மொழி,
 (1) சேண் நிலம் (2) சேணிலம்
 (3) சேநிலம் (4) செந்நிலம்
25. வெங்கனல் என்பதனைப் பிரித்தால் வருவது,
 (1) வெங் + கனல் (2) வெம் + கனல்
 (3) வென் + கனல் (4) வெம்மை + கனல்

VII. வாக்கியம் அல்லது முற்றுத்தொடர்மொழி.

(அ) வாக்கியம் இன்னதென்பது :

1. நீல மயில் தோகை விரித்து
2. நீல மயில் தோகை விரித்து ஆடியது

இரண்டு தொடர்களும் இரண்டு முதலிய சொற்கள் பொருட் பொருத்தமுறத் தொடர்ந்து வந்த தொடர் மொழிகள். முதலாவதில் மயில் என்னும் பொருள் பற்றிச் சொல்ல எண்ணிய எண்ணம் (கருத்து) முற்றுப் பெறவில்லை; இரண்டாவதில், கருத்து முற்றுப் பெற்றுள்ளது. கருத்தை முற்றுவித்த சொல் : ஆடியது. அது கருத்தின் பயன் முற்றுப்பெற்றமையைக் குறிக்கிறது. அதுவே பயனிலை. ஆக, பயனிலை கொண்ட தொடர்மொழி வாக்கியம் - அல்லது முற்றுத்தொடர் மொழி எனப்படும்.

(ஆ) வாக்கிய உறுப்புக்கள்

ஒரு கருத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்துதற்குரிய வாக்கிய உறுப்புக்கள் எழுவாயும் பயனிலையுமாம். வாக்கியங்களிற் பெரும்பாலும் பயனிலை வெளிப்பட்டே நிற்கும். எழுவாய் மறைந்து (தொக்கு) தோன்றா எழுவாயாயும் வரலாம். கருத்து வரும் பிரதான உறுப்பு பயனிலை விசேடணமாய் அமையும் செயப்படுபொருள். இது எல்லா வாக்கியங்களிலும் அமைவதில்லை; செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைப் பயனிலை கொண்ட வாக்கியங்களில் வருவதில்லை. செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைப்பயனிலை கொண்ட வாக்கியங்களிற் செயப்படுபொருள் வெளிப்பட்டும் தொக்கும்வரும்.

கந்தரம் சிரித்தான்	- எழுவாயும் பயனிலையும் வந்தன.
இங்கே வந்தான்	- எழுவாய் தொக்கு வந்தது.
கண்ணன் சிரித்தான்	- செயப்படுபொருள் குன்றிய பயனிலை கொண்டது.

கண்ணன் குழல்

ஊதினான் - செயப்படுபொருள் குன்றாத பயனிலை
கொண்டு செயப்படுபொருள் வெளிப்
பட்டு வந்தது.

முரளி பாடினான்

- செயப்படுபொருள் குன்றாத பயனிலை
கொண்டு, செயப்படுபொருள் தொக்கு
வந்தது.

குறிப்பு: எழுவாய் வடிவம், பயனிலை, பயனிலைவகை, எழுவாய் வகை, பயனிலை வாக்கியத்தில் அமையும் விதம், முற்றுப்பயனிலையும் எச்சப்பயனிலையும் என்பன. முதலாம் வேற்றுமையில் 51-54 ஆம் பக்கங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. செயப்படுபொருள் குன்றிய, குன்றாத வினைகள், செயப்படுபொருள் தொக்கும் வெளிப்பட்டும் வரும் வகை என்பன 55ஆம் 56ஆம் பக்கங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) அடை மொழிகள் :

ஒரு கருத்தை மிகச் சுருக்கமாகத் தெரிவிப்பதற்கு எழுவாயும் பயனிலையும் போதியன. ஆனால் அக் கருத்தை விரிவாகவும், தெளிவாகவும் புலப்படுத்துவதற்கு அவை போதியனவல்ல. எனவே, கருத்து விளக்க முறுவதற்கு, எழுவாயின் பலவகைத் தன்மை விளக்கமும் பயனிலை பற்றிய பலவகைச் செய்தியும் பொருத்த முற அமைதல் வேண்டும். எழுவாயின் பலவகைத் தன்மை விளக்கம் எழுவாய் அடைமொழி எனப்படும். பயனிலையின் பலவகைச் செய்தி விளக்கம் பயனிலை விசேடணம் அல்லது அடைமொழி எனப்படும்.

(உ-ம்) “நெற்றி வியர்வை நிலத்திற் சிந்த உழைத்த உழவர் வீடு திரும்பினர்.” இவ்வாக்கியத்தில் வந்த உழவர் என்னும் எழுவாயின் தன்மை, “நெற்றிவியர்வை நிலத்திற் சிந்த” என்ற தொடரார் புலப்படுகிறது. எனவே, அத்தொடர் எழுவாய் அடைமொழி எனப்படும்.

“நட்சத்திரங்கள் நீல வானத்திற் கண் சிமிட்டிச் சிரித்தன.” இவ்வாக்கியத்திற் சிரித்தன என்னும் பயனிலை

யின் செய்திகள், "நீலவானத்தில்" என்றும் "கண்சிமிட்டி" என்றும் கூறப்பட்டுப் பயனிலை விசேடணமாய் அமைகின்றன.

(ஈ) எழுவாய் அடைமொழி வகைகள் :

1. பெயர்ச் சொல் :

பனை மரம் உயரமானது.
இரண்டு நாரைகள் பறந்தன.
சோழன் கரிகாலன் ஆண்டான்.

2. பெயரெச்சம் :

வளர்ந்த மரம் விழுந்தது.
சிறிய மரம் வளர்ந்தது.

3. பெயரெச்சப் பொருளில் அமைந்த தொடர்மொழி :

செய்ந்நன்றி மறவாத மனிதன் உயர்ந்தவன்.
மக்கள் விலங்கு நிலையில் வாழ்ந்த காலமும் உண்டு.

4. வேற்றுமை ஏற்ற சொல் :

முகுந்தனது வீடு பெரியது.
மலையில் உள்ள வீடு அழகானது.

5. இடைச்சொற்கள் :

அந்த நதி நீண்டது.
மற்றொன்று விழுந்தது.

6. உரிச்சொற்கள் :

நள் இரவு ஆயிற்று.

(உ) பயனிலை விசேடண (அடைமொழி) வகைகள் :

1. வினையெச்சம்

அவன் கற்றுத் தேறினான்.
காற்று அடிக்க மரம் விழுந்தது.
அவன் வந்தால் கொடுப்பேன்.

2. வினையெச்சப் பொருளில் அமைந்த தொடர்மொழி:
அந்த வேலை ஆறுமாத காலமாய் நிகழ்கிறது.
எத்தனை தரம் சொன்னாலும் விளங்காது.
3. வேற்றுமை ஏற்ற பெயர்:
அவன் நாட்டைக் காத்தான்.
அவன் உழைப்பால் உயர்ந்தான்.
அவன் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தான்.
அவன் அறிவிற் சிறந்தவன்.
அவன் மாளிகையின் கண் வாழ்ந்தான்.
4. இடைச்சொல்:
காலம் வினே சுழிந்தது.
இனித் தொடங்குவோம்.
5. உரிச்சொல்:
சாலப் பெரியது.
நனி சிறந்தது.

(ஊ) வாக்கிய அமைப்பிற் கருத்திற் கொள்ளவேண்டியன:

1. எழுவாயும் பயனிலையும் திணை, பால், எண்,
இடங்களிற் பொருத்தமுற அமைதல் வேண்டும்.

யான் மெய் பேசுவேன்
நாம் நன்மை செய்வோம்.

இவை முறையே தன்மை ஒருமையிலும் தன்மைப் பன்மையிலும் எழுவாயும் பயனிலையும் பொருத்தமுற அமைந்தன. இவ்வாறே முன்னிலையில் ஒருமை, பன்மையிலும் படர்க்கையில், திணை, பால், எண் என்பவற்றிலும் பொருத்தமுற அமைதல் வேண்டும். அவையே வழுவற்ற (பிழையற்ற) வாக்கியங்கள்; வழாநிலை வாக்கியங்கள். திணை, பால், எண், இடங்களிற் பொருத்தமுற அமையாதன வழுவடைய வாக்கியங்கள்.

பின்வரும் உதாரணங்களை அவதானித்துப் பலவகை வழக்களையும் அவற்றின் வழாநிலைகளையும் உணர்க.

- அரசு புலமைப் பரிசில் வழங்கினார்கள். - தீணைவழு
 அரசு புலமைப் பரிசில் வழங்கியது. - தீணைவழாநிலை.
- இராமன் வில் முறித்தார் - பால் வழு
 இராமன் வில் முறித்தான் - பால் வழாநிலை
 கைகேயி வரம் கேட்டார். - பால் வழு
 கைகேயி வரம் கேட்டாள். - பால் வழாநிலை
- ஆலமரம் ஒன்று நிழல் பரப்பி நின்றன. - எண் வழு
 ஆலமரம் ஒன்று நிழல் பரப்பி நின்றது. - எண் வழாநிலை
- தான் அதனைச் சாதிப்பேன் என்றான் - இட வழு
 தான் அதனைச் சாதிப்பான் என்றான். - இட வழாநிலை
- பாரதத்திற் பல பாத்திரங்கள் வருகிறார்கள் - வழு
 பாரதத்திற் பல பாத்திரங்கள் வருகின்றன - வழாநிலை
- நான் அவ்விழிசெயலைச் செய்தேனல்ல. - வழு
 நான் அவ்விழிசெயலைச் செய்தேனல்லேன். - வழாநிலை
- நாம் கோவிலுக்குச் சென்றோமல்ல. - வழு
 நாம் கோவிலுக்குச் சென்றோமல்லோம் - வழாநிலை
 நாம் கோவிலுக்குச் சென்றே மல்லோம். - வழாநிலை
- நீ நன்றி மறந்தவனல்ல. - வழு
 நீ நன்றி மறந்தாயல்ல. - வழு
 நீ நன்றி மறந்தாயன்று. - வழு
 நீ நன்றி மறந்தாயல்லாய். - வழாநிலை
 நீ நன்றி மறந்தனாயல்ல. - வழாநிலை
- நீங்கள் அதைச் செய்தவரல்ல. - வழு
 நீங்கள் அதைச் செய்தீரல்ல. - வழு
 நீங்கள் அதைச் செய்தீரல்லீர். - வழாநிலை
- அவன் பொய் சொல்பவனல்ல. - வழு
 அவன் பொய் சொல்பவனல்லன். - வழாநிலை
- அவள் தீங்கு செய்பவனல்ல. - வழு
 அவள் தீங்கு செய்பவனல்லள். - வழாநிலை
- அவர் ஒரு நாளும் நன்றி மறப்பவரல்ல. - வழு
 அவர் ஒரு நாளும் நன்றி மறப்பவரல்லர். - வழாநிலை
- அது எவ்வகையிலும் குற்றமல்ல. - வழு
 அது எவ்வகையிலும் குற்றமன்று. - வழாநிலை
- அவை தீமை பயப்பன வன்று. - வழு
 அவை தீமை பயப்பன வல்ல. - வழாநிலை

நாம் கல்வி பயில்வது உத்தியோகம்

பார்க்கவல்ல - வழு

நாம் கல்வி பயில்வது உத்தியோகம்

பார்க்கவன்று - வழாநிலை

எனக்கு நன்றாக வாசிக்கத் தெரியாது

- வழு

எனக்கு நன்றாக வாசித்தல் தெரியாது

- வழாநிலை

முதல் வாக்கியத்தில் தெரியாது என்பதற்கு ஒற்ற எழு வாய் இல்லாமையால் வழுவாயிற்று.

நான் தான் நீர் இறைத்தது.

- வழு

நான் தான் நீர் இறைத்தேன்.

- வழாநிலை

செய்தி வாசிப்பது கண்ணபிரான்

- வழு

செய்தி வாசிப்பவர் கண்ணபிரான்

- வழாநிலை

சமூக முடநம்பிக்கைகள் ஒழியாது.

- வழு

சமூக முடநம்பிக்கைகள் ஒழியா.

- வழாநிலை

வறட்சி நிலவக் காரணம் மழை பெய்யாமையால் - வழு

வறட்சி நிலவக் காரணம் மழை பெய்யாமை - வழாநிலை

வறட்சி நிலவக் காரணம் மழை பெய்யாமையாகும் - வழாநிலை

காரணம் என்னும் எழுவாய் பெரும்பாலும் காலங்காட்டு ம் தொழிற்பெயரைப் பயனிலையாகக்கொண்டு முடியும். அப்பயனிலையோடு ஆகும் என்னும் ஆக்கப் பயனிலையும் சேரலாம்.

அவன் சொன்னதைச் செய்வான் என எல்லோர்க்கும்

தெரியும்

- வழு

அவன் சொன்னதைச் செய்வான் என்பது

எல்லோர்க்கும் தெரியும்

- வழாநிலை

2. கூட்டெழுவாயும் பயனிலையும்:

(i) பொது விதியாகக் கூட்டெழுவாய் பன்மைப் பயனிலை கொண்டுமுடியும். பின்வரும் பலவகை வழக்களையும் வழாநிலைகளையும் அவதானிக்க.

அண்ணனும் தம்பியும் வந்தார்கள்

- வழு

அண்ணனும் தம்பியும் வந்தார்கள்

- வழாநிலை

இடையனும் ஆடுகளும் சென்றார்கள்

- வழு

இடையன் ஆடுகளுடன் சென்றான்

- வழாநிலை

நேர்மையும் ஒழுக்கமும் போற்றப்பட்டது	- வழ
நேர்மையும் ஒழுக்கமும் போற்றப்பட்டன	- வழாநிலை
திட்டமிடல், செயலாக்கம் என்பன சீராக நடை பெற்றது	- வழ
திட்டமிடல், செயலாக்கம் என்பன சீராக நடை பெற்றன	- வழாநிலை
எருவும் நீரும் பயிருக்கு அவசியமானது	- வழ
எருவும் நீரும் பயிருக்கு அவசியமானவை	- வழாநிலை
சுயநலமும் பொருமையும் நன்மை பயப்பதன்று	- வழ
சுயநலமும் பொருமையும் நன்மை பயப்பனவல்ல	- வழாநிலை

(ii) தன்மை எழுவாயோடு முன்னிலை எழுவாயோ
படர்க்கை எழுவாயோ சேர்ந்து கூட்டெழுவாயாய்
வரின் தன்மைப் பன்மைப் பயனிலை பெறும்.

நானும் நீயும் சென்றோம்
நானும் நீங்களும் சென்றோம்
நானும் அவனும் சென்றோம்
நானும் அவளும் சென்றோம்
நானும் அவரும் சென்றோம்
நானும் நீயும் அவனும் சென்றோம்

நானும் நாயும் வேட்டைக்குச் சென்றோம் [நான் என்பது இரு
திணைப் பொதுவாதலால் வழுவற்றதாயிற்று]

(iii) முன்னிலை எழுவாயோடு படர்க்கை எழுவாய்
சேர்ந்து வரின் முன்னிலைப் பன்மைப் பயனிலை பெறும்.

நீயும் அவனும் சென்றீர்
நீயும் அவளும் சென்றீர்
நீயும் அவரும் சென்றீர்.

நீயும் நாயும் வேட்டைக்குச் சென்றீர் [நீ என்பது இருதிணைப்
பொதுவாதலால் வழுவற்ற தாயிற்று]

3. எழுவாயோடு இயைபு பெற்று வருஞ் சொற்
களும் அதனோடு திணை, பால், எண், இடங்களிற்
பொருத்தமுற அமைதல் வேண்டும்.

பல தொழிலாளர் வேலையின்றித் தவிக்கின்றனர் - வழ

தொழிலாளர் பலர் வேலையின்றித் தவிக்கின்றனர் - வழாநிலை

முதல் வாக்கியத்தில், பல என்பது அஃறிணைப் பெயர்.
அது அடைமொழியாய் வந்த தொழிலாளர் உயர்

திணைப்பெயர்; இரண்டும் பொருந்தாவாகையால் வழுவாயிற்று. இரண்டாம் வாக்கியத்தில் பல என்பது பலர் என உயர்திணையாக்கப்பட்டமையால் வழாநிலையாயிற்று. இவ்வாறே பின்வரும் உதாரணங்களும் என்பதை அவதானிக்க.

- சில மாணவர் கல்வியிலே திறமை காட்டினர் - வழுவ
- மாணவர் சிலர் கல்வியிலே திறமை காட்டினர் - வழாநிலை
- ஒரு மனிதன் சோலையில் உலாவினன் - வழுவ
- மனிதன் ஒருவன் சோலையில் உலாவினன் - வழாநிலை
- ஒரு பெண் மாலை தொடுத்தனள் - வழுவ
- பெண் ஒருத்தி மாலை தொடுத்தனள் - வழாநிலை

பின்வருவனவற்றிலே தடித்த எழுத்துள்ள சொற்பகுதிகளை அவதானித்து, வழுக்கள் எவ்வாறு வழாநிலைகளாக்கப்பட்டன என்பதை உணர்க.

- அவர் தன் நிலையைக் கூறினார் - வழுவ
- அவர் தம் நிலையைக் கூறினார் - வழாநிலை
- அவர், தான் அதை நிறைவேற்றுவதாகக் கூறினார் - வழுவ
- அவர், தாம் அதை நிறைவேற்றுவார் எனக் கூறினார். - வழாநிலை

- அவர் தன் புத்தகங்கள் தொலைந்ததாகக் கூறினார் - வழுவ
- அவர் தம் புத்தகங்கள் தொலைந்தன எனக் கூறினார் - வழாநிலை

- நாம் எல்லோரும் மைதானத்தில் விளையாடினோம் - வழுவ
- நாம் எல்லோமும் மைதானத்தில் விளையாடினோம் - வழாநிலை
- நாம் எல்லாம் மைதானத்தில் விளையாடினோம் - வழாநிலை

- நீங்கள் எல்லாரும் நன்றாகப் பாடினீர் - வழுவ
- நீங்கள் எல்லீரும் நன்றாகப் பாடினீர் - வழாநிலை
- நீங்கள் எல்லாம் நன்றாகப் பாடினீர் - வழாநிலை

(எல்லாம் என்பது மூவிடப் பொதுப் பெயராகையால், தன்மை, முன்னிலைப் பன்மைகளோடு பொருந்தி வந்தது.)

- நாம் அனைவரும் அவ்விழாவிற்குச் சென்றோம் - வழுவ
- நாம் அனைவோமும் அவ்விழாவிற்குச் சென்றோம் - வழாநிலை

(நாம் என்னும் தன்மைப் பன்மையும் அனைவர் என்னும் படர்க்கைப் பன்மையும் பொருந்தி வராதாகையால்

அனேவோம் எனத் தன்மைப் பன்மையாக மாற்றப்பட்டு
வழாநிலையாயிற்று. பின்வரும் உதாரணங்களும் அத்
தகையனவே)

- நீங்கள் அனேவரும் ஒற்றுமையாக வாழுங்கள் - வழ
நீங்கள் அனேவீரும் ஒற்றுமையாக வாழுகை - வழாநிலை
- நீர் ஒருவரே என்னை விரும்புகிறீர் - வழ
நீர் ஒருவரே என்னை விரும்புகிறீர் - வழாநிலை
- நாம் இருவரும் சிரமதானஞ் செய்தோம் - வழ
நாம் இருவோமும் சிரமதானஞ் செய்தோம் - வழாநிலை
- நீவிர் ஐவரும் ஒருவராய் இவ்வுலகை ஆகிக் - வழ
நீவிர் ஐவீரும் ஒருவீராய் இவ்வுலகை ஆகிக் - வழாநிலை
- சோகையில் மலர்கள் அழகுடையதாய்த் தோன்றியது - வழ
சோகையில் மலர்கள் அழகுடையதாய்த் தோன்றின - வழ
சோகையில் மலர்களை அழகுடையனவாய்த் தோன்
றின - வழாநிலை
- அவர் தன் புத்தகங்களை கிழிந்தது என்று
கூறினாரல்ல - வழ
அவர் தம் புத்தகங்களை கிழிந்தன என்று
கூறினாரல்ல - வழாநிலை
- மாணாக்கர் ஒவ்வொருவனும் ஒழுக்கமுடையவராய்
இருக்கிறார் - வழ
மாணாக்கர் ஒவ்வொருவனும் ஒழுக்கமுடையவராய்
இருக்கிறான் - வழாநிலை
- பெண்களுள் ஒவ்வொருத்தியும் தாமே அழகி
என்றனர் - வழ
பெண்களுள் ஒவ்வொருத்தியும் தானே அழகி
என்றனர் - வழாநிலை
- திருக்குறளில் உள்ள ஒவ்வொரு குறள்களும்
அறிவூட்டுவனவாய் இருந்தன. - வழ
திருக்குறளில் உள்ள ஒவ்வொரு குறள்களும்
அறிவூட்டுவதாய் இருந்தது. - வழாநிலை
- செடியின் இலைகள் ஒவ்வொன்றும் வாடியன. - வழ
செடியின் இலைகள் ஒவ்வொன்றும் வாடியது - வழாநிலை
செடியின் இலைகள் ஒவ்வொன்றும் வாடியது - வழ
செடியின் இலைகள் ஒவ்வொன்றும் வாடியன - வழாநிலை

4. வாக்கியங்களில் 'உம்' இடைச் சொற்பிரயோகம்:

1. இத்தனை என வரையறுக்கப்பட்ட பொருளைக் கூறும்போது முற்றும்மை கொடுத்தல் வேண்டும்.

விபத்தில் அவனது இரண்டு கால் முறிந்தது - வழி
விபத்தில் அவனது இரண்டு கால்களும் முறிந்தன - வழாநிலை

2. எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளைக் கூறுமிடத்தும் முற்றும்மை கொடுத்து முடிதல் வேண்டும்.

பசு ஊன் உண்ணாதல் என்கும் இஃகை

3. எண்ணப்படும் சொற்கள் ஒவ்வொன்றோடும் எண்ணும்மை பொருத்தமுற அமைதல் வேண்டும்,

தூரியோதனன் பொருமையும் வஞ்சனையுடையவரையும்
இருந்தான் - வழி

தூரியோதனன் பொருமையும் வஞ்சனையும்
உடையவராய் இருந்தான் - வழாநிலை

அவன் அறிவும் அழகும் விடாமுயற்சியையும்
கொண்டிருந்தான். - வழி

அவன் அறிவும் அழகும் விடாமுயற்சியும்
கொண்டிருந்தான். - வழாநிலை

பணியோலை கால்நடை உணவாகவும் தழை
உரத்திற்கும் பயன்படுகிறது. - வழி

பணியோலை கால்நடை உணவாகவும் தழை
உரமாகவும் பயன்படுகிறது. - வழாநிலை

நாட்டின் அழகும் அமைப்பும் பசுமைகளையும்
கண்டு மகிழ்ந்தனர். - வழி

நாட்டின் அழகையும் அமைப்பையும் பசுமையையும்
யும் கண்டு மகிழ்ந்தனர். - வழாநிலை

ஒழுக்கமும் அறிவும் விடாமுயற்சி, திடசித்தம்
மாணவர்க்கு அவசியம். - வழி

ஒழுக்கமும் அறிவும் விடாமுயற்சியும் திடசித்தமும்
மாணவர்க்கு அவசியம். - வழாநிலை

ஒழுக்கம், அறிவு, விடாமுயற்சி, திடசித்தம்
என்பன மாணவர்க்கு அவசியம். - வழாநிலை

அவன் செல்வன் மாத்திரமல்ல; தொண்டனாய்
 விளங்கினான். - வழ

அவன் செல்வன் மாத்திரமல்லன்; தொண்டனா
 யும் விளங்கினான். - வழாநிலை

5. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை எழுவாய்கள்
 பிரிநிலைப் பொருளில் 'ஆ', 'ஓ' என்னும் இடைச்
 சொல் பெற்றுவரின், 'யார்' என்னும் எழுவாய் வருவித்
 துப் பயனிலை கொடுத்து முடித்தல் வேண்டும்.

நானு நீயா இதைச் செய்தீர் - வழ

நானு நீயா யார் இதைச் செய்தார் - வழாநிலை

நீயோ அவனோ அக்காட்சியைக் கண்டார் - வழ

நீயோ அவனோ யார் அக்காட்சியைக் கண்டார் - வழாநிலை

நானோ நீயோ அவனோ அதைச் செய்தார் - வழ

நானோ நீயோ அவனோ யார் அதைச் செய்தார் - வழாநிலை

6. பிரிநிலைப் பொருளில் வரும் ஆயினும், ஆதல்,
 ஆவது, 'ஓ', 'ஆ' என்னும் இடைச் சொற்களையடுத்து
 'அல்லது' என்னும் சொல் இடம்பெறவேண்டுமெனவதில்லை.

முரளியாயினும் அல்லது மோகனாயினும் இங்கு
 வருக - வழ

முரளியாயினும் மோகனாயினும் இங்கு வருக - வழாநிலை

மோராதல் அல்லது நீராதல் தருக - வழ

மோராதல் நீராதல் தருக - வழாநிலை

குமரனாவது அல்லது தேவனாவது அவ்வேலைமைச்
 செய்க - வழ

குமரனாவது தேவனாவது அவ்வேலைமைச் செய்க - வழாநிலை

கஞ்சியோ அல்லது கூழோ தருக. - வழ

கஞ்சியோ கூழோ தருக - வழாநிலை

நானு அல்லது நீயா யார் இதைச் செய்தார் - வழ

நானு நீயா யார் இதைச் செய்தார் - வழாநிலை

7. உயர்திணையா அஃறிணையா என ஐயம்தோன்று
 மிடத்து உரு, வடிவு, உருவம், வடிவம் என்னும்
 பொதுச்சொற்களில் ஒன்றைக்கொண்டு முடித்தல்
 வேண்டும்.

மனிதனே வெருளியோ அங்கு தோன்றுபவர் - வழு
 மனிதனே வெருளியோ அந்த தோன்றுவது - வழு
 மனிதனே வெருளியோ அங்கு தோன்றும் உரு - வழாநிலை

8. உயர்திணையில் ஆண்பாலா பெண்பாலா என ஐயம் தோன்றுமிடத்து பலர்பாற் சொல் கொண்டு முடித்தல் வேண்டும்.

கோபாலன கோதையா அங்கு நிற்பவன் - வழு
 கோபாலன கோதையா அங்கு நிற்பவன் - வழு
 கோபாலன கோதையா அங்கு நிற்பவர் - வழாநிலை

9. அஃறிணையில் ஒன்றன்பாலா பலவின்பாலா என ஐயம் தோன்றுமிடத்து அஃறிணை இருபாற்பொதுச் சொல் அல்லது பால் பகாவஃறிணைச் சொல் கொண்டு முடித்தல் வேண்டும்.

ஒன்றே பலவோ வயலிற் புகுந்தமாடுகள் - வழு
 ஒன்றே பலவோ வயலிற் புகுந்த மாடு - வழாநிலை

10. உயர்திணை, அஃறிணை என்பவற்றில் ஒரு திணைப்பொருள் ஐயமின்றித் தெரிந்தவிடத்து, மற்றைத் திணையல்லாத தன்மையை, தெரிந்த பொருள் மேல் வைத்துக் கூறல் வேண்டும்.

மனிதனே வெருளியா தோட்டத்தில் நிற்கும் உரு?
 இவ்வினாவுக்குரிய விடை மனிதனாயின்,

தோட்டத்தில் நிற்பவன், வெருளியல்லன்; மனிதன்.
 என விடையளித்தல் வேண்டும். இவ்வினாவுக்குரிய
 விடை வெருளியாயின்,

தோட்டத்தில் நிற்பது மனிதனன்று; வெருளி.
 என விடையளித்தல் வேண்டும்.

11. உயர்திணையில் ஆண்பால், பெண்பால் என்பவற்றில் ஒருபால் ஐயமின்றித் தெரிந்த விடத்து. மற்றைப்பால் அல்லாத தன்மையைத் துணிந்த பொருள் மேல் வைத்துக் கூறுதல் வேண்டும்.

தேவனே தேவியா அங்கு நிற்பவர்?

இவ்வினாவுக்குரிய விடை தேவராயின்,
அங்கு நிற்பவன் தேவியல்லன்; தேவன்.

என விடையளித்தல் வேண்டும். இவ்வினாவுக்குரிய
விடை தேவி ஆயின்,

அங்கு நிற்பவன் தேவனல்லன்; தேவி
என விடையளித்தல் வேண்டும்.

12. அஹ்ரிணையில், ஒன்றன்பால், பலவிற்பால்,
என்பவற்றில் ஒருபால் ஐயமின்றித் துணிந்தவிடத்து
மற்றைப்பால் அல்லாத் தன்மையைத் துணிந்த பொருள்
மேல் வைத்துக் கூறுதல் வேண்டும்.

ஒன்றே பலவோ நீ வாங்கிய புத்தகம்?

இவ்வினாவுக்குரிய விடை ஒன்று ஆயின்,
யான் வாங்கிய புத்தகம் பலவன்று; ஒன்று.

என விடையளித்தல் வேண்டும். இவ்வினாவுக்குரிய
விடை பல ஆயின்,

யான் வாங்கிய புத்தகம் ஒன்றல்ல; பல.

என விடையளித்தல் வேண்டும்.

13. சொற்பிரயோக வழக்கள் சிலவும் அவற்றின்
வழா நிலையும்;

வயலில் அருவி வெட்டு நடைபெற்றது	- வழா
வயலில் அரிவி வெட்டு நடைபெற்றது	- வழாநிலை
அங்கத்தவர் அனைவரும் சமூகமளித்தனர்.	- வழா
அங்கத்தவர் அனைவரும் சமூகமளித்தனர்.	- வழாநிலை
தமிழர் சமூகம் ஒற்றுமைப்படுத்தல் அவசியமானது	- வழா
தமிழர் சமூகம் ஒற்றுமைப்படுத்தல் அவசியமானது	- வழாநிலை
வளமாக்கிகளைப் பாவித்து வேளாண்மையை	
விருத்தி செய்தனர்	- வழா
வளமாக்கிகளை உபயோகித்த வேளாண்மையை	
விருத்தி செய்தனர்	- வழாநிலை
வளமாக்கிகளைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மையை	
விருத்தி செய்தனர்	- வழாநிலை
வன்செயல்கள் மிஞ்சியதால் மக்கள் துன்புற்றனர்	- வழா
வன்செயல்கள் மிஞ்சியதால் மக்கள் துன்புற்றனர்	- வழாநிலை
செலவழித்து மிஞ்சிய பணத்தைச் சேமித்தனர்	- வழா
செலவழித்து மிஞ்சிய பணத்தைச் சேமித்தனர்	- வழாநிலை

- கரையிலே தேகப் பயிற்சி செய்வது எனது பழக்கம் - வழு
 கரையிலே தேகப்பயிற்சி செய்வது எனது வழக்கம் - வழாநிலை
- பெரியோர்க்குப் பணிந்து நடப்பது நல்ல வழக்கம் - வழு
 பெரியோர்க்குப் பணிந்து நடப்பது நல்ல பழக்கம் - வழாநிலை
- கடையிற் பல பொருள்களை வேண்டினர். - வழு
 கடையிற் பல பொருள்களை வாங்கினர் - வழாநிலை
- இரவலன் பணந்தரும்படி இரந்து வாங்கினான் - வழு
 இரவலன் பணந்தரும்படி இரந்து வேண்டினான் - வழாநிலை

14. பிற சில வழக்களும், வழாநிலைகளும்;

- மூர்த்தி, ஆணையாளர், நீர்ப்பாசனத்திணைக்களம்
 நேற்றுக் காலமானார் - வழு
 நீர்ப்பாசனத்திணைக்கள ஆணையாளர் மூர்த்தி
 நேற்றுக் காலமானார் - வழாநிலை
- சின்னத்தம்பிப்புலவர், சிவசம்புப்புலவர், குமார
 சுவாமிப்புலவர் போன்றோர் ஈழத்துத் தமிழ்ப்
 புலவர்கள் - வழு
- சின்னத்தம்பிப்புலவர், சிவசம்புப்புலவர், குமார
 சுவாமிப்புலவர் முதலியோர் ஈழத்துத் தமிழ்ப்
 புலவர்கள் - வழாநிலை
- அவர் தான் நாளைக்கு அங்கு வருவதாகக்
 கூறினார் - வழு
 அவர் தாம் அடுத்தநாள் அங்கு செல்வார்
 எனக் கூறினார் - வழாநிலை
- இரு இன மக்கள் ஓர் நாட்டில் ஒற்றுமையாக
 வாழ்தல் அபூர்வம் - வழு
 ஈரின மக்கள் ஒரு நாட்டில் ஒற்றுமையாக
 வாழ்தல் அபூர்வம் - வழாநிலை
- குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆதியன
 நானிலங்கள் - வழு
 குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகியன
 நானிலங்கள் - வழாநிலை
- கடலிலே பாரை, கயல், வாகை ஆகிய மீன்கள்
 உண்டு - வழு
 கடலிலே பாரை, கயல், வாகை ஆகிய மீன்கள்
 உண்டு - வழாநிலை

- ஒவ்வொரு மாணவரும் தன்தன் கடமையைச்
செய்யவேண்டும் - வழு
மாணவர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமையைச்
செய்தல் வேண்டும் - வழாநிலை
- நகரசபை உறுப்பினருள் ஒருவரைத் தவிர
எனையார் சமுகமளித்தனர் - வழு
நகரசபை உறுப்பினருள் ஒருவர் தவிர ஏனை
யோர் சமுகமளித்தனர் - வழாநிலை
- நகரசபை உறுப்பினருள் ஒருவரைத் தவிர்த்து
எனையோர் சமுகமளித்தனர் - வழாநிலை
- உழைப்பைத் தானமாக வழங்குவோர் சிரமதானத்
தொண்டர் என அழைக்கப்படுவர். - வழு
- உழைப்பைத் தானமாக வழங்குவோர் சிரம
தானத் தொண்டர் எனப்படுவர் - வழாநிலை

(எ) வாக்கிய வழுவமைதிகள் சில:

மேலே வாக்கிய வழுக்களும் அவற்றின் வழாநிலை
களும் காட்டப்பட்டன. வழுவழைய சில வாக்கியங்
களை அறிஞர் சில காரணங்களினால் வழுவற்றன என
அமைதி கூறுவர். உதாரணமாக, “மூர்க்கனும் முதலே
யும் கொண்டது விடா” என்பதைக் கூறலாம். இதில்
உயர்திணையும் அஃறிணையும் சேர்ந்த கூட்டெழுவாய்,
விடா என்னும் அஃறிணைப் பயனிலை கொண்டு முடிந்
தது. இது வழு. எனினும் இழிவு காரணமாக மூர்க்கன்
அஃறிணைப் பொருளாக அமைந்து, வழுவமைதியா
யிற்று.

(I) திணை வழுவமைதி :

தனது அருமைநாயை, “இராசன் குரைக்கிறான்”
என்பது அருமை காரணமாக அஃறிணை உயர்திணை
யான திணைவழுவமைதி.

பசுவை நோக்கி, “செல்வி வருகிறான்” என்பது
உயர்வு காரணமாக அமைந்த திணைவழுவமைதி.

தன்மகளை “என் செல்வம் இவனே” எனக் கூறு
தல் சிறப்புக் காரணமாக அமைந்த திணைவழுவமைதி.

ஒருவனைப் பார்த்து, "இவன் சரியான ஒரு குரங்கு" எனக் கூறுதல் இழிவு காரணமாய் அமைந்த திணை வழுவமைதி.

(II) பால்வழுவமைதி :

மரியாதை க ரணமாக ஆண், பெண்பாற் சொற் களுக்கு பலர்பாற் பயனிலை கொடுத்துக் கூறும் வழக்கு இக்காலப் பேச்சிற் பயின்று வருதலைக் காணலாம். இது பால் வழுவமைதியாகும்.

"தம்பி வந்தார்" என்பதும் ஒருவனை அல்லது ஒருத்தியை "அவர் கூறினார்" என்பதும் மரியாதை காரணவாக அமைந்த பால்வழுவமைதி.

"ஒளவை நீதி நூல் பாடினார்" என்பது உயர்வு காரணமாய் அமைந்த பால்வழுவமைதி.

தன் ஒரேயொரு மகளை, "என் செல்வன் வருகி றான்" என்பது உவப்புக் காரணமாய் அமைந்த பால் வழுவமைதி.

"அவன் எதற்கும் வெட்கப்படும் பெண்" என்பது இழிவு காரணமாக அமைந்த பால் வழுவமைதி.

(III) எண் வழுவமைதி :

"குளத்து நீரெல்லாம் வற்றியது" என்பதும் "பயிரெல்லாம் அழிந்தது" என்பதும் "இரண்டு கண்ணும் சிவந்தது" என்பதும் பன்மை எழுவாய் ஒருமைப் பயனிலை கொண்டு முடிந்த எண்வழுவமைதி.

(IV) இடவழுவமைதி :

"நானே நீயோ யார் இது செய்தார்" தன்மை, முன்னிலைப் பெயர்கள் படர்க்கைப் பயனிலை கொண்டு முடிந்த இட வழுவமைதி.

"நீயோ அவனோ யாரிது செய்தார்" என்பதும் "நானே அவனோ யாரிது செய்தார்" என்பதும் இட வழுவமைதி.

கடித இறுதியில், "தங்கள் அன்புள்ள" என்பதில் "உங்கள்" என்னும் முன்னிலையிடம் "தங்கள்" எனப் படர்க்கையிடமான இடவழுவமைதி.

(V) காலவழுவமைதி

‘கடவுள் இருக்கிறார்’, ‘ஆறு ஓடுகிறது’ என முக்காலத்திலும் நிலைத்திருக்கும் பொருளை நிகழ் காலத்திற் கூறுவது காலவழுவமைதி. எழுதிக் கொண்டிருப்பவனைப் பார்த்து, ‘எழுதியாயா?’ என்று கேட்க, அவன் ‘எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்’ என நிகழ் காலத்திற் கூறுது, ‘இதோ எழுதி விட்டேன்’ என இறந்த காலத்தாற் கூறுவது, விரைவு காரணமாக அமைந்த காலவழுவமைதி.

‘தீயவரோடு கூடும் எவனும் அழிந்தான்’ என்பதில் அழிவான் என எதிர்காலத்தில் அமைய வேண்டிய பயனிலை, நிச்சயம் (மிதூதி) காரணமாக ‘அழிந்தான்’ என இறந்த காலத்தில் அமைந்த காலவழுவமைதி.

(ஏ) வாக்கிய வகைகள் :

வாக்கியங்களின் அமைப்பு முறையினைக் கருத்திற் கொண்டு, அவற்றை (1) தனிவாக்கியம் (2) தொடர் வாக்கியம் (3) கூட்டுவாக்கியம் (4) கலப்பு வாக்கியம் என வகைப்படுத்தலாம்.

(i) தனிவாக்கியம்: ஒரே எழுவாயும் ஒரே முற்றுப் பயனிலையும் கொண்ட வாக்கியம்; ஓர் எழுவாயின் முற்றுப் பெற்ற ஒரேயொரு செயலைக் கூறும் வாக்கியம்.

(உ-ம்) மான் ஓடியது.

அழகான ஒரு மான் ஓடியது.

அழகான ஒரு மான் காட்டில் குட்டிகளுடன் ஓடியது.

(ii) தொடர் வாக்கியம் :

ஓர் எழுவாயின் பல செயல்களில் ஒன்று முற்றுப் பயனிலையாய் அமைந்த வாக்கியம். ஒரு செயல் முற்றுப் பயனிலையாய் அமைய என்ன செயல்கள் எச்சப் பயனிலையாய் அமையும்.

(உ - ம்) :- மான் சிங்கத்தைக் கண்டு மிகவும் அஞ்சி குட்டிகளுடன் ஓடியது.

இவ்வாக்கியத்தில் மானின் செயல்கள் காணல், அஞ்சுதல், ஓடுதல் என்பன. இவற்றில் ஓடுதல் முற்றுப் பயனிலையாய் அமைய, ஏனைய இரண்டும் எச்சப் பயனிலையாய் அமைந்தன. இவ்வாறமையும் வாக்கியம் தொடர் வாக்கியம்.

(iii) கூட்டு வாக்கியம் :

நெருங்கிய பொருட்டொடர்பால், ஓர் எழுவாயும் பல முற்றுப்பயனிலைகளும் கொண்ட வாக்கியமும் பல எழுவாயும் ஒரு முற்றுப் பயனிலையும் கொண்ட வாக்கியமும் பல எழுவாயும் பல முற்றுப் பயனிலைகளும் கொண்ட வாக்கியமும் தொடர் வாக்கியம்.

(உ-ம்) பறவைகள் அதிகாலையில் எழுந்தன; கலகலென ஒலி எழுப்பின; இரை தேடப் பறந்து சென்றன.

இது முன்பின்னான நிகழ்ச்சித் தொடர்பு காரணமாக ஓர் எழுவாயும் பல பயனிலையும் கொண்ட தொடர் வாக்கியம்.

(உ - ம்) :- பாட்டி பலபல கதைகள் சொல்வாள். பாரத, இராமாயணக் கதை சொல்வாள்; தேசிய வீரர்களின் கதை சொல்வாள்.

இது தெளிவான விளக்கம் காரணமாக ஓர் எழுவாயும் பல பயனிலையும் கொண்ட தொடர் வாக்கியம்.

பல எழுவாயும் பல பயனிலையுங் கொண்ட தொடர் வாக்கியங்கள் பின் வரும் காரணங்களால் அமையும்.

(உ - ம்) :- மேகம் கறுத்தது; மழை பொழிந்தது; — காரணகாரியம்.

நீ வாசிக்க வேண்டும்; அல்லது அவன் வாசிக்க வேண்டும் - மறுநிலை.

அவன் தானம் செய்கிறான்; அவன் தாய் பிச்சை எடுக்கிறாள் — முரணிலை.

களவெடுப்பது பாவம்; அதிலும் பார்க்கப் பொய் சொல்வது மிகப்பாவம் - ஒப்பீடு.

(iv) கலப்பு வாக்கியம்:

ஓர் எழுவாயும் பயனிலையும் கொண்ட தலைமை வாக்கியமும் முற்றுப் பயனிலையோ எச்சப்பயனிலையோ கொண்ட சார்பு வாக்கியங்களும் கலந்து வருவது கலப்பு வாக்கியம்.

(உ-ம்) அறிஞர் தமிழ் உயர்தனிச் செம்மொழி என நிறுவியுள்ளனர். இதில், அறிஞர் நிறுவியுள்ளனர் என்பது தலைமை வாக்கியம்; தமிழ் உயர்தனிச் செம்மொழி என்பது சார்பு வாக்கியம்.

(உ-ம்) நான் சாம்பராய்ப் போயினும் அச்சாம் பரிலே தமிழ் மணக்கும்.

இதில் தமிழ் மணக்கும் என்பது தலைமை வாக்கியம்; நான் சாம்பராய்ப்போயினும்' என்பது எச்சப் பயனிலை கொண்ட சார்பு வாக்கியம்.

(ஐ) வாக்கிய ஒன்றிணைப்பு : பல வாக்கியங்களைப் பொருத்தமுற இணைத்து ஒரு முற்று வினை கொண்ட வாக்கிய மாக்கலாம். அதற்குச் சில முறைகளைப் பின்பற்றிப் பொருள் சிதையாவாறு அமைத்தல் வேண்டும்.

(i) வினை முற்றை வினையெச்சமாக்கல்:

(உ-ம்) அவன் உள்ளத்தில் உறுதி கொண்டான். துன்பங்களைக் கண்டு எள்ளி நகைத்தான்; விடாமுயற்சியோடு முன்னேறினான்.

அவன் உள்ளத்தில் உறுதி கொண்டு, துன்பங்களைக் கண்டு எள்ளி நகைத்து, விடா முயற்சியோடு முன்னேறினான்.

(ii) வினை முற்றைப் பெயரெச்சமாக்கல்:

(உ-ம்) குமரன் ஆசிரியர் கூறிய அறிவுரையைக் கேட்டான். அன்று, தொடக்கம் பொய் சொல்வதை விட்டான்.

ஆசிரியர் கூறிய அறிவுரையைக் கேட்ட குமரன் அன்று தொடக்கம் பொய் சொல்வதை விட்டான்.

(iii) வினேமுற்றைத் தொழிற் பெயராக்கல்:

(உ-ம்) படகு மூழ்கியது. அதனால் அதிலிருந்தோர் மாண்டனர்.

படகு மூழ்கியமையால் அதிலிருந்தோர் மாண்டனர்.

(iv) வினேமுற்றை வினையாலணையும் பெயராக்கல்:

(உ-ம்) பலர் வன்செயலாற் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை.

வன்செயலாற் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை.

(v) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வினை மூற்றை விலக்கல்:

(உ-ம்) கல்வி கற்க வேண்டும். அதனை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் கற்க வேண்டும்.

கல்வியை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் கற்க வேண்டும்.

(vi) வாக்கியங்களை எழுவாய்க்கு அடைமொழியாக்கல்:

(உ-ம்) மான் புல்கறித்துக்கொண்டு நின்றது. அது அழகியது; பொன்வண்ண மேனியில் வெண்புள்ளி கொண்டது.

பொன்வண்ண மேனியில் வெண்புள்ளி கொண்ட அழகிய மான் புல்கறித்துக் கொண்டு நின்றது.

(vii) எண்ணும்மை கொடுத்து இணைத்தல்.

(உ-ம்) அறையில் ஆசனங்கள் இருந்தன; மேசை இருந்தது; கட்டில் இருந்தது.

அறையில் ஆசனங்களும் மேசையும் கட்டிலும் இருந்தன.

பயிற்சி

I. பின்வரும் முற்பகுதிக்கேற்ற பிற்பகுதியைத் தெரிவு செய்க.

1. அங்கே நிற்கும் குழந்தைகள்,
 - (1) அவர்களுடையதல்ல
 - (2) அவர்களுடையனவல்ல
 - (3) அவர்களுடையதன்று
 - (4) அவர்களுடையதல்லர்.
2. இளங்கோவடிகளாற் சிலப்பதிகாரம்,
 - (1) இயற்றியது
 - (2) இயற்றினார்
 - (3) இயற்றுவித்தார்
 - (4) இயற்றப்பட்டது
3. அரசியல் வாதிகள் ஒவ்வொருவரும்
 - (1) தன் தன் கடமையைச் செய்வரல்ல.
 - (2) தன் தன் கடமையைச் செய்வரல்லர்
 - (3) தத்தம் கடமையைச் செய்வரல்லர்
 - (4) தத்தம் கடமையைச் செய்வரல்ல.
4. பயிர்களுக்கு வளமாக்கிகள் இடப்படும் நோக்கம்
 - (1) அவை செழித்து வளர்வதற்கு
 - (2) அவை செழித்து வளரும் என்பதாம்
 - (3) அவை செழித்து வளர்வதற்காம்
 - (4) அவை செழித்து வளர.
5. நீயா அவனா யார் சட்டத்தை மீறி
 - (1) நடந்தாய்
 - (2) நடந்தான்
 - (3) நடந்தார்
 - (4) நடந்தீர்
6. அரசனா அரசியா நிலா முற்றத்தில் நிற்பவர் என்ற வினாவுக்குரிய விடை,
 - (1) நிலா முற்றத்தில் நிற்பது அரசியன்று; அரசன்
 - (2) நிலா முற்றத்தில் நிற்பவன் அரசியல்லன்; அரசன்
 - (3) நிலா முற்றத்தில் நிற்பவன் அரசியல்ல; அரசன்
 - (4) நிலா முற்றத்தில் நிற்பவன் அரசியல்லன்; அரசன்
7. முன்னிலை எழுவாயோடு தன்மை எழுவாய் சேர்ந்துவரின் அவ்வாக்கியத்தின் பயனிலை,
 - (1) முன்னிலைப் பன்மையாய் இருக்கும்
 - (2) படர்க்கைப் பன்மையாய் இருக்கும்

- (3) தன்மைப் பன்மையாய் இருக்கும்
 (4) தன்மை ஒருமையாய் இருக்கும்.
8. மலர்க்கொடியோ மங்கையோ,
 (1) அங்கே தோன்றுவது (2) அங்கே தோன்றும் உருவம்
 (3) அங்கே தோன்றுவன் (4) அங்கே தோன்றுபவள்
9. சில பாடசாலைகளிற் போதிய ஆசிரியர்
 (1) கிடையா (2) கிடையார் (3) இல்லை (4) கிடையாது.
10. குழப்பங்களும் வன்செயல்களும் பிரச்சினைகளைத்
 (1) தீர்க்கா (2) தீர்க்கும்
 (3) தீர்க்காது (4) தீர்க்கவியலாது
11. வீடு கட்டிமுடிக்கப் படாமைக்குக் காரணம்
 (1) பொருள் வசதி இல்லாததால்
 (2) பொருள் வசதி இல்லாமையாகும்
 (3) பொருள் வசதி இல்லாதபடியால்
 (4) பொருள் வசதி இல்லாதிருந்ததால்
12. நேற்றுமாலையில் நிகழ்ந்த விழாவுக்கு
 (1) நீங்கள் எல்லாரும் வந்தீர்கள்
 (2) நீங்கள் எல்லாம் வந்தீர்கள்
 (3) நீங்கள் எல்லோமும் வந்தீர்கள்
 (4) நீங்கள் எல்லோரும் வந்தீர்கள்
13. பொய் சொல்வதும் களவெடுப்பதும்
 (1) நல்ல பழக்கமன்று (2) நல்ல பழக்கம் அல்ல
 (3) நல்ல பழக்கங்களன்று (4) நல்ல பழக்கங்களல்ல,
14. நீவிர் மூவீரும் அதைச் செய்ய,
 (1) வல்லவரல்ல (2) வல்லீரல்ல
 (2) வல்லீரல்லீர் (4) வல்லவரல்லீர்
15. காட்டிற் கண்ட மயில்களின் கூட்டம்,
 (1) அழகுடையனவாய் இருந்தன
 (2) அழகுடையனவாய் இருந்தது
 (3) அழகுடையதாய் இருந்தன
 (4) அழகுடையதாய் இருந்தது
16. அவனுடைய கோழிகள் உன் தோட்டத்துள்,
 (1) நுழைந்ததென்று கூறுவது உண்மையன்று
 (2) நுழைந்ததென்று கூறுவது உண்மையல்ல

- (3) நுழைந்தனவென்று கூறுவது உண்மையன்று
 (4) நுழைந்தனவென்று கூறுவது உண்மையல்ல

II. பின்வருவனவற்றில் வழுவற்ற வாக்கியம் எது ?

17. (1) நீர் புத்தகத்தையாவது அல்லது குறிப்பையாவது தரு
 வீரன்றோ ?
 (2) நீர் புத்தகத்தையாவது குறிப்பையாவது தருவீரல்லவா ?
 (3) நீர் புத்தகத்தையாவது அல்லது குறிப்பையாவது தருவீ
 ரல்லீரோ?
 (4) நீர் புத்தகத்தையாவது குறிப்பையாவது தருவீரல்லீரோ?
18. (1) யாம் எல்லோரும் இன்னாட்டு மன்னர்,
 (2) யாம் எல்லோமும் இன்னாட்டு மன்னர்
 (3) யாம் எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்
 (4) யாம் எல்லோமும் இந்நாட்டு மன்னர்
19. (1) உழவனும் எருதும் வயலை நோக்கிச் சென்றன
 (2) உழவன் எருதோடு வயலை நோக்கிச் சென்றான்
 (3) உழவனும் எருதும் வயலை நோக்கிச் சென்றனர்
 (4) எருது உழவனோடு வயலை நோக்கிச் சென்றது.
20. (1) அவர் தன் புத்தகங்கள் தொலைந்ததெனக் கூறினார்
 (2) அவர் தம் புத்தகங்கள் தொலைந்ததெனக் கூறினார்
 (3) அவர் தன் புத்தகங்கள் தொலைந்தன எனக் கூறினார்
 (4) அவர் தம் புத்தகங்கள் தொலைந்தன எனக் கூறினார்.
21. (1) ஒன்றோ அல்லது பலவோ வயலிற் புகுந்த மாடுகள்
 (2) ஒன்றோ பலவோ வயலிற் புகுந்த மாடுகள்
 (3) ஒன்றோ அல்லது பலவோ வயலிற் புகுந்த மாடு
 (4) ஒன்றோ பலவோ வயலிற் புகுந்த மாடு.
22. (1) அவர் தான் நாளைக்கு அங்கு வருவதாகக் கூறினார்.
 (2) அவர் தாம் அடுத்தநாள் அங்கு செல்வார் எனக்கூறினார்
 (3) அவர் தாம் அடுத்தநாள் அங்கு வருவதாகக் கூறினார்
 (4) அவர் தான் நாளைக்கு அங்கு செல்வார் எனக் கூறினார்

III. சரிபாண விடையின் கீழ்க் கீறிடுக.

23. நான் நாளைக்குக் கண்டிக்குப் போகிறேன். — இவ்
 வாக்கியம்,
 (1) திணைவழு (2) காலவழு (3) இடவழு (4) எண்வழு

24. “இரு நோக்கு இவளுண் கண் உள்ளது.” — இச் செய்யுட் பகுதி,

- (1) திணை வழுவமைதி (2) பால் வழுவமைதி
(3) எண்வழுவமைதி (4) இடவழுவமைதி

25. “எறுப்பு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறின் மழை பெய்தது” — இதில் பயனிலை,

- (1) திணைவழுவமைதி (2) கால்வழுவமைதி
(3) எண் வழுவமைதி (4) இடவழுவமைதி

IV. பின்வரும் வாக்கியங்களை ஏற்றவாறிணைத்து ஒரு முற்று வினை கொண்ட வாக்கியமாக்குக.

26. பண்டைக்காலத்துப் புலவர்கள் வறுமையில் வாடினர். அவர்கள் ஒழுக்கம் நிறைந்தவர்கள். பண்பாடு உடையவர்கள். பொருளைப் பெரிதென மதியாதவர்கள். அவர்கள் நிறை குணங் கொண்ட அரசர்களைப் புகழ்ந்து பாடுவர். ஏனையோர் எத்துணைப் பொருள் கொடுப்பினும் பாடார்.

27. இறைவன் பல்லுயிரையும் படைக்கின்றான். அவற்றைக் காக்கின்றான். உரிய காலத்தில் அழிக்கின்றான். அவனை அடியார் மனக் கோவிலில் இருத்தி வழிபடுவர். அவர்க்குக் குறையொன்றும் வருவதில்லை.

28. தலைவி மலர்வனத்துக்குப் பூக்கொய்யச் சென்றாள். அவளுடன் தோழியர் பலர் சென்றனர். தோழியர் பல காரணங்களை முன்னிட்டுப் பிரிந்தனர். தலைவி தனித்தவளாய் நின்றாள். களிஞ்சென்று பிளிறிக் கொண்டு வருவதைக் கண்டாள். செய்வதறியாது திகைத்தாள். அஞ்சி நடுங்கினாள்.

V. கீழே சில வாக்கியங்கள் ஒழுங்கற்றுக் கிடக்கின்றன. அவற்றை ஒழுங்குற அமைத்தாற் கட்டுக்கோப்பான பகுதியொன்று வரும். அவ்வாறு பந்தியை அமைப்பதற்குப் பொருத்தமான வைப்பு முறையைத் தெரிவு செய்க.

29. (அ) அவர்களைச் சான்றோர் மதிப்பர்.

(ஆ) அதனால் பசித்தோர்க்கு உணவு கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோராவர்.

(இ) உணவால் உடல் வளரும்.

(ஈ) அதனால் நிலையான புகழ் பெறுவர்.

(உ) உடல் வளர்ந்தால் உயிர் வளரும்.

(1) இ. ஈ. ஆ. உ. அ.

(2) இ. உ. ஆ. அ. ஈ

(3) உ. இ. ஆ. ஈ. அ

(4) ஆ. ஈ. அ. உ. இ

30. (அ) இது உலகறிந்த உண்மை.

(ஆ) அவர்களிடையே வேற்றுமைக்கு இடமில்லை.

(இ) மாந்தர் அனைவர்க்கும் குருதி சிவப்பு நிறம்.

(ஈ) அவர்கள் எல்லாம் ஒருதாய் வயிற்றிற் பிறந்த தவர்கள்

(உ) அவர்கள் ஒருவரையொருவர் அழிப்பதற்குக் காரணம் யாதோ?

(ஊ) கண்ணீர் உவர்ப்புக்குணம்

(1) ஈ. இ ஊ, அ ஆ. உ (2) ஈ, ஊ, இ. உ, அ, ஆ.

(3) இ. ஈ அ. ஆ. உ ஊ

(4) இ ஊ, ஈ, ஆ, அ, உ.

5990

JANE

இப்பொழுது விற்பனையாகின்றன:

உயர்தர வகுப்புகளுக்கான

எமது வெளியீடுகள்

1. 40 கட்டுரை மஞ்சரி (9ஆம், 10ஆம் தரம்) ரூ. 14-50
2. தமிழ்மொழிப் பாடப்பயிற்சிகள் - பகுதி I, II.
(பகுதி II க்குரிய குறிப்புக்களுடன்)
9 ஆம், 10 ஆம் தரம் ரூ. 12 00
3. இந்துநாகரிகம் - முதலாம் பாகம் பகுதி I ரூ. 12-00
4. இந்துநாகரிகம் - முதலாம் பாகம் பகுதி II ரூ. 18-00
5. இந்துநாகரிகம்-முதலாம் பாகம் பகுதி III ரூ. 23-00
6. தமிழியற் கட்டுரைகள் ரூ. 19-00

பதிப்பாளர் :

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,

23 காங்கேசன் துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.